

புதிய அனநாயகம்

டிசம்பர் 2013

ரூ.10.00

தாது மணல் கொள்ளை:

திருச்செந்தூரின் கடலோரத்தில்
வைகுண்டராஜன் அரசாங்கம்!

“நமக்கும் வேண்டும் நவம்பர் புரட்சி!”

– புரட்சிகர அமைப்புகளின் திருவிழாக்கள்

உலகெங்கும் தீராத நெருக்கடியால் சிக்கித் திணறும் முதலாளித்துவம், உழைக்கும் மக்களை வேலையின்மையிலும் வறுமையிலும் தள்ளிவருகிறது. இந்தியாவில் திணிக்கப்பட்ட தனியார்மயம் - தாராளமயம் - உலகமயம் என்ற மறுகாலனியாக்கக் கொள்கையானது, வேலை பறிப்பு, தற்கொலைகள், ஆலைச்சாவுகளைத் தீவிரமாக்கியுள்ளது.

இத்தகைய முதலாளித்துவ கொடுங்கோன்மைக்கும், அனைத்து விதமான உரிமைப் பறிப்புகளுக்கும், வறுமைக்கும், மனிதனை மனிதன் சுரண்டும் இழிநிலைக்கும் முடிவு கட்டியதோடு, உழைப்பாளிகளின் வியர்வையே தேசத்தின் முகவரி என்பதைப் பறைசாற்றி, உலகின் ஐந்திலொரு பங்கு நிலப்பரப்பில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஆட்சியை மலரச் செய்தது ரஷ்ய சோசலிசப் புரட்சி.

97-ஆம் ஆண்டு ரஷ்ய சோசலிசப் புரட்சி நாள் விழாவை நெஞ்சிலேந்தியும், மறுகாலனியாதிக்கத்துக்கு எதிராகவும் இந்து வெறி பாசிசத்துக்கு எதிராகவும் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியைச் சூளுரைத் தும் தமிழகமெங்கும் ம.க.இ.க.; வி.வி.மு.; பு.மா.இ.மு.; பு.ஜ.தொ.மு.; பெ.வி.மு. ஆகிய புரட்சிகர அமைப்புகள் தமது தோழமை அமைப்புகளுடன் இணைந்து தாங்கள் செயல்படும் பகுதிகளில் இவ்விழாவைப் பேருற் சாகத்துடன் கொண்டாடினர்.

திருச்சியில், நவம்பர்-7 அன்று காலை பெல் (BHBL) ஆலையில் பாய்லர் பிளாண்ட் ஓர்க்கர்ஸ் யூனியன் சார்பாக டிகரைனிங் சென்ட்ரலிலும்; தில்லைநகர்-காந்திபுரம் பகுதியிலும் மக்களிடையே நவம்பர் புரட்சியினை விளக்கி, செங்கொடியேற்றி பட்டாசு வெடித்து இனிப்புகள் வழங்கி விழாவைக் கொண்டாடினர். பின்னர், மாலையில் புத்தூர் சண்முகா திருமண மண்டபத்தில் நவம்பர் புரட்சி தின விழா நடைபெற்றது.

இவ்விழாவில், “நிலப்பிரபுத்துவ பிற்போக்கு பண்பாட்டுக் கெதிராக பாட்டாளி வர்க்க பண்பாட்டின் தேவை” எனும் தலைப்பில் பெ.வி.மு.வைச் சேர்ந்த தோழர் பவானி அவர்களும்; “ஏகாதிபத்திய சீரழிவுப் பண்பாட்டிற்கெதிராக பாட்டாளி வர்க்க பண்பாடு” என்கிற தலைப்பில் பு.மா.இ.மு. தோழர் ஓவியா அவர்களும் உரையாற்றினர்.

சென்னையில், பு.ஜ.தொ.மு. சார்பில் ஆவடி-அம்பத்தூர் குழுவும் காஞ்சிபுரம் மாவட்டக்குழுவும் இணைந்து பட்டாபிராம் பகுதியிலும்; திருவள்ளூர் மாவட்ட பு.ஜ.தொ.மு. சார்பில் கும்மிடி பூண்டி பகுதியிலும்; ம.க.இ.க., பெ.வி.மு., ம.உ.பா.மையம் ஆகிய அமைப்புகள் இணைந்து குரோம் பேட்டையிலும்; பு.மா.இ.மு. சார்பில் அமைந்த கரையிலும் நவம்பர் புரட்சி தின விழாக்கள் நடைபெற்றன.

தொழிலாளர்களும் தோழர்களும் தமது குடும்பத்தினரோடு பெருந்திரளாகக் கலந்து கொண்டதோடு, தமது குழந்தைகளை யும் நவம்பர் புரட்சி விழா நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்க வைத்தனர். இவ்விழாக்களில் ம.க.இ.க. தோழர் துரை.சண்முகம், பு.ஜ.தொ.மு. மாநிலத் தலைவர் தோழர் அ.முருகந்தன், பு.ஜ.தொ.மு. மாநிலப் பொதுச் செயலர் தோழர் சுப.தங்கராசு, பு.ஜ.தொ.மு. மாநிலப் பொருளாளர் தோழர் பா.விஜயகுமார், பு.மா.இ.மு. மாநில அமைப்பாளர் தோழர் த.கணேசன் ஆகியோர், இன்றைய மறுகாலனியாக்கக் சூழலில் இங்கேயும் ஒரு நவம்பர் புரட்சியின் தேவையை வலியுறுத்தி உரையாற்றினர்.

ஓசூரில், பு.ஜ.தொ.மு.சார்பில் கமாஸ்வெக்ட்ரா ஆலை வாயிலில் சிறப்புக் கூட்டம் நடைபெற்றது. தமது பகுதியில் பல தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கான சட்டப்பூர்வமான உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டி, இவற்றுக்கெதிராக தொழிலாளிகள் வர்க்க மாக அணிதிரண்டு வீதியில் இறங்கிப் போராட வேண்டும் என்ற அறைகூவலோடு பு.ஜ.தொ.மு.வினர் இவ்விழாவைக் கொண்டாடினர்.

தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்...

புதிய ஜனநாயகம்

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் ஏடு

தொகுதி: 29 இதழ்: 2
டிசம்பர் 2013

உள்நாடு

தனி இதழ்: ரூ.10.00

ஆண்டு சந்தா: ரூ.120.00

வெளிநாடுகள்

(வான் அஞ்சலில்)

ஆண்டு சந்தா: US \$ 20

அட்டை வடிவமைப்பு: முகிலன்

தொடர்பு முகவரி:

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.எண்: 2355)

கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

மின்னஞ்சல்:

puthijananayagam@gmail.com

தொலைபேசி: 94446 32561

காஞ்சி கார்ப்பேர்ட் மடாதிபதிகள் விடுதலை:

பாதாளம் வரை பாயும் பணம் புதுச்சேரி நீதிமன்றம் வரை பாயாதா?

காஞ்சிபுரம் வரதராஜப் பெருமாள் கோயில் மேலாளர் சங்கரராமன் கொலை வழக்கில் முதன்மை கிரிமினல் குற்றவாளிகளான காஞ்சி மட சங்கராச்சாரிகளான ஜெயேந்திரன், விஜயேந்திரன்; அவர்களின் கூட்டாளிகளான மட நிர்வாகிகள் மற்றும் கூலிக் கொலையாளிகள் உட்படக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட 23 பேரும் புதுச்சேரி அமர்வு நீதிமன்றத்தால் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டனர். அரசியல், சட்ட அறிவுற்ற, ஆனால், நியாயத்தை எதிர்பார்க்கும் பாமரமக்களுக்கு வேண்டுமானால் இத்தீர்ப்பு ஏமாற்றமும் அதிர்ச்சியும் அளிப்பதாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்தச் சட்டம், நீதித்துறை, போலீசு, அரசியல் அமைப்பு, மற்றும் சங்கர மடம் போன்ற பார்ப்பன நிறுவனங்களை அறிந்தவர்கள் யாருக்கும் இத்தீர்ப்பு எதிர்பார்த்தவாறுதான் அமைந்துள்ளது. மேலும், இந்த வழக்கின் நடப்புகள் எல்லாம் தீர்ப்பு இப்படித்தான் அமையும் என்பதை ஏற்கெனவே காட்டி விட்டன. தீர்ப்பைக் கேட்ட சங்கர மடக் குற்றவாளிகள் குதூகலித்துக் கொண்டாடினர்.

சங்கரராமன் மகன் ஆனந்த் சர்மா “ அதிர்ச்சியாக உள்ளது. அப்படியானால், சங்கரராமனைக் கொன்றது யார்? தன்னைத்தானே வெட்டிக்கொண்டு இறந்தாரா என்ன? நீதித்துறை மீதும் கடவுள் மீதும் இன்னமும் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன். கடவுளின் கோர்ட்டில் குற்றவாளிகள் தப்பிக்க முடியாது” என்கிறார். இந்தக் கேள்விகளுக்கு சமூகம், சட்டம், நீதி, அரசு நிர்வாகப் பொறுப்பிலுள்ள எவனும்/எவளும் பதில் சொல்லவில்லை. கடவுளின் கோர்ட்டில் இருந்து குற்றவாளிகள் தப்பிக்க முடியாது என்று விடுவதானால் சமூகம், சட்டம், நீதி, அரசு நிர்வாகம் எல்லாம் வீணாக, எதற்காக இருக்க வேண்டும்?

தன்முன் வைக்கப்படும் தடயங்கள், சாட்சியங்கள், ஆதாரங்கள், வாதங்களை மட்டுமே வைத்துத் தீர்ப்புச் சொல்வதானால் இயந்திரங்களே போதுமே! பல ஆயிரம் ரூபாய்கள் ஊதியம் பெறும் பகுத்தறிவுற்ற கைக்கூலிகள் எதற்கு? சட்டத்தின், நீதியின் பொருத்தப்பாடுகளை வாதிட்டு உண்மைக் குற்றவாளிகளைத் தண்டித்து சமூகத்தில் நியாயத்தை நிலைநாட்டுவதற்குப் பதில், சட்டத்தை வளைத்தும் நீதியைச் சிதைத்தும் பணம் பார்ப்பதற்கான தொழிலாக மட்டுமே இருக்குமானால் சட்டத்துறை எதற்கு? சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநாட்டி, குற்றவாளிகளை நீதியின் முன் நிறுத்தி, தண்டித்து, சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பது என்ற பணியைக் காட்டி ஊதியமும் வரம்பற்ற அதிகாரத்தையும் வன்முறைக் கருவிகளை ஏந்தும் ஏகபோக உரிமைகளையும் வசதிகளையும் பெற்றுக் கொண்டு, ஆளும் வர்க்கங்களின், ஆட்சியாளர்களின் ஏவல் நாய்களாக மாறிச் செல்வாக்குமிக்க கிரிமினல் குற்றவாளிகளைத் தப்பிவிடப்பதற்காகவே செயல்படுவதாக இருக்குமானால், எதற்காக இந்தக் காவல் துறை?

ஒரு அநீதியான தீர்ப்பு வழங்கிய அமர்வு நீதிபதி, அதிலேயே தன் தவறை மூடிமறைத்து விட்டு, எதிர்மறையிலும் மறைமுகமாகவும் சில உண்மைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்: “எதிரிகள் மீதான கொலை, அதற்கான சதிக்குற்றச் சாட்டுகளை போலீசும் அரசுத்தர்ப்பும் வாதாடியும் நிரூபிக்கத் தவறிவிட்டனர்.” சட்டம், நீதி, போலீசு மூன்றையும் நிர்வாகம் செய்யும் ஆட்சியாளர்கள் தமது அரசியல் ஆதாயங்கருதியே குற்றவாளிகளைத் தப்பிவிடப்பதும் எதிராளிகளைப் பழிவாங்குவதாகவும் அப்பாவிகளைத் தண்டிப்பதாகவும் செயல்படும்போது அரசாங்கமும், அதற்கு ஜனநாயகம் என்ற பெயரும் எதற்கு?

தனது வாழ்நாளில் 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சேவை செய்த சங்கரராமனைக் கொடுமரமாகக் கொன்றதற்குச் சாட்சியமாக இருந்த காஞ்சி வரதராஜப் பெருமாள் குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கவில்லை. நிதி மற்றும் பாலியல் முறைகேடுகள் மட்டுமல்ல, கூலிப்படையை ஏவிப்படுகொலைசெய்தாலும் தமக்கு

நாளும் பூசை செய்வதால் காஞ்சி சந்திரமௌலீசுவரனும் திரிபுரசுந்தரியும் காஞ்சி மடாதிபதிகளைத் தண்டனை பெறாமல் காத்தனரோ!

சங்கரராமன் ஏழை, எளிய, நிராதரவான சைவப் பார்ப்பனர். காஞ்சி வரதராஜப் பெருமாள் கோவிலை நிர்வகிப்பது இவரது தொழில். ஆனால், காஞ்சி சங்கர மடாதிபதிகளுக்கோ, 'ஆன்மீக சேவை' சமூகவிரோதக் குற்றச் செயல்களுக்கான ஒரு போர்வை; உண்மையில் கோடிகோடியாக நிதி மூலதனத்தைக் குவித்து வைத்து, பங்குச் சந்தை முதலீடுகள், கல்வி வியாபாரம், மருத்துவ நிறுவனங்கள் நடத்தும் ஒரு கார்ப்பரேட் தொழிற்கழகத்தை நடத்தும் சைவப் பார்ப்பனர்கள். கள்ளச் சந்தை முதலாளிகள் முதல் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் வரை, உள்ளூர் ஆட்சி யாளர்கள் முதல் பிரதமர்-அரசுத் தலைவர்கள் வரை, கிராம அதிகாரிகள் முதல் மத்திய-மாநிலத்தலைமைச் செயலர்கள் வரை, கீழமை நீதிமன்றங்கள் முதல் உச்ச நீதிமன்றங்கள் வரை, மாநில போலீசுக்காரர்கள் முதல் முப்படைத் தள பதிகள் வரை தம் காலில் விழும் 'பக்தர்களை'ப் பெற்றுள்ளார்கள்; இவர்களிடையிலானதொழில், பொருளாதார, அரசியல், சமூகத்தரகுவேலை பார்ப்பதுதான் மடாதிபதிகளின் முக்கிய 'அந்தப்புர ஆன்மீக'த் தொண்டு. இவர்களின் கருப்புப் பணத்தைப் பதுக்கி வைப்பது துணைத் தொழில். பணம் பாதாளம் வரைப் பாயும்! புதுச்சேரி நீதிமன்றம் வரை பாயாதா?

மேலும், இந்த ஆதிக்க சமூகம், சட்டம், நீதி, அரசு நிர்வாக அமைப்பு முழுவதும் மேல்சாதி, மேட்டுக் குடியினர் எவரும் குற்றங்கள் எதையும் செய்யமாட்டார்கள், செய்தாலும் அவர்கள் சட்டத்துக்கு மேலானவர்கள், தனிச் சலுகைக்குரியவர்கள் என்றே கருதக்கூடியவை. இப்படியே அப்பட்டமாகப் பல வழக்குகளில் நீதியரசர்கள் கருத்துச் சொல்லி, தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளார்கள். மனிதர்களின் சட்டத்திலிருந்தும் நீதிமன்றத்திலிருந்தும் தப்பிவிடும் குற்றவாளிகள் கடவுளின் நீதிமன்றத்திலிருந்து தப்ப முடியாது என்றுதான் தனது கையாலாகாத்தனத்தை ஒப்புக்கொள்ளாத அப்பாவிச் சமூகம் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால், குற்றவாளிகள் தண்டனை பெற்றாலும் எப் போதும் போல சொகுசாகவே வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். ஜெயலலிதாவைப்போல, ஜெயேந்திரனைப் போல வழக்குகளையே பல ஆண்டுகள் இழுத்தடித்துப் பதவிகளையும் பகட்டு வாழ்க்கையையும் தொடர்ந்து அனுபவிக்கிறார்கள். ஏழை, எளிய 'கைதிகளோ' விசாரணையோ, தீர்ப்போயில்லாமல் நீண்டகால, கொடிய சிறைத் தண்டனைக்கு ஆளாகிறார்கள். இவைதான் கடவுளின் நீதிமன்றத்தில் நடை முறையாகவுள்ளது. கம்யூனிஸ்டு புரட்சியாளர்களின் சமுதாயத்திலும் மக்கள் நீதிமன்றங்களிலும்தான் குற்றவாளிகள் கீழ்வெண்மணி கோபாலகிருஷ்ணநாயுடுவைப் போல உரிய தண்டனையை அடைகிறார்கள்.

“ஜெயேந்திரனைக் கூண்டிலேற்று! தில்லைக் கோயிலைக் காப்பாற்று!!” - புரட்சிகர அமைப்புகளின் ஆர்ப்பாட்டங்கள்

சிதம்பரம் நடராசர் கோயில் இந்து அறநிலையத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டதை எதிர்த்து பார்ப்பன தீட்சிதர்களும் சு.சாமியும் இக்கோயிலை மீண்டும் தீட்சிதர்களிடம் ஒப்படைக்கவும், திருச்சிற்றம்பல மேடையில் தமிழில் பாடுவதைத் தடைசெய்யக் கோரியும் உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்தனர். கடந்த 25.11.2013 அன்று விசாரணை தொடங்கிய இந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வழக்கின் எதிர் மனுதாரரான தமிழக அரசோ, உள்நோக்கத்துடன் அலட்சியம் காட்டி வருகிறது. தமிழக மக்களுக்குச் சொந்தமான பல்லாயிரம் கோடி ரூபாய் மதிப்புடைய தில்லை நடராசர் கோயில் சொத்தை தீட்சிதர்களின் தனிச் சொத்தாக மாற்ற, பார்ப்பன கும்பலுடன் கைகோர்த்துக் கொண்டு நிற்கும் சு.சாமி, சோ.ராமசாமி, ஜெயா மாமி மற்றும் உச்சிக்குடுமி மன்றத்தின் கூட்டுச் சதிகளை அம்பலப் படுத்தியும், தனது பண்பலத்தால் விடுதலையாகியுள்ள பார்ப்பன பயங்கரவாத காஞ்சி மட சங்கராச்சாரி ஜெயேந்திரன் வகையறாக்களைக் கைது செய்து தண்டிக்கக்கோரியும் தமிழகமெங்கும் ம.க.இ.க, வி.வி.மு, பு.மா.இ.மு, பு.ஜ.தொ.மு, பெ.வி.மு ஆகிய புரட்சிகர அமைப்புகள் தாங்கள் செயல்படும் பகுதிகளில் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டு, அதன் தொடர்ச்சியாக மதுரை, புதுச்சேரி, திருச்சி, கிருஷ்ணகிரி, கோவை ஆகிய பகுதிகளில் நவம்பர் 30 அன்று ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தியுள்ளன.

அன்று மாலையில் சென்னையில் ம.உ.பா.மையத்தின் சார்பில் நடந்த அரசுக்கூட்டத்தில் முன்னாள் அறநிலையத் துறை அமைச்சர் திரு.வி.வி. சுவாமிநாதன், மூத்த வழக்குரைஞர் திருமலைராசன், ம.க.இ.க. மாநிலப் பொதுச்

செயலாளர் தோழர் மருதையன் ஆகியோர் கொலைகார ஜெயேந்திரன் விடுவிக்கப்பட்டதன் பின்னணியையும், உச்ச நீதிமன்றத்தில் நடக்கும் சதியையும் அம்பலப்படுத்தி உரையாற்றினர். அதேநாளில், தில்லை கோயிலை தீட்சிதர்களின் தனிச்சொத்தாக மாற்ற முயற்சிக்கும் சதியை எதிர்த்து சிதம்பரத்தில் சிவனடியார் ஆறுமுகசாமி உண்ணாநிலை போராட்டத்தை மேற்கொண்டார். பெரியார் பிறந்த மண்ணில் தலையெடுக்க முயற்சிக்கும் பார்ப்பன பாசிச கும்பலின் சதிகளுக்கு எதிராக புரட்சிகர - ஜனநாயக சக்திகளின் போராட்டம் தொடர்கிறது.
- பு.ஜ. செய்தியாளர்கள்.

காமன்வெல்த் மாநாடு:

மீண்டும் அதே நாடகம்!

ஈழ விவகாரத்தில் ஏகாதிபத்தியங்களும் இந்திய அரசும் நடத்திவரும் நாடகத்திற்கு உருவேற்றும் வேலையைத்தான் தமிழக ஓட்டுப் பொறுக்கிகளும் ஊடகங்களும் செய்து வருகின்றன.

கடந்த நவம்பர் 15 முதல் 17-ஆம் தேதி வரை இலங்கையில் காமன்வெல்த் மாநாடு நடந்து முடிந்துள்ளது. இம்மாநாட்டை யொட்டி மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்கள் ராஜபக்சேமீது நெருக்குதலைத் தீவிரப்படுத்துவதாகக் காட்டி மீண்டுமொரு ஏமாற்று நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இம்மாநாட்டில் பங்கேற்ற பிரிட்டிஷ் பிரதமர் டேவிட் கேமரூன், போர்க் குற்றங்கள் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து சுதந்திரமான விசாரணையை வருமாண்டு மார்ச் மாதத்திற்குள் இலங்கை அரசு நடத்த வேண்டும்; இல்லையெனில் இந்த விவகாரத்தை ஐ.நா. மனித உரிமை கவுன்சிலில் பிரிட்டன் கொண்டு வரும் என்றார். உடனே, “பிரிட்டனின் எச்சரிக்கை”, “ராஜபக்சே அரசு திணறல்”, “இந்தியாவுக்கு விடுக்கப் பட்ட எச்சரிக்கை” - என்றெல்லாம் சித்தரித்துப் பிழைப்பு வாதிகளும் இனவாதிகளும் குதாகலிக்கின்றனர்.

ஏற்கெனவே சிங்கள பாசிச அரசு தன்னைத்தானே விசாரணை செய்து கொள்வதாகக் கூறிக்கொண்டு அமைத்த ‘நல்லிணக்க ஆணைக்குழு’வின் அறிக்கையின் பரிந்துரையில், உள்நாட்டுப் போரில் இறந்தவர்கள் பற்றிய கணக்கெடுப்பை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அதன்படியே 1983 முதலாக புலிகள் நடத்திய தாக்குதல் உள்ளிட்டு 2009 இறுதிக்கட்ட ஈழத் தமிழின அழிப்புப் போர்வரை உயிரிழந்தவர்கள், ஊனமுற்றவர்கள், சேதமடைந்த சொத்துக்கள் பற்றிய விவரங்கள் சேகரிக்கும் பணியை மேற்கொள்ளப் போவதாக

இலங்கை அரசு இப்போது அறிவித்துள்ளது. ஆனால், பிரிட்டிஷ் பிரதமர் எச்சரித்தாலேயே இப்படி நடப்பதைப் போலவும், இது காமன்வெல்த் மாநாட்டுக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

ஈழத் தமிழின அழிப்புப் போர் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, அன்றைய இந்திய வெளியுறவுத்துறை செயலாளர் சிவசங்கர் மேனன், பாதுகாப்பு ஆலோசகர் எம்.கே.

நாராயணன், வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி முதலானோர் இலங்கைக்குச் சென்றபோதெல்லாம், ஏதோ போர் நிறுத்தத் துக்காகவே அவர்கள் செல்கிறார்கள் என்று தமிழக ஓட்டுக்கட்சிகளும் இனவாதிகளும் ஊடகங்களும் பிரமையூட்டினர். அதன் பிறகு 2009 ஜூன் மாதத்தில் ஐ.நா. மனித உரிமை கவுன்சிலில் இலங்கை இன வெறி பாசிச அரசின் போர்க்குற்றங்களுக்கு எதிராக சுவிட்சர்லாந்து அரசு ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தபோது, ராஜபக்சே கும்பலின் போர்க்குற்றங்களுக்கு எதிராக மேற்கத்திய நாடுகள் களத்தில் இறங்கி விட்டதைப் போன்றதொரு நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது.

பின்னர் ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையில் மார்ச் 2012-இல் இலங்கை தொடர்பாக அமெரிக்கா கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானம், ராஜபக்சேவைப் போர்க்குற்றவாளியாக அறிவிக்கக் கோரும் தீர்மானம் என்று திரும்பத்திரும்ப தமிழக ஓட்டுக்கட்சிகளும் தமிழினப் பிழைப்பு வாதிகளும் ஊடகங்களும் பரபரப்பூட்டின. ஆனால், இந்தியாவின் சதித்தனமான திருத்தத்துடன் கூடிய ஆதரவோடு நிறைவேற்றப்பட்ட அத்தீர்மானத்தில் அப்படி எதுவும் இல்லை. சிங்கள பாசிச அரசு தன்னைத்தானே விசாரணை செய்து கொள்வதாகக் கூறிக்கொண்டு அமைத்த நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை

ராஜபக்சே கும்பலின் போர்க்குற்றங்களைப் பூசி மெழுகிவிட்டு, வர்த்தக நோக்கங்களுக்காக நடத்தப்பட்ட காமன்வெல்த் மாநாடு.

பிரிட்டிஷ் பிரதமரின் நவீன 'கருணாமூர்த்தி' நாடகம்: இன அழிப்புப் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட ஈழத் தமிழர்களைச் சந்தித்துப் பேசும் டேவிட் கேமரூன்.

மாநாட்டிலிருந்து இலங்கையைத் தற்காலிகமாக நீக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி, கருணாநிதியைவிடத் தன்னை தீவிர எதிர்ப்பாள ராகக் காட்டிக் கொண்டார்.

இறுதியில், பிரதமர் பங்கேற்க மாட்டார்; அமைச்சர் சல்மான் குர்ஷித் தலைமையிலான குழு பங்கேற்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டதும், இதையே மாபெரும் வெற்றியாகக் காட்டினார். 53 நாடுகள் அங்கம் வகிக்கும் இந்த அமைப்பில் ஏறத்தாழ 26 நாடுகளின் தலைவர்கள் காமன் வெல்த் மாநாட்டுக்குச் செல்லவில்லை. அதற்காக இந்த நாடுகள் அனைத்தும் ராஜபக்சே சும் பலை எதிர்த்து மாநாட்டைப் புறக்கணித்து விட்டதாகப் பொருள் கொள்ள முடியாது. ராஜபக்சே வுக்கு மன்மோகன் சிங் எழுதிய கடிதத்தில்,

சொந்தக் காரணங்களால் பங்கேற்க இயலவில்லை என்று கூறியிருந்தாரேதவிர, இனப்படுகொலை, மனித உரிமை மீறலைக் காரணம் காட்டவுமில்லை.

நடைமுறைப்படுத்துமாறு வலியுறுத்துவதுதான் அமெரிக்காவால் முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம். போர்க்குற்றங்களுக்கும் இந்தத் தீர்மானங்களுக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை.

அதன் பிறகு, கடந்த ஆண்டு நாடாளுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவியான சுஷ்மா சுவராஜ் தலைமையில் இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் குழு இலங்கைக்குச் சென்றபோதும், இவ்வாண்டு ஏப்ரலில் நடைபெற்ற ஐ.நா. மனித உரிமை கவுன்சில் கூட்டத்தின் போதும் இதேபோணியில் பரபரப்பூட்டப்பட்டது.

தொடரும் இத்தகைய மோசடி நாடகங்களுக்கு விறுவிறுப்பான கதை-வசனம் எழுதி மெருகூட்டி ஓட்டுப் பொறுக்கிகளும் ஊடகங்களும் உளவுத்துறையும் அயலுறுத்துறையினரும் நடக்கின்றனர். காமன்வெல்த் மாநாட்டில் இந்தியப் பிரதமர் கலந்து கொள்ளப் போவதில்லை, அவருக்குப் பதிலாக வேறொரு முக்கிய பொறுப்பாளர் கலந்து கொள்வார் என்ற செய்தி ஏற்கெனவே அக்டோபர் 14 அன்று கசியத் தொடங்கியது. இது, இந்திய உளவுத்துறையின் ஏற்பாடு என்று சில ஈழ ஆதரவு இணையங்களே அம்பலப்படுத்தியுள்ளன.

இருப்பினும், தமிழகத்தில் இதற்கேற்ப அரசியல் சூழலை ஏற்படுத்தி. மு.க. தலைவர்கருணாநிதி ஒரு நாடகத்தைத் தொடங்கினார். பிரதமர் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று ஆரவாரமாக அறிக்கைகள் வெளியிட்டதோடு, மன்மோகன் சிங்குக்குக் கடிதமும் எழுதினார். இதைச் சுற்றியே ஊடகங்களும் சொல்லி வைத்தாற்போல விவாதங்களை நடத்தின. மன்மோகனுக்கு நிர்ப்பந்தம் கொடுப்பது போலத் தமிழக காங்கிரசுத் தலைவர்கள் தங்கள் பங்கிற்கு நாடகமாடினர். பா.ஜ.க.வும் இதேபோன்று அருவருப்பான நாடகத்தை நடத்தியது. ஜெயலலிதாவோ, அக்டோபர் 24 அன்று சட்டமன்றத்தைக் கூட்டி, காமன்வெல்த் மாநாட்டில் இந்தியா சார்பில் எவரும் பங்கேற்கக் கூடாது, காமன்வெல்த்

கனடாவில் கணிசமான புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்கள் இருப்பதாலும், காலனியாதிக்கக் காலத்திலிருந்தே மொர்சியசில் தமிழர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் இருப்பதாலும் அவர்களது ஆதரவைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் நோக்கில், இந்நாடுகளின் தலைவர்கள் மட்டுமே இலங்கையில் தமிழர்களுக்கு எதிராகத் தொடரும் மனித உரிமை மீறலைக் காரணம் காட்டி காமன்வெல்த் மாநாட்டைப் புறக்கணிக்கப்பதாக அறிவித்தனர்.

இத்தகைய மாநாடுகள் நடக்கும்போதெல்லாம், இலங்கை பாசிச அரசின் இனப்படுகொலை - மனித உரிமை மீறல் குறித்த புதிய ஆதாரங்களை வெளியிடுவதை பிரிட்டனின் சானல் 4 தொலைக்காட்சி தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. அதன்படியே, இசைப்பிரியாசிங்களப் படையினரால் கொல்லப்பட்ட கொடூரத்தை இப்போது வெளிச்சமாக்கியது. ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு ஏழை நாடுகளின் மனித உரிமை மீறல் குற்றங்கள் என்பது ஒரு துருப்புச் சீட்டு. தமது அரசியல், பொருளாதார நலன்களுக்கேற்ப இதைத் தேவைப்படும்போது ஏவி, ஏழை

அரசியல் ஆதாயத்துக்காக காமன்வெல்த் எதிர்ப்பு நாடகம்: இந்துவெறி பா.ஜ.க., பிழைப்புவாத ம.தி.மு.க. ஆகிய கட்சிகள் இணைந்து கோவையில் நடத்திய ரயில் மறியல் போராட்டம்.

நாடுகளின் ஆளும் கும்பலை நெருக்குவதும், கையை முறுக்கி காரியம் சாதித்துக் கொள்வதும் தான் நடக்கிறது. ராஜபக்சே கும்பலோதனது இனவெறி பாசிசத்துக்கு நியாயம் தேடவும், மக்களை இனவெறி தேசிய வெறியில் ஆழ்த்தி திசைதிருப்பவும் “எங்களுக்கு யாரும் கெடு விதிக்க முடியாது” என்று கேமரூனின் அறிவிப்பை ஏற்கமறுத்து ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு வேடங்கட்டி ஆடுவதும் தொடர்கிறது.

காமன்வெல்த் மாநாட்டில் பங்கேற்க வேண்டாமென கருணாநிதி எழுதிய கடிதத்துக்கு மன்மோகன் சிங் எழுதிய பதில் கடிதத்தில், “முடிவெடுக்கு முன்னர்தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளைக் கணக்கில் கொள்வதாக” மட்டுமே தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. கருணாநிதி எழுதிய கடிதத்தை மன்மோகன் சிங் படித்திருப்பாரா என்பதே சந்தேகம் தான். பிரதமர் அலுவலக அதிகாரிகள் இத்தகைய கடிதங்களுக்கு பிரதமர் பெயரால் பதில் எழுதுவதுதான் வழக்கமான நிர்வாகநடைமுறையாக உள்ளது. ஆனால் அவர் கருணாநிதியின் கடிதத்தைக் கவனமாகப் படித்ததைப் போலவும், அதன் பொருளைப் புரிந்து கொண்டு சுயமாக யோசித்து அவரே தனது கைப்பட பதில் கடிதம் எழுதியதைப் போலவும் ஊடகங்கள் ஊதிப்பெருக்கின.

“வெற்றி அல்லது வீரச்சாவு” என்று அறிவித்து அக்டோபர் முதல்நாளிலிருந்து உண்ணாவிரதமிருந்த தமிழ்த்தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் பொதுச் செயலாளரான தியாகுவிடம், இதை ஏற்று உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிடுமாறு கருணாநிதி கேட்டுக் கொள்ள, அவரும் இந்தக் காகித உறுதிமொழியை நம்பி உண்ணாவிரதத்தை முடித்துக் கொண்டு, இதனை “சிறு வெற்றி, சிறும வெற்றி” என்று பாராட்டிக் கொண்டார்.

ஈழத்தமிழின அழிப்புப் போருக்கு முன்னும் பின்னுமாக இப்படித்தான் இந்த நாடகம் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது. உளவுத்துறை, வெளியுறவுத்துறை அதிகாரிகள் தீர்மானிப்பதையே கண்-காது-மூக்கு வைத்து ஊடகங்கள் பரபரப்பூட்டி திசைதிருப்புவதும், பிரதமரும் மைய அமைச்சர்களும் மழுப்பலாகவும் ஈரோட்டமாகவும் பேசுவதும், அதைவைத்து ஓட்டுப் பொறுக்கிகள் நாடகமாடுவதும் தான் நடக்கிறது.

அனைத்துலக நாடுகளையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஐ.நா. மன்றமே அமெரிக்காதலைமையிலான ஏகாதிபத்தியங்களின் கைப்பாவையாக உள்ள நிலையில், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட, முன்னாள் பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்க அடிமை நாடுகளின் கூட்டமைப்பாகிய காமன்வெல்த் மூலமாக இனவெறி பாசிச ராஜபக்சே கும்பலைத் தனிமைப்படுத்தி தண்டித்துவிடலாம் என்பது கேழ்வரகில் நெய் வடிந்த கதைதான். மாநாட்டின் முடிவில் நவம்பர் 17 அன்று வெளியிடப்பட்ட காமன்வெல்த் கூட்டறிக்கையில், இலங்கையில் போருக்குப் பின்னரும் தமிழர்

“இலங்கையில் நடைபெறவிருக்கும் காமன்வெல்த் மாநாட்டில் இந்தியா பங்கேற்கக் கூடாது! காமன்வெல்த் மாநாட்டை இலங்கையில் நடத்தாதே! காமன்வெல்த் கூட்டமைப்பிலிருந்து இலங்கையை வெளியேற்று!” என்ற முழக்கங்களுடன் ம.க.இ.க., பு.மா.இ.மு., பு.ஜ.தொ.மு., பெ.வி.மு., ஆகிய புரட்சிகர அமைப்புகள் 14.11.2013 அன்று சென்னையில் சாஸ்திரிபவனை முற்றுகையிட்டு நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

களுக்கு எதிராகத் தொடரும் மனித உரிமை மீறல் பற்றி நேரடியாகக் கூறாமல், பொத்தாம் பொதுவாகவே சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்தியத் தரகு முதலாளிகளின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இந்திய அரசின் வர்க்கத் தன்மையிலிருந்துதான், அம்முதலாளிகளின் நலன்களிலிருந்துதான் இந்திய அரசின் வெளியுறவுக் கொள்கை தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இம்முதலாளிகளின் பொருளாதார நலன்களையும், அந்நலன்களுக்கேற்ப தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் தனது ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்வதையும் தான் இந்திய அரசு முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இதன்படியே, இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கு மிடையே சுங்கத் தீர்வைகளைக் குறைத்து சந்தையைத் திறந்துவிடுவதற்கான சீபா எனப்படும் (CEPA) பொருளாதார பங்குதாரர் ஒப்பந்தம், மன்னார் கடற்படுகையில் ஹைட்ரோகார்பன் அகழ்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் வேதாந்தாவின் கெய்ர்ன் நிறுவனத்துடன் இணைந்து இந்திய அரசுத்துறை நிறுவனமான எண்ணெய்-எரிவாயுக் கழகம் மேற்கொள்ளும் துரப்பண வேலைகளுக்கான ஒப்பந்தங்கள் முதலானவற்றுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாடாகவே இக்காமன்வெல்த் மாநாட்டை இந்தியா பயன்படுத்திக் கொண்டது.

இந்தியா அல்லது அமெரிக்க - ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியங்களின் தயவில் ஈழத்தமிழருக்கு நீதியும் உரிமையும் பெற்றுவிட முடியும் என்று கருதுவது பகற்கனவு மட்டுமல்ல, அது ஈழத் தமிழருக்கே எதிரான துரோகமாகும். இந்தியாவையும் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்களையும் தாஜா செய்தோ, பேரம் பேசியோ, இந்திய- இலங்கை அரசுகளின் போர்க்குற்றங்களுக்கு ஒருக்காலும் நீதி பெற முடியாது. இத்தகைய பிழைப்புவாத - சந்தர்ப்பவாதப் போக்குகளை அம்பலப்படுத்தி, சர்வதேச அரசுகளைப் பணிய வைக்கும் தனித்துவமான, உறுதியான புரட்சிகர மக்கள் இயக்கங்களைக் கட்டியமைப்பதன் மூலம்தான் இப்போர்க்குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்க முடியும்.

● பாலன்

தாதுமணற்கொள்ளை:

தருச்செந்தூர்ன் கடலோரத்தல் வைகுண்டராஜன் அரசாங்கம்!

பொதுக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட மக்கள்திரளின் ஒருபகுதி.

தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, கன்னியா குமரி மாவட்டக் கடலோர கிராமங்களில் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக வரைமுறையற்று நிகழ்ந்துவரும் தாதுமணல் கொள்ளையால் அப்பகுதியின் நிலவியல் அமைப்பே சீர் குலைக்கப்பட்டு, பல இலட்சம் கோடி மதிப் பிலான இயற்கை வளங்கள் சூறையாடப் பட்டுள்ளன. மீன்வளம் அழிவு, கடலரிப்பு, புற்றுநோய் என ஏராளமான பாதிப்புகளுக்கு அப்பகுதிவாழ் மக்கள் ஆளாகியிருக்கின்றனர். இத்தனை பேரழிவுகளுக்கும் காரணமானவர் வி.வி.மினரல்ஸ் வைகுண்டராஜன்.

மூன்று மாவட்டங்களிலும் தனி அரசாங்கம் நடத்திவரும் வைகுண்டராஜனை எதிர்த்துப் போராடிய மக்கள் ஒருக்கப்பட்டுள்ளனர். இம்மாவட்டங்களில் மணல் கொள்ளைக்கு எதிராகக் கட்சிகள் விடுகின்ற சம்பிரதாய அறிக்கைகளில் கூட வைகுண்டராஜனின் பெயரைச் சொல்லாமல் தாது மணல் கொள்ளை என்றே பேசுகின்றனர். இத்தகைய சூழலில் தாது மணல் கொள்ளை தொடர்பாக தூத்துக்குடி மாவட்ட ஆட்சியர் ஆஷிஸ் குமாரின் அறிக்கை கடந்த செப்டம்பர் மாதம் ஊடகங்களில் வெளியானதைத் தொடர்ந்து மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம் சார்பில் உண்மை அறியும் குழு அமைக்கப்பட்டு 10 நாட்கள் கள ஆய்வு நடத்தப்பட்டது.

இதன் தொடர்ச்சியாக தாது மணல் கொள்ளைக்கெதிராக ம.க.இ.க., வி.வி.மு., பு.மா.இ.மு., பு.ஜ.தொ.மு., பெ.வி.மு., ஆகிய புரட்சிகர அமைப்புகளின் தோழர்களும் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையமும் கடலோர கிராமங்களில் விரிவான பிரச்சார இயக்கத்தை மேற்கொண்டனர்.

அக்டோபர் - நவம்பர் மாதங்களில் இரண்டு கட்டங்களாக நடந்த இவ்வியக்கத்தில் சுமார் 280 தோழர்கள் உணர்வோடு களமிறங்கி மக்கள் மத்தியில் தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்தனர். 1.2 இலட்சம் துண்டறிக்கைகள், ஆயிரம் சுவரொட்டிகள், எல்லா ஊர்களிலும் சுவரெழுத்துக்கள் என்று பெரும் அளவில் நடத்தப்பட்ட இப்பிரச்சாரம், தூத்துக்குடி மாவட்டம் கீழவைப்பாறு முதல் நெல்லை மாவட்டம் இடிந்தகரை, கூடங்குளம், பெருமணல், குமரி மாவட்டம் லீபுரம் வரை மேற்கொள்ளப்பட்டது. தூத்துக்குடி, நெல்லை, கோவில்பட்டி, விளாத்திகுளம், திருச்செந்தூர், தென்காசி, சங்கரன்கோவில், நாகர்கோவில், சுரண்டை உள்ளிட்ட நகர்களில் பேருந்துப் பிரச்சாரமும், நெல்லை முதல் மதுரை வரை ரயில் பிரச்சாரமும் நடத்தப்பட்டது. மணற்கொள்ளையால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் தோழர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று மக்கள் கொடுக்கும் உணவைச் சாப்பிட்டு, மக்களோடு தங்கிப் பிரச்சாரம் செய்தனர்.

தூத்துக்குடி ஜோசப் பெர்ணாண்டோ கொலையில் வைகுண்டராஜனின் பங்கை அம்பலப்படுத்திய ம.உ.பா.மையம், அக்டோபர் 12-அன்று தூத்துக்குடியில் தாது மணல் கொள்ளையன் வைகுண்டராஜனைத் தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கைது செய்ய வலியுறுத்தி பேரணி-பொதுக்கூட்டத்தை அறிவித்தது. முதலில் அனுமதி வழங்குவதாகச் சொன்ன காவல்துறை, பின்னர் அனுமதி மறுத்தது. பிரச்சாரம் செய்தால் கைது என்று மிரட்டியது. எனினும், அதே தேதியில் தடையை மீறிப் பேரணி, மறியல் நடந்தது. பாளையங்கோட்டை சாலையை அடைத்து நடந்த மறியலில் வழக்குரைஞர்கள், பெண்

கள், குழந்தைகள் உள்ளிட்ட 150 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். வைகுண்டராஜனை எதிர்க்க முடியாதென்ற அவநம்பிக்கையை இப்போராட்டம் தகர்த்தது.

பொதுக்கூட்டத் தடைக்கு எதிராக மதுரை உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்ததைத் தொடர்ந்து போலீசு துறையால் அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

இரண்டாம் கட்டப் பிரச்சாரத்தில் முன்பை விட மக்கள் ஆதரவு அதிகமிருந்தது. பேருந்துப் பிரச்சாரத்தில், வைகுண்டராஜனுக்குச் சொந்தமான பேருந்துகளின் ஓட்டுநர்களும் நடத்துனர்களும் பிரச்சாரத்தை ஆதரித்தனர். குறிப்பாகப் பெண்கள் பிரச்சாரத்தை ஆமோதித்து நிதியளித்தனர். வைகுண்டராஜன் பற்றிய அச்சுறுத்தல்களை பொருட்படுத்தாமல் தோழர்கள் பிரச்சாரம் செய்யவே, எதிர்ப்புகள் மிகவும் அரிதாகவே இருந்தன.

நெல்லையில் ஒரு பேருந்தில் பேசிக் கொண்டிருந்த தோழர்களை மிரட்டிப் பார்த்த கைக்கூலிகளைத் தோழர்கள் எதிர்த்து நிற்கவே, “தேரியமிருந்தா திசையன் விளைக்கு (வைகுண்டராஜனின் சொந்த ஊர்) வந்து பார்” என்று வடிவேலு பாணியில் உதார் விட்டனர் அந்த எடுபிடிகள்.

அதிகாலை 5 மணிக்கே கிளம்பிச் சென்று தூத்துக்குடி அனல்மின் நிலைய வாயிலில் பெண் தோழர்கள் பிரச்சாரம் செய்ததைப் பாராட்டி வரவேற்றார்கள் தொழிலாளர்கள். கடலோரகிராமங்களில் ஊர்க்கமிட்டியினரும் பிரச்சாரத்தில் பங்கேற்றனர். குழந்தைகளுடன் பிரச்சாரத்திற்கு வந்திருந்த பெண் தோழர்களைக் கண்டு, “இந்த புள்ளைகளுக்கு வி.வி.யால எதுவும் ஆயிரக்கூடாது” என்று கடவுளிடம் பிரார்த்தனையும் செய்தார்கள் பெண்கள்.

தங்கள் கடல் அன்னையைச் சீரழிக்கும் கயவர்களையும், துணைபோகும் புல்லுருவிகளையும் பற்றிப் பேசும்போதே மக்கள் வெறுப்பை உமிழ்ந்தனர்.

பெரியதாழையில் புற்று நோய், சிறுநீரகப் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளானவர்கள் பலர். பலரும் டயாலிசிஸ்

செய்துதான் உயிரைத் தக்க வைத்துள்ளனர். பெரிய தாழையில் ரெம்சியான் என்ற மீனவர் சிகிச்சைக்காக ரூ.18 இலட்சம் செலவிட்டிருக்கிறார். இங்கே 100-க்கும் மேற்பட்டோர் இத்தகைய பாதிப்புகளால் உயிரிழந்தும் உள்ளனர்.

தொடக்கவுரையாற்றும் தோழர் வாஞ்சிநாதன்.

கூடுதாழையைச் சேர்ந்த எம்ரினோ ரூ.12 லட்சம் டயாலிசிசுக்குச் செலவிட்டு, இனி செலவழிக்க வழியின்றி அனைத்தையும் இழந்துநிற்கிறார். மனைவி தனது சிறுநீரகத்தைத் தானம் தர முன்வந்தபோது “நீயும் கிட்னியை தந்து விட்டு ரெண்டு பேரும் செத்துப் போனால், நம் குழந்தைகளின்கதி என்னவாகும்?” எனக் கண்ணீருடன் மறுத்துவிட்டுத் தன் வாழ்நாட்களை எண்ணி வருகிறார். கடலோரம் முழுவதும் இத்தகைய பல கண்ணீர்க்கதைகள்.

வி.வி.க்கு எதிராகக் கையெழுத்து இயக்கம் எடுத்த தன் கணவனை ரவுடிகளிடம் பறிகொடுத்துக் குழந்தைகளுடன் பரிதவித்து நிற்கிறார் மெர்ரில் என்ற பெண் மணி. “தண்டுவடத்த ஓடச்சுட்டானுங்க, ஆபரேசன் செய்யக்காசு இல்ல; வீட்டுக்கு கொண்டாந்தோம், இடுப்புல புண் பெருசாகி கண்முன்னாடியே செத்தாரு” என விளக்கும் போது, கேட்ட தோழர்களின் ரத்தம் கொதித்தது. “நாட்டு வெடிகுண்டில் காயப்பட்டு ரத்தம் சொட்டச்சொட்ட போலீசில் புகார் தந்தோம். கம்பெனிக்கு எதிராகேஸ் எழுதமுடியாதுன்னு வெரட்டிட்டானுங்க” என போலீசு துறையின் வைகுண்டராஜன் விசுவாசத்தை விவரித்தார் கூட்டப்புவரி சனாமி நகரில் தஞ்சமடைந்த கூத்தங்குழியைச் சேர்ந்த பெண்.

“வைகுண்டராஜன் மட்டும் என் கைல கெடச்சா சொருகிடுவேன்” எனத் தன் பருவத்துக்குப் பொருந்தாத முறையில் ஆவேசப்பட்டான் ஒரு மேல்நிலைப்பள்ளி மாணவன். கண்ணெதிரே ரவுடிகளால் தனது ஊர் மக்கள் அடித்துத் துவைக்கப்பட்டதைப் பார்த்த மாணவன் அவன்.

நாடார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பெருமளவு வசிக்கக்கூடிய கூடங்குளத்தில் இரண்டு நாட்கள் நடந்த பிரச்சாரத்தில் அனைத்து மக்களும் பிரச்

சாரத்தை ஆதரித்தனர். நாலே நாலு கைக்கூலிகள் ஒரு இடத்தில் தடுத்தனர். உடனே தானாக முன்வந்து தலையிட்ட பெண்கள், “மணல் கம்பெனியில் பெறக்கித்திங்கிறவங்ககண்டு கொள்ளாதீர்கள், தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்யுங்கள்” என ஊக்கப்படுத்தினர்.

வைகுண்டராஜன் ஆதரவு எதிர்ப்பு என்று மீனவ கிராமங்கள் இரு முகாம்களாகப் பிளவுபட்டு இருப்பதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள தோற்றம் பொய். அதே போல நாடார் சமூகத்தினர் வைகுண்டராஜனை ஆதரிப்பதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள கருத்தும் வடிகட்டிய பொய் என்பதை இந்தப் பிரச்சார அனுபவம் காட்டியது. உண்மையில் 99% மக்கள் வி.வி.க்கு எதிராகவே உள்ளார்கள்.

அனைத்துக் கட்சிகளும் அரசும் வி.வி.யின் காலடியில் இருப்பதால் என்ன செய்வதென்றே தெரியாமல் திகைத்திருந்த மக்களிடையே நம்பிக்கையை விதைத்தார்கள் தோழர்கள். புரட்சிகர அமைப்புத் தோழர்களின் உதவியுடன், இம்மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த ம.உ.பா.மைய வழக்குரைஞர்கள் ராமச்சந்திரன், அரி ராகவன், சிவராஜபுத்திர ஆகியோரின் கட்டும் முயற்சியில் நவம்பர் 23 அன்று நடத்தப்பட்ட தூத்துக்குடி பொதுக்கூட்டம் வி.வி.யை வீழ்த்த முடியும் என்பதற்குச் சாட்சியமாக அமைந்தது.

வைகுண்டராஜனை எதிர்த்து தூத்துக்குடியில் யாரும் கூட்டம் நடத்த முடியாது என்ற கருத்தோட்டத்தைத் தகர்க்கும் விதமாக ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இருக்கைகளில் நிரம்பிவழிய எழுச்சிகரமாகத் துவங்கியது பொதுக்கூட்டம். தலைமையுரையாற்றிய ம.உ.பா.மைய மதுரை மாவட்ட துணைச் செயலரும், மதுரை உயர்நீதிமன்ற வழக்குரைஞரமான வாஞ்சிநாதன், “கூடங்குளம் அணு உலை எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் மக்களுடன் ம.உ.பா.மையம் துணை நின்று வருவதையும், தாது மணல் கொள்ளையில் உண்மை அறியும் குழுவாகச் சென்றபோது வைகுண்டராஜனின் கைக்கூலிகளிடமிருந்து மக்கள் தம்மைப் பாதுகாத்ததையும் விளக்கி,

தாது மணற்கொள்ளையும் அணு உலையும் மீனவ மக்களின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்த நாட்டு மக்களின் பிரச்சனை” என்று விளக்கினார். தொடர்ந்து பேசிய உவரி முன்னாள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் அந்தோணி, தனது இலாபத்திற்காக பிறரைக் கெடுக்கும் வி.வி. கம்பெனியைக் கண்டித்து, ஆபத்தான கனிமங்களைக் கொண்ட மணலை அள்ளுவதும், பாதுகாப்பற்ற சூழலில் அதைப் பிரித்தெடுப்பதும் தங்கள் பகுதியில் ஏற்படுத்தியுள்ள பாதிப்பை விவரித்தார். அடுத்துப் பேசிய பெரியசாமிபுரம் எழிலன், “மன்னார் வளைகுடா உயிர்க்கோளக் காப்பகப் பகுதி வி.வி. நிறுவனத்தால் சிதைக்கப்பட்டிருப்பதையும், பல்லுயிர்ப் பெருக்கத்திற்கு அவசியமான கடல்வாழ் உயிரினங்கள் அழிக்கப்படுவதையும்” விளக்கினார்.

பெரியதாழை ஊர்கமிட்டித் தலைவர் கான்சீயூஸ், வி.வி.க்குச் சொந்தமான பி.எம்.சி.தாதுமணல் நிறுவனம் மீனவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய தூண்டில் வளைவுப் பாலத்தைச் சிதைத்ததையும், எதிர்த்துப் போராடிய மக்கள் மீது போலீசை ஏவி பொய் வழக்குப் போட்டு இன்றுவரை அலைக்கழிப்பதையும் விவரித்தார்.

கூட்டப்புகள் ஊர்த் தலைவர் சந்தியாகு ராயப்பன், மெரினாவைப் போல இருந்த தங்கள் ஊர்க் கடற்கரை, மணல் நிறுவனங்களால் கொடுமாக்கச் சிதைக்கப்பட்டதையும், அரசு தாதுமணல் அள்ளத் தடை விதித்துள்ள நிலையிலும், மணல் கடத்தல் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது என்றும் விவரித்தார்.

கீழவைப்பாறு சார்லஸ் பட்சேக், தங்கள் ஊரில் கடலரிப்பு, புற்றுநோய் எனப் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளதையும் கூறி, கலெக்டர் ஆஷிஸ்குமாரிடம் மனு அளித்ததையும் ஆய்வு நடந்ததையும், உடனே அவர் மாற்றப்பட்டதையும் விவரித்தார்.

புன்னக்காயல் ஊர்த் தலைவர் குழந்தை மச்சாது, ம.உ.பா.மையத் தோழர்களின் பிரச்சாரத்தைப் பாராட்டி, தாது மணல் போராட்டத்தில் தங்கள் ஊர் என்றும் துணை நிற்கும் என்றார்.

திரு நெல்வேலி மாவட்ட மீனவர் கூட்டமைப்புத் தலைவர் ஜோசப், தாதுமணல் கொள்ளையர்களால் கூத்தங் குழியில் வெடிகுண்டு கலாச்சாரம் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதையும், பல்வேறு அச்சுறுத்தல், இடைஞ்சல்களுக்கு மத்தியில்தான் இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வருவதாகவும், எங்கிருந்தோ வந்து மீனவ மக்களுக்காகப் போராடி வரும் தோழர்கள் நன்றிக்குரியவர்கள் - என கண்ணீர் மல்கக் குறிப்பிட்டார்.

லயன்ஸ் டவுன் ஜானி, “காசு கொடுத்துக் கூட்டம் சேர்ப்பதைத்தான் பார்த்திருக்கிறோம். இங்கேயோ கலைந்து போவதற்குத் தலைக்கு 500 ரூபாய்

தாதுமணல் குழிவகளைக் கொட்டியதால் புதைசேறு போலக் கிடக்கும் பெருதாழைக் கடற்கரைப் பகுதி.

கொடுக்கிறார்கள் வி.வி.யின் கைக்கூலிகள்” என்று எள்ளி நகையாடினார். “சுற்றிலும் மீனவ மக்கள்தான் உள்ளனர். யாரும் பிரச்சனை செய்து விட்டு ஊரைத்தாண்ட முடியாது” என எச்சரித்தார்.

பு.மா.இ.மு. தோழர்களின் புரட்சிகரப் பாடலுக்குப் பின் சிறப்புரை ஆற்றிய ம.உ.பா. மையத்தின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் தோழர் ராஜு, கூட்டத்தில் சலசலப்பு ஏற்படுத்த முயன்ற வி.வி.யின் கைக்கூலிகளை, இப்படிச் சவடால் அடித்தகாடுவெட்டி குருவுடன் ஒப்பிட்டுக் கேலி செய்தார். எந்தப் பிரச்சினையிலும் பொய் வழக்குகளையும், சிறைத் தண்டனைகளையும் எதிர் கொள்ளாமல் குறுக்கு வழியில் வெற்றி பெறும் வாய்ப்புகள் இல்லை என்பதை விளக்கினார்.

இறுதியாக, சிறப்புரையாற்றிய மக்கள்கலை இலக்கியக் கழக மாநிலப் பொதுச் செயலாளர் தோழர் மருதையன், சந்தன மரங்களை வெட்டிய வீரப் பனைக் கொள்ளையன் என்றால் மணலைத் திருடி விற்கும் வைகுண்டராசன் மட்டும் எப்படி தொழிலதிபர் ஆக முடியும்? மீள உருவாக்கவே முடியாத ஒரு இயற்கைப் பேரழிவை ஏற்படுத்தும் வைகுண்டராசனைக் கொள்ளையன் என்று கூறுவது குறைவானது என்று பதில் சொன்னார். இன்று காசுக்கும் குவார்ட்டுக்கும் கூச்சலிட வந்திருக்கும் வி.வி.யின் கைக்கூலிக் கும்பல், வி.வி.யை நாடாட்சாதித்தலைவராக சித்தரிப்பதைச் சாடினார். அன்றாடம் காலை மூன்று மணி துவங்கி நள்ளிரவு 11 மணி வரை ஓயாமல் உழைக்கும் சிறுவணிகர்களுக்கு, கொள்ளையன் ஒருவனைப் பிரதிநிதி என்று சொல்வது அந்த மக்களை இழிவுபடுத்துவதாகும் என்று இடித்துரைத்தார்.

தாதுமணல் கொள்ளையன் வைகுண்டராசன், ஆற்று மணல் கொள்ளையன் ஆறுமுகசாமி மற்றும் கிரானைட் கொள்ளையன் பி.ஆர்.பழனிசாமி ஆகியோரை இணைக்கும் சங்கிலி தனியார்மயம்தான் என்பதை விவரித்து, இதற்கேற்ப காட் ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு சட்டங்களும் விதிமுறைகளும் மாற்றியமைக்கப்பட்டதையும் விளக்கிப் பேசினார். இவை ஒரே கொள்ளைத் திட்டத்தின் வெவ்வேறு வடிவங்கள் என்பதால், இவற்றை எதிர்த்த போராட்டங்களும் ஒருமுகமான தாக்குதலாக இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார். தாதுமணல் கொள்ளைக்கும் - அணுசக்தி ஒப்பந்தத்திற்கும் உள்ள தொடர்புபற்றி விளக்கி, அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தில் இந்தியா கையெழுத்திட்டதன் பின்னே நடந்த மறைமுக பேரமாக, தோரியம் உள்ள தாதுமணலை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான விதிகள் தளர்த்தப்பட்டன என்பதை அம்பலப்படுத்தினார்.

இயற்கை வளங்களையும் கனிம வளங்களையும் சூறையாடிச் செல்வதுதான் எல்லா காலனியாதிக்கவாதிகளின் கொள்கையாகவும் இருந்தது என்றும், அன்று விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் எதிர்த்துப் போராடிய அதே கொள்கை, இன்று மறு காலனியாதிக்கத்தின் கீழ் முன்னேற்றமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது என்றார். ஓட்டுக் கட்சிகளை நம்பி தெரிந்தே ஏமாறுவது தவறு என்று

தூத்துக்குடியில் பேருந்துப் பிரச்சாரம்.

சொல்லி, பிரம்மாண்டமான எதிரிகளான போஸ்கோ, டாடா போன்றவர்களை கலிங்காநகர், சிங்கூர், லால்கார் போன்ற பகுதிகளில் நடந்த மக்கள் போராட்டங்கள் விரட்டியடித்தன என்பதை விளக்கி, எதிரிகளுக்கு எதிரான ஒரு எழுச்சியின் மூலம் மக்கள்தம் அதிகாரத்தை நிறுவிக்கொள்ள முடியும் என்று நம்பிக்கையூட்டினார்.

தோழரின் உரையைத் தொடர்ந்து ம.க.இ.க. மையக் கலைக் குழுவின் புரட்சிகர கலைநிகழ்ச்சி நடந்தது. “திருச்செந்தூரின் கடலோரத்தில் வைகுண்டராசன் அரசாங்கம், தேடிக் காலில் விழு வோர்க்கெல்லாம்” என்ற பாடலைக் கேட்டவுடன் மக்களின் உற்சாகம் கரை புரண்டோடியது. “எடுத்து வளத்த பங்களாநாய் எசமான் மேலயே எப்.ஐ.ஆர். போடுமா?” என்ற பாடல் வைகுண்டராஜனின் கூலிப்படையாகச் செயல்படும் அதிகாரவர்க்கத்தையும் போலீசையும் அம்பலமாக்கியது. இறுதிவரை நிகழ்ச்சிகளை ஈடுபாட்டோடு மக்கள் கவனித்தார்கள். கூட்டத்தின் முடிவில் 55,000 ரூபாய் மீனவ கிராமங்கள் சார்பாக நிதியாக வழங்கப் பட்டது.

கூட்டம் தொடங்கிய சிறிது நேரத்திலேயே சுமார் 200-க்கும் மேற்பட்ட வைகுண்டராஜனின் அடியாட்கள் கூச்சலிட்டுக் கலவரம் செய்ய முயற்சித்தனர். சீருடையில் இருந்த போலீசார் இதனை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். சிவில் உடையில் இருந்த உளவுத் துறை அதிகாரிகள், குறிப்பாக வைகுண்டராசனின் நெருங்கிய உறவினரான தூத்துக்குடி மாவட்ட போலீசு கண்காணிப்பாளரின் தனிப்பிரிவு ஆய்வாளர் ரவி, அந்தோணி ஆகியோர் கலவரக்காரர்களை வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு கட்டத்தில் கட்டைகளை உடைத்து சொந்த முறையில் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யத் தொண்டர்கள் தயாரானவுடன் வி.வி.யின் கைக் கூலிகள் காணாமல் போயினர். மக்கள்தம் சொந்தக்கரங்களால் கணக்குத் தீர்க்கத்தயாராகிவிட்டால், தாதுமணல் கொள்ளையும் முடிவுக்கு வந்து விடும்.

தகவல்: மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம், தமிழ்நாடு.

தீர்மானல் போலீசைக் காப்பதற்கு பாச்ச ரெஜயாவின் சீர்திருத்தச் சட்டம்

போலீசின் மனித உரிமை மீறல்கள்,
கிரிமினல் குற்றங்களுக்கு எதிராக யாரும்
எந்தப் புகாரும் கொடுக்க முடியாது என்றவாறு
போலீசு சீர்திருத்தச் சட்டத்தை
உருவாக்கியிருக்கிறது, ஜெ. அரசு

கடந்த மார்ச் மாதம் பஞ்சாபிலுள்ள தரண்தரண் மாவட்டப் பகுதியில் நடந்த சம்பவம் இது. தனது தந்தையோடு சாலையில் சென்று கொண்டிருந்த 22 வயதான இளம் பெண், தன்னைச் சிலர் கேலி செய்வதைப் பாதுகாப்புக்கு நின்றிருந்த போலீசாரிடம் சென்று முறையிட்டார். போலீசு பாய்ந்து சென்று அப்பெண்ணைக் கேலி செய்தவர்களைப் பிடிக்கவில்லை. மாறாக, அப்பெண்ணை நடுரோட்டிலேயே, பல பேர் கண்ணெதிரேயே, எவ்வித அச்சமோ, கூச்ச நாச்சமோ இன்றி மிருகத்தனமாகத் தாக்கியது. இச்சம்பவம் தொலைக்காட்சிகளின் வழியே ஒளிபரப்பப்பட்டு நாடெங்கும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியபோதும், அந்த போலீசு மிருகங்கள் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டதற்கு அப்பால் தண்டிக்கப்படவில்லை.

“போலீசு உங்களின் நண்பன்” என ஆட்சியாளர்கள் கதைப்பதெல்லாம் வடிகட்டிய பொய் என்பதற்கு இந்தச் சம்பவம் இன்னொரு சான்று. ரஷ்டிகள், மாஃபியா குற்றங்கும்பல்களைக் கண்டு பொதுமக்கள் அச்சம் கொள்வது போலவே, போலீசைக் கண்டும் அவர்கள் மிரளுகிறார்கள். ஏதாவது தொரு தேவைக்கு போலீசு நிலையத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால்கூட, ஒரு வெறி பிடித்த மிருகத்தை நெருங்குவதைப் போலவே அச்சத்துடன் செல்கிறார்கள். கொட்டடிக் கொலை, சித்திரவதை, பாலியல் வன்முறை உள்ளிட்டு எந்தவொரு பஞ்சமாபாதகத்தையும் செய்யத்தயங்காத போலீசின் நடத்தை, பொதுமக்களைப் பெரும் பீதிக்குள்ளாக்கியிருக்கிறது.

பஞ்சாபில் நடந்த இந்தச் சம்பவத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்ட உச்சநீதி மன்றம், “2006-இல் தான் அளித்த ஒரு தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டிருந்த வழிகாட்டுதல்கள்படி எந்தெந்த மாநிலங்கள் போலீசு சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியுள்ளன?” என்ற கேள்வியை எழுப்பியது. அத்தீர்ப்பு வெளியாகி ஏழு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டாலும், தமிழ்நாடு உள்ளிட்டுப் பெரும்பாலான மாநிலங்கள்

போலீசு சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உருவாக்கவில்லை என்பதை அறிந்த உச்சநீதி மன்றம், இது குறித்த விசாரணையை அக்.20-க்குத் தள்ளி வைத்தது.

அவசர நிலை பாசிச காட்டாட்சிக்குப் பிறகு அமைந்த ஜனதா கட்சி கூட்டணி ஆட்சியில் போலீசு துறையில் கொண்டுவர வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பற்றிப் பரிந்துரைகள் அளிக்க தேசிய போலீசு கமிசன் அமைக்கப்பட்டது. அக்கமிசன் அடுத்த மூன்றரை ஆண்டுகளில் இது குறித்து எட்டு அறிக்கைகளை அரசிடம் அளித்தாலும், ஜனதாவிற்குப் பின்வந்த எந்தவொரு அரசும் இப்பரிந்துரைகளை அமல்படுத்த முன்வரவில்லை. இந்நிலையில் பிரகாஷ் சிங், என்.கே.சிங் என்ற இரண்டு முன்னாள் போலீசு அதிகாரிகள் போலீசு கமிசனின் பரிந்துரைகளை அமல்படுத்த உத்தரவிடக் கோரி 1996-இல் உச்சநீதி மன்றத்தில் பொதுநல வழக்குத் தொடுத்தனர்.

இவ்வழக்கை எடுத்துக்கொண்ட உச்சநீதி மன்றம் விசாரணையின் போக்கில் போலீசு சீர்திருத்தம் குறித்து ஆராய மேலும் மூன்று குழுக்களை அமைத்தது. இதற்கிடையே மைய அரசு புதிய போலீசு சட்டத்தை உருவாக்க சோலி சோரப்ஜி தலைமையில் குழுவொன்றை அமைத்தது. இக்குழுக்கள் அனைத்தும் கொடுத்த அறிக்கைகள் அடிப்

தன்னைச் சிலர் வக்கிரமாகக் கேலி செய்வதாகப் புகார் சொன்ன பெண்ணை, நடுத்தெருவிலேயே மிருகத்தனமாகத் தாக்கும் பஞ்சாப் போலீசு.

படையில், “மைய மற்றும் மாநில அரசுகள் புதிய போலீசு சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்றும்; அதற்குக் காலதாமதம் ஆகும் என்பதால், போலீசு துறையில் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் குறித்து ஏழு வழிகாட்டுதல்களை” உருவாக்கி 2006-இல் தீர்ப்பளித்தது, உச்சநீதி மன்றம்.

போலீசு துறையை ஆளுங்கட்சியின் பிடியிலிருந்து விடுவித்து, அதனைச் சுதந்திரமானதாகவும், எவ்விதப் பாரபட்சமின்றி சட்டப்படி நடந்துகொள்ளும் பொறுப்புமிக்கதாகவும் சீர்திருத்துவதற்கு இந்த ஏழு வழிகாட்டுதலைகளைப் பிறப்பித்திருப்பதாகக் கூறியது, உச்சநீதி மன்றம். “டி.ஜி.பி., எஸ்.பி. உள்ளிட்ட உயர் அதிகாரிகளைப் பணியமர்த்துவது, அவர்களை இடமாற்றம் செய்வது உள்ளிட்ட வற்றை நிர்வகிப்பதற்கு மாநில பாதுகாப்பு ஆணையம், போலீசு பணியமைப்பு வாரியம் ஆகியவற்றை அமைக்க வேண்டும்; சட்டம்-ஒழுங்கு மற்றும் குற்றப் புலனாய்வு ஆகிய இரண்டையும் தனித்தனியாகப் பிரிக்க வேண்டும்; போலீசின் அத்துமீறல்களை விசாரிக்க மாநில அளவிலும் மாவட்ட அளவிலும் காவல்புகார்பிரிவுகளை அமைக்க வேண்டும்” ஆகியவை இந்த ஏழு வழிகாட்டுதல்களுள் முக்கியமானவை.

“உச்சநீதி மன்றத்தின் ஏழு வழிகாட்டுதல்களின் சாராம்சமே காவல்துறையை அரசு, அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகள் பிடியிலிருந்து விடுவித்து தன்னாட்சி தருவதும், அப்படித் தன்னாட்சி பெறும் அமைப்பைக் கட்டும் கண்காணிப்புக்கு உட்படுத்த தன்னாட்சி பெற்ற இன்னொரு அமைப்பை உருவாக்குவதுமே ஆகும்” என வாதாடுகிறார் பத்திரிகையாளர் ஞானி.

போலீசைத் தமது ஏவல் நாயாக ஆளுங்கட்சி பயன்படுத்தி வருகிறது என்பது எவ்வளவு உண்மையோ, அந்தளவிற்கு போலீசும் தன்னிச்சையாகவே பாலியல் வன்முறை, கொட்டடிக் கொலைகள், சித்திரவதை உள்ளிட்ட பல்வேறு அத்துமீறல்களிலும்; திருட்டு உள்ளிட்ட பல்வேறு மோசடிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. கீழ்நிலை போலீசார் மட்டுமின்றி, ஐ.பி.எஸ். அதிகாரவர்க்கம்கூட பல்வேறு மனித உரிமை மீறல்களிலும் மோசடிகளிலும் ஈடுபட்டிருப்பதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன. இப்படிப்பட்ட அத்துமீறல்களில் ஈடுபடும் போலீசாரை, அரசியல் தலைமை மட்டுமின்றி, பல்வேறு சமயங்களில் உச்சநீதி மன்றமும் தண்டிக்காமல் காப்பாற்றியிருப்பதற்கு பல்வேறு உதாரணங்களை -கே.பி.எஸ். கில் வழக்கு, ரத்தோர் வழக்கு, பிரேம்குமார் வழக்கு - காட்டலாம்.

சேலம் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலக வளாகத்தில் முகம்மது இத்தீஸ் என்ற உடல் ஊனமுற்ற இளைஞரை மிருகத்தனமாக அழுக்கிப் பிடிக்கும் போலீசு. (கோப்புப் படம்)

ஒருவரைக் கைது செய்யும் பொழுது என்னென்ன வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என உச்சநீதி மன்றம் ஏற்கெனவே பதினொரு கட்டளைகளைப் பிறப்பித்திருக்கிறது. பெரும்பாலான கைதுகள் இந்தக் கட்டளைகளுக்குப் புறம்பாகத்தான் நடந்து வருகின்றன எனும் பொழுது, உச்சநீதி மன்றத்தின் இப்புதிய வழிகாட்டுதல்களை போலீசு மதித்து நடந்து கொள்ளும் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் உள்ளது? கைது தொடர்பான உச்சநீதி மன்றத்தின் கட்டளைகளை அரசும் போலீசாரும் பின்பற்றுவதில்லை என்பது மட்டுமல்ல பிரச்சினை, கீழமை நீதிமன்றங்களே உச்சநீதி மன்றத்தின் கட்டளைகளை ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக் கொள்வ தில்லை என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

குண்டர் தடுப்புச் சட்டம் உள்ளிட்ட பல்வேறு அடக்குமுறைச்

சட்டங்கள் போலீசின் அத்துமீறல்களை நிறுவனமயமாக்கி வைத்திருக்கும் பொழுது, அரசியல்வாதிகளின் பிடியிலிருந்து போலீசை விடுவித்து விட்டாலே போலீசார் பாரபட்சமின்றி நடந்து கொள்வார்கள் என்பதற்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது. இதுவொரு புறமிருக்க, தன்னாட்சி கொண்ட போலீசு அமைப்பைக் கண்காணிக்க அமைக்கப் பெறும் தன்னாட்சி பெற்ற அமைப்பு தவறே செய்யாத உத்தம ராசாக்களைக் கொண்டிருக்கும் என்பதற்கு ஏதாவது உத்தரவாதம் உண்டா? இந்த அமைப்பு தவறு செய்யும் பொழுது எங்கே போவது? நீதிமன்றத்திற்கு என்றால், கீழமை நீதிமன்றம், உயர்நீதி மன்றம், உச்சநீதி மன்றம் எனப் பல படிகளில் ஏறி இறங்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. போலீசு அமைப்பைச் சீர்திருத்துவது குறித்து உச்சநீதி மன்றம் அளித்துள்ள இந்த ஏழு கட்டளைகளும் அரைகுறையானவை; நடுத்தர வர்க்கத்தின் உபதேசத்தைத் தாண்டிச் செல்லவில்லை என்பதுதான் கசப்பான உண்மை.

ஆனால், இந்த அரைகுறையான சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதைக்கூட எந்தவொரு ஓட்டுக்கட்சியும்/அரசும் விரும்பாமல், தேசிய போலீசு கமிசனின் பரிந்துரைகளை 35 ஆண்டுகளாகக் கிடப்பில் போட்டு வைத்துள்ளன. குறிப்பாக, தமிழ்நாடு அரசு இச்சீர்திருத்தங்களுக்கு எதிராக உச்சநீதி மன்றத்தில் வாதாடி தோற்றுப் போனது. போலீசு சீர்திருத்தம் குறித்த வழக்கு மீண்டும் அக்.20-இல் விசாரணைக்கு வரவிருந்ததால், உச்சநீதி மன்றத்தின் கண்டனத்திலிருந்து தப்பிக்கும் நோக்கத்தில் ஜெயா அரசு அவசர அவசரமாக போலீசு சீர்திருத்தச் சட்டத்தை தற்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறது.

இச்சட்டத்தை உருவாக்குவது குறித்து மனித உரிமை அமைப்புகள், எதிர்க்கட்சிகள், பொதுமக்கள் என

யாருடைய கருத்தையும் கேட்காமல், ஆளுநரின் ஒப்புதலை மட்டும் பெற்று ஒரு அவசரமசோதாவாகக் கடந்த செப்டம்பர் மாத இறுதியில் அறிவித்தது ஜெயா அரசு. அதன்பின்னர் அக்டோபரில் நடந்த சட்டமன்றக்கூட்டத் தொடரின்போது, விவாதத்திற்கு இடம் தரக்கூடாது என எதேச்சதிகாரத் தோரணையிலும் சதித்தனமாகவும் கூட்டத்தொடரின் கடைசிநாளன்று மசோதாவைச் சட்டமன்றத்தில் வைத்ததோடு, த.மு.மு.க. எம்.எல்.ஏ. ஜவாஹிருல்லா முன்வைத்த திருத்தங்களை முற்றிலுமாக ஒதுக்கித்தள்ளிவிட்டுச் சட்டமாக நிறைவேற்றிவிட்டது. இச்சட்டம் உச்சநீதி மன்றத்தின் கட்டளைகளை முற்றிலுமாகப் புறக்கணித்திருப்பதோடு, அதற்கு நேர் எதிராகவும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எடுத்துக்காட்டுக்குச் சொன்னால், மாநில காவல் புகார் பிரிவின் தலைவராக ஓய்வுபெற்ற உச்சநீதி மன்ற அல்லது உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டும். உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதி பரிந்துரைக்கும் பட்டியலில் இருந்துதான் தலைவரை மாநில அரசு தெரிந்தெடுத்து நியமிக்க வேண்டும். மாவட்ட காவல் பிரிவின் தலைவராக ஓய்வுபெற்ற மாவட்ட நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டும். உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதி அல்லது உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி பரிந்துரைக்கும் பட்டியலில் இருந்துதான் தலைவரை மாநில அரசு தெரிந்தெடுத்து நியமிக்க வேண்டும் என உச்சநீதி மன்றம் தெளிவாக வழிகாட்டியிருந்தது. ஆனால், ஜெயா இந்த வழிகாட்டுதல்களை ஒதுக்கித்தள்ளிவிட்டுச் சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்.

இக்கமிட்டிகளுக்குத் தலைவர்களையும் உறுப்பினர்களையும் பரிந்துரைக்கும் பொறுப்பை நீதிமன்றத்திடம் ஒப்படைக்காமல், அவர்களைத் தெரிந்தேடுப்பதைத் தன் வசமே எடுத்துக் கொண்டுள்ளது, பாசிச ஜெயா அரசு. மேலும், மாநில புகார் பிரிவின் தலைவராக ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியை நியமிப்பதற்குப் பதிலாக உள்துறைச் செயலரும் அதன் உறுப்பினர்களாக டி.ஜி.பி., கூடுதல் டி.ஜி.பி. ஆகிய இருவரும் நியமிக்கப்படுவர்; மாவட்ட புகார் பிரிவின் தலைவராக மாவட்ட நீதிபதி அல்லது மாவட்ட ஆட்சியரும், அதன் உறுப்பினர்களாக எஸ்.பி., கூடுதல் எஸ்.பி. ஆகிய இருவரும் நியமிக்கப்படுவாரென இச்சட்டம் வரையறுக்கிறது.

கூடங்குளம் அணு உலைக்கு எதிராகப் போராடும் இடிந்தகரை மக்கள் மீது போலீசு நடத்திய தாக்குதலில் படுகாயமடைந்தவர் (கோப்புப் படம்)

இந்த இரண்டு புகார் பிரிவுகளையும் ஒப்பீட்டளவில் சுதந்திரமாகச் செயல்படக்கூடிய தன்மை கொண்டதாக உருவாக்க வேண்டும் என்ற உச்சநீதி மன்றத்தின் வழிகாட்டுதலுக்கு மாறாக, ஜெயா அரசு இரண்டு புதிய தலையாட்டி பொம்மை அமைப்புகளை உருவாக்க முயலுகிறது என்பது வெளிப்படை. “போலீசால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது அவர்களது உறவினர்கள் மட்டுமே இக்கமிட்டிகளிடம் புகார் அளிக்க முடியும்; புகார்கொடுப்பவர்கள்தமது சொந்தப் பெயரில் மட்டுமே புகார்களை அளிக்க வேண்டும்; மேலும், புகார் அளிப்பவர்கள் அரசின் அங்கீகாரம் பெற்ற நோட்டரி பப்ளிக் ஒருவரிடம் சான்றொப்பம் பெற்றுதான் புகார் அளிக்க வேண்டும்” என போலீசின் அத்துமீறல்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கம் கொண்ட புதிய விதிகளும் இச்சட்டத்தில் புகுத்தப்பட்டுள்ளன.

நோட்டரி பப்ளிக் ஒருவரிடம் சான்றொப்பம் வாங்கித் தான் போலீசுக்கு எதிரான மனுக்களை அளிக்க வேண்டுமென்பது, அப்புகார்களை முளையிலேயே முடக்கி விடும் சதித்தனம் தவிர வேறில்லை.

2011-இல் ஜெயா ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, கடந்த இரண்டரை ஆண்டுகளில் மட்டும் தமிழகத்தில் 29 கொட்டிக் கொலைகள் நடந்துள்ளன. தேனி மாவட்டத்தின் போடிக்கு அருகிலுள்ள ஒரு சிற்றூரில் பேருந்துக்காக காத்திருந்த ஒரு பெண்ணை, போலீசு நிலையத்திற்கு இழுத்துச் சென்ற போலீசார், அவரைப் பாலியல் வன்கொடுமைக்கு ஆளாக்கியதோடு, அதனை மறைக்க அவர் மீது திருட்டுப் பட்டம் கட்டிச் சிறைக்குள் தள்ளினர். இவை போன்ற மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், தமக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியை அச்சத்தின் காரணமாகவும், மான-மரியாதைக்கும் பயந்தும் எதிர்த்துப் போராடாமல் இருந்துவிடுகிறார்கள் என்பதுதான் ஏதார்த்தம். இவை போன்ற வழக்குகளைப் பொதுநலன் கருதி மனித உரிமை அமைப்புகள்தான் நீதிமன்றத்திற்கும், மனித உரிமை கமிசனின் விசாரணைக்கும் எடுத்துச் செல்லுகின்றன.

பாசிச ஜெயா கொண்டு வந்துள்ள சட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது அவர்களது உறவினர்கள்

மட்டும்தான் புகாரே கொடுக்க முடியும் என விதிகளை உருவாக்கி வைத்திருப்பதன் மூலம், போலீசின் அத்துமீறல்களுக்கு எதிராகப் போராடிவரும் மனித உரிமை அமைப்புகளின் செயல்பாடுகளைச் சதித்தனமான முறையில் முடக்க முயலுவதோடு, குற்றமிழைத்த போலீசாரைக் கடும்தண்டனையிலிருந்து பாதுகாப்பதையும் உத்தரவாதப்படுத்தியிருக்கிறார், ஜெயா.

“போலீசின் அத்துமீறல்களை விசாரிக்க அரசு ஏற்கெனவே சில நடைமுறைகளை - விசாரணை கமிசன்கள், ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை போன்றவற்றைப் பின்பற்றி வருவதால், நீதிபதிகளின் தலைமையில் புகார் கமிட்டிகளை அமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை” எனச் சட்டமன்றத்திலேயே பதிலளித்து, உச்சநீதி மன்றத்தின் வழிகாட்டுதல்களை அகங்காரத்தோடு புறக்கணித்திருக்கிறார், ஜெயா. விசாரணை கமிசன்களும், ஆர்.டி.ஓ. விசாரணையும் போலீசின் குற்றங்களை மூடி மறைக்கும் மோசடிகள் என்பது பல வழக்குகளில் அம்பலமானபிறகும், துணிந்து பொய் சொல்கிறார், அவர்.

முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் போலீசின் அத்துமீறல்களும் கிரிமினல் குற்றங்களும் பெருகிவரும் நிலையில், கொஞ்சத்துக்குக் கொஞ்சமாவது பொதுமக்களை போலீசின் அத்துமீறல்களிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும்; போலீசைப் பொதுமக்களுக்குப் பொறுப்பு மிக்கதாக நடந்து கொள்ளும்படி மாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கில் உச்சநீதி மன்றம் இந்த வழிகாட்டுதல்களை அளித்திருக்கிறது. ஆனால் ஜெயாவோ, மனித உரிமை மீறல் குற்றங்களுக்காக போலீசு தண்டிக்கப்படுவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்தோடும், அதற்கு மேலும் மேலும் அதிகாரங்களை வழங்கும் வகையிலும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, உச்சநீதி மன்றத்தின் வழிகாட்டுதல்களைத் தனக்கேயுரிய தன்னகங்காரம், பாசிச வழிமுறைகளின் மூலம் தோற்கடித்திருக்கிறார்.

● குப்பன்

கையால் மலம் அள்ளும் வேலை:

இதற்கு மட்டும் இடஒதுக்கீடு கோரமாட்டீர்களா?

கையால் மலத்தை அள்ளிக் கழிப்பறைகளைச் சுத்தம் செய்யும் இழிதொழிலை ஒழித்துக்கட்டக் கோரும் போராட்டங்கள் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடந்துவரும் நிலையில், மைய அரசு தூக்கத்திலிருந்து திடீரென விழித்துக் கொண்டதைப் போல, கடந்த செப்டம்பர் மாதத்தில் இதற்காகப் புதிய சட்டமொன்றை - கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலாளர்களைப் பணிக்கு அமர்த்துவதைத் தடை செய்தல் மற்றும் அவர்களது மறுவாழ்வுக்கான சட்டம் - நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றியிருக்கிறது. ஐ.டி. கம்பெனிகள், இணையதளம், முகநூல், மால்கள், காபி ஷாப், பங்குச் சந்தை, செவ்வாய் கோளை நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருக்கும் “மங்கள்யான்” விண்கலம் எனப் பளபளப்பாகக் காட்டப்படும் இந்தியாவின் இருண்ட, இழிந்த பக்கம் தான் கையால் மலம் அள்ளும் தொழில். இந்தத் தொழில் இந்தியாவின் ஏதோவொரு பின்தங்கிய மாநிலத்தின், பின்தங்கிய குக்கிராமத்தில் நடைபெறலாம் என யாராவது நினைத்துக் கொண்டால், அதை விட அறியாமை வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது.

கையால் மலம் அள்ளும் இழி தொழில் பின்தங்கிய பீகாரில் மட்டுமின்றி, வளர்ச்சிக்கே வழிகாட்டும் மாநிலமாகப் பீற்றிக் கொள்ளப்படும் குஜராத்திலும் இன்றளவும் நடந்து வருகிறது. தலைநகர் டெல்லி, குஜராத்தின் அகமதாபாத் உள்ளிட்டு நாட்டின் பல்வேறு நகரங்களிலும் 256 மாவட்டங்களிலும் காணப்படுகிறது. உள்ளூராட்சி நிர்வாகம் தொடங்கி ரெயில்வே துறை, பாதுகாப்புத்துறை என மைய அரசின் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலாளர்கள் பணியில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

2011-ஆம் ஆண்டில் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு, “நாடெங்கிலும் 7,50,000 குடும்பங்கள் கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலைச் செய்து வருவதாக”க் குறிப்பிடுகிறது. “இந்தப் புள்ளிவிவரம் ரெயில்வே துறையில் வேலை செய்து வரும் மலம் அள்ளும் தொழிலாளர்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு தயாரிக்கப்படவில்லை” எனக் குற்றஞ்சமத்தும் அரசுகாரா அமைப்புகள், அத்தொழிலாளர்களையும் சேர்த்தால், நாடெங்கும் ஏறத்தாழ 13 இலட்சம் குடும்பங்கள் கையால் மலம்

அள்ளும் தொழிலைச் செய்துவருவதாகக் கூறுகின்றன.

சுகாதாரப் பணி என அலங்காரமாகச் சொல்லப்படும் மலத்தை அள்ளுவதும், சாக்கடையைச் சுத்தம் செய்வதும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளுக்குள்ளேயே அடித்தட்டில் இருக்கும் அருந்ததியர், ஆதி ஆந்திரா, வால்மீகி உள்ளிட்ட சில பிரிவு மக்களின் மீது திணிக்கப்பட்டுக் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. நகர்ப்புறங்களில் பாதாளச் சாக்கடைகளில் அடைப்பு ஏற்பட்டால், அதற்குள் இறங்கி அடைப்பை நீக்கும் 'பொறுப்பை'த் தாழ்த்தப்பட்ட ஆண்கள் மீது சுமத்தியிருக்கும் இந்தியச் சாதி சமூக அமைப்பு, மலத்தைக் கையாள் அள்ளிச் சுத்தம் செய்வதைத் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் மீது சுமத்தியிருக்கிறது.

தெருவில் சாக்கடைத் தண்ணீர் வழிந்தோடினால், அதில் கால்படாமல் லாவகமாகத் தாண்டிச் செல்லுகிறோம். வீட்டிற்குள் குழந்தைகள் மலம் போய்விட்டால், அதைத் தூக்கிப் போடுவதற்குக்கூட அருவெறுப்பு அடைகிறோம். அப்படியிருக்கையில் நம்மைப் போன்ற சுகமனிதன் மலமும் கழிவு நீரும் பொங்கி வழியும் சாக்கடைக்குள் இறங்குவதையும், யாருடைய மலத்தையோ கையால் வழித்துக் கூடைக்குள் போட்டுக்கொண்டு அதைத் தலை மேல் வைத்து எடுத்துச் செல்வதையும் கண்டு அதிர்ந்திருக்கிறோமா? இந்தத் தொழிலை சாதிக்கட்டுப்பாடு-கட்டாயத்தின் கீழ் செய்துவரும் அந்தத் தாழ்த்தப்பட்டோரின் மனோநிலையை அறிந்து வைத்திருக்கிறோமா?

“என்னுடைய உடம்பின் ஒவ்வொரு அங்கமும் நாறுகிறது; பலமுறை குளித்த பிறகும் நாறுகிறது. என்னால் சோற்றில் கை வைக்க முடியவில்லை; எனக்கு வேறு எந்த வேலையாவது கொடுங்கள். தயவுசெய்து இந்த நரகத்திலிருந்து எனக்கு விடுதலை கொடுங்கள்” என்

தமிழகத்தில் கடந்த 30 மாதங்களில், பாதாளச் சாக்கடைக்குள் இறங்கியபொழுது விஷவாயு தாக்கி இறந்துபோன தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை முப்பதைத் தொட்டுவிட்டது.

“ உலர் கழிவறையை நவீனப்படுத்திவிட்டால், அது புஜை அறையாகிவிடுமா? ஆனால், அரசோ மலம் அள்ளும் தொழிலாளியின் கைகளில் ஒரு உறையை மாட்டிவிடுவதன் மூலம் அத்தொழிலின் இழிந்த தன்மையைத் துடைத்துப்போட்டு விட்டதாகச் சாதிக்க முயலுகிறது.”

கிறார், உத்திரபிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மலம் அள்ளும் தொழிலாளி சரசுவதி. அவர் மலத்தை அள்ளிக்கொண்டு வரும்பொழுது ஆதிக்கசாதியைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள், “இன்று நீ நடிக்கை கார்தீனாகைஃப் போல இருக்கிறாய்” எனக் கேலி பேசுவார்கள். “அதைக் கேட்டும் கேட்காதது போல நான் நடந்து செல்வேன்” என்று அன்றாடம் தனது மனது படும் வலியை விவரிக்கிறார், சரசுவதி.

இந்தியாவைக் காக்க வந்திருக்கும் ரட்சகனாக நம் முன் நிறுத்தப்படும் மோடி, “வால்மீகி சாதியினர் மலத்தைக் கையால் அள்ளிச் சுத்தம் செய்வதை ஆன்மப் பரிசோதனையாகச் செய்து வருகின்றனர்” எனச் சாதித்திமிரோடு நியாயப்படுத்திப் பேசியிருக்கிறார். நம்முள் பலர் இந்தளவிற்கு வெளிப்படையாகக் கேவலமாக நடந்து கொள்வதில்லை என்றாலும், அவர்கள் நம்மை நெருங்கிவிடாதபடி தள்ளித்தான் வைத்திருக்கிறோம். அவர்களின் நிலை குறித்து அக்கறையற்று, சொரணையற்று நடந்து வருகிறோம்.

•••

பெங்களூருவைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு இயங்கி வரும் சஃபாய் கர்மாச்சாரி அந்தோலன் (துப்புரவு தொழிலாளர் இயக்கம்) எனும் அமைப்புகையால் மலம் அள்ளும் தொழிலை முற்றிலுமாகத் தடை செய்யக் கோரும் போராட்டங்களை 1980-களின் தொடக்கத்தில் எடுத்தது. இப்போராட்டங்கள் தொடங்கி 13 ஆண்டுகள் கழித்து, 1993-இல் தான் கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலாளர்களைப் பணியமர்த்துதல் மற்றும் உலர் கழிப்பறைகள் கட்டுதல் தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது, மைய அரசு. இச்சட்டத்தைப் பற்றி ஒரேவரியில் சொன்னால், பாம்பும் சாகக் கூடாது, தடியும் நோக்கக் கூடாது என்பதுதான் மைய அரசின் நோக்கமாக இருந்தது.

கையால் மலம் அள்ளுபவரைப் பணிக்கு அமர்த்துபவருக்கு ஒரு வருடம் வரை சிறைத் தண்டனையும் 2,000 ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்படும் என இச்சட்டம் பூச்சாண்டி காட்டினாலும், இச்சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு எந்தவொரு துறையும் பொறுப்பாக்கப்படவில்லை. இச்சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தத் தவறியதாக எந்த

வொரு அதிகாரி மீதும் குற்றஞ்சுமத்தவும் முடியாது; தண்டிக்கவும் முடியாது. இப்படிப்பட்ட பல்வேறு ஓட்டைகளுடன் இச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதால், பெரும்பாலான மாநிலங்களும், மைய அரசின் ரயில்வே துறை, பாதுகாப்புத் துறையும் இச்சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த எந்தவொரு முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. இத்தகைய மோசடித்தனங்களின் விளைவாக, நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உலர் கழிப்பறைகள் இருந்து வருவது தடை செய்யப்படவில்லை; கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலாளர்களைப் பணிக்கு அமர்த்தியதாக ஒருவர் கூடத் தண்டிக்கப்படவில்லை.

இச்சட்டம் அதன் இயல்பிலேயே அக்கறையற்றும் அலட்சியமாகவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதை அம்பலப்படுத்தியும், அச்சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்யக் கோரியும் துப்புரவு தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தலைவர் பெசவாடா வில்சன் உச்சநீதி மன்றத்தில் 2003-ஆம் ஆண்டில் பொதுநல வழக்குத் தொடுத்தார். மைய அரசு கடந்த பத்தாண்டுகளாக வாய்தாவுக்கு மேல் வாய்தாவாங்கியே வழக்கை இழுத்தடித்தேயொழிய, சட்டத்தில் உரிய திருத்தங்களைச் செய்ய முன்வரவில்லை.

இதனிடையே சென்னையைச் சேர்ந்த "பாடம்" பத்திரிகையின் ஆசிரியர் நாராயணன், கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலை உடனடியாகத் தடை செய்யக் கோரி 2005-ஆம் ஆண்டு சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்தார். இவ்வழக்கில் கையால் மலம் அள்ளுவதைத் தமிழகத்தில் தடைவிதித்துத் தீர்ப்பளித்த சென்னை உயர்நீதி மன்றம், "1993-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் உடனடியாகத் திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும்; தவறினால், பிரதம மந்திரி அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த உயர் அதிகாரிகள் நீதிமன்றக் கூண்டில் ஏற வேண்டியிருக்கும்" என எச்சரித்தது. இதே போல குஜராத் உயர்நீதி மன்றமும் மைய அரசின் அலட்சியப்போக்கைக் கண்டித்துத் தீர்ப்பளித்தது.

இப்பிரச்சினையில் அடுத்தடுத்து வழக்குகளையும், நீதிமன்றக் கண்டனங்களையும் சந்தித்த மைய அரசு, இவற்றிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் தந்திரத்தோடும், துப்புரவுப் பணிகள் தனியார் மயமாக்கப்பட்டிருப்பதன் பின்னணியிலிருந்தும் புதிய சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. பழைய கள்ளு புதிய மொந்தை என்பதைத் தாண்டி இப்புதிய சட்டமும் இந்த இழிந்த தொழிலை ஒழிக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதோடு, அதனை மலினமான வழிகளில் நவீனப்படுத்தி, 21-ஆம் நூற்றாண்டிலும் தொடருவதை உத்தரவாதப்படுத்துகிறது.

உலர் கழிவறையை நவீனப்படுத்திவிட்டால் அது பூஜை அறையாகிவிடுமா? ஆனால், அரசோ கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலாளியிடம் ஒரு கருவியைக் கொடுப்பதன் மூலம் அத்தொழிலின் இழிவைத் துடைத்துப்போட்டுவிட்டதாகச் சாதிக்க முயலுகிறது. துப்புரவுப்

பணிகளை காண்டிராக்டு எடுத்துள்ள பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்தமது தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கையுறையையும், கோட்டு ஒன்றையும் மாட்டிவிடத்தவறுவதில்லை. அது போல சட்டமும் கையுறையைப் போட்டுக் கொண்டு மலத்தை அள்ளும் யோசனையை முன்வைக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு அரிசன் என்ற நாமகரணம் சூட்டி காந்தி ஏய்த்ததற்கும் இதற்கும் எந்த வேறுபாடு கிடையாது. இந்தப் பாதுகாப்பு கவசத்தை மாட்டிக் கொண்டு உலர் கழிப்பறைகளைச் சுத்தம் செய்யும் தொழிலாளியைக் கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலாளியாக வரையறுக்க முடியாது எனக் கூறுகிறது, இப்புதிய சட்டம்.

கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலாளர்களைப் பணியில் அமர்த்திவரும் மிகப்பெரிய குற்றவாளி மைய அரசின் ரெயில்வே துறைதான். ஆனால், அத்துறை இந்த வேலையை அயல்பணி ஒப்படைப்பின் மூலம் காண்டிராக்டு தொழிலாளர்களைக் கொண்டு நடத்திவருவதால், எத்துணைத்துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் பணியில் அமர்த்த

ரயில்வே துறையில் நவீனமான கருவிகளைப் பயன்படுத்திக் கழிப்பறைகள் சுத்தம் செய்யப்படுவதாகத் துணிந்து பொய் சொல்கிறது மைய அரசு.

தப்பப்பட்டுள்ளனர் என்ற விவரத்தைத் திரட்டுவது கூடக் கடினமாகிவிட்டது என்கிறார், துப்புரவு தொழிலாளர் இயக்கத்தின்தலைவர் பெசவாடாவில்சன். இதற்கேற்ப புதிய சட்டமும் ரெயில்வே துறையில் பணியாற்றும் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் பல்வேறு நவீன சாதனங்களைக் கொண்டு கழிப்பறைகளைச் சுத்தம் செய்வதால் அவர்களைக் கையால் மலம் அள்ளுபவர்களாகக் கருத முடியாது எனச் சாதிக்கிறது.

ரயில்பெட்டிகளில் உள்ள கழிப்பறைகளை நவீனமான உயிரிக் கழிப்பறைகளாக (Bio-toilets) மாற்றுவதற்கு எந்தக் காலக்கெடுவும் சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதனை ரெயில்வே துறை முடிவு செய்து கொள்ளலாம் எனப் பொறுப்பைக் குற்றவாளியிடமே ஒப்படைக்கிறது. அனைத்திற்கும் மேலாக, மைய அரசு விரும்பினால் இச்சட்டத்தைக் குறிப்பிட்ட பகுதியிலோ துறையிலோ நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இடைக்கால தடை விதிக்கலாம் என்ற விதியைச் செருகி, இந்த இழி

தொழிலை ஒழிக்கும் நோக்கமெல்லாம் தனக்குக் கிடையாது எனப் பறைசாற்றி விட்டது.

செப்டிக் டாங்குகளுக்கும், பாதாளச் சாக்கடைகளுக்கும் இறங்கி அடைப்புகளை நீக்குவதென்பது கையால் மலம் அள்ளுவதைவிட அருவெறுக்கத் தக்கது, அபாயகரமானது. தற்சமயம் பாதாளச் சாக்கடை அடைப்புகளைச் சுத்தம் செய்வதற்கு இடுப்பில் ஒரு துண்டைக் கட்டிக் கொண்டு தான் தொழிலாளர்கள் அதற்குள் இறங்குகிறார்கள். குழிக்குள் மீத்தேன் வாயு உள்ளதா எனப் பரிசோதிப்பதற்கு தீக்குச் சிவையக் கொளுத்திப் பார்ப்பதைத் தாண்டி, வேறெந்தவிதமான நவீன முறைகளும் கையாளப்படுவதில்லை. பல இடங்களில் இந்தத் தீக்குச்சி கொளுத்தும் சோதனைகூட நடைபெறுவதில்லை. அதிகாரவர்க்கத்தையும் இந்தத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியிருக்கும் காண்டிராக்டர்களையும் கேட்டால், இவர்களுக்குச் சாராயம்தான் ஒரே பாதுகாப்புக் கவசம் என எகத்தளமாகப் பதில் அளிக்கிறார்கள்.

பாதாளச் சாக்கடைக்குள் இறங்கும் தொழிலாளர்கள் ஒன்று விஷவாயுவிற்குப் பலியாகும் அபாயத்தைச் சந்திக்கிறார்கள்; அல்லது நல்வாய்ப்பாக உயிர் பிழைத்திருக்கும் தொழிலாளர்களோபல்வேறு சுவாசக் கோளாறுகள், கல்லீரல் நோய்கள், வயிற்றுப் புற்றுநோயால் தாக்கப்பட்டுச் சிறுகச்சிறுக இறக்கிறார்கள். புதிய சட்டமோ அபாயகரமான இந்தத் தொழிலை இயந்திரமயமாக்குவது பற்றியோ, தற்சமயம் அத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படும் தொழிலாளர்களுக்கு உரிய பயிற்சி அளிப்பது பற்றியோ, அவர்களுக்குத் தொடர் மருத்துவ உதவிகள், நிவாரண உதவிகள் வழங்குவது பற்றியோ பேச மறுக்கிறது. மாறாக, சட்டத்தால் வரையறுக்கப்படும் பாதுகாப்புச் சாதனங்களை வழங்க வேண்டும் என மொட்டையான விதியை மட்டும் முன்வைக்கிறது.

கையால் மலம் அள்ளும் இழிவை முற்றிலுமாகத் தடை செய்யக் கோரி, “மலக்கூடையைக் கொளுத்துவோம்” என்ற முழக்கத்தின் கீழ் நடைபெற்ற கண்டன ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்புப் படம்)

திருச்சி நகரில் பாதாளச் சாக்கடைக்குள் விஷவாயு தாக்கி இறந்துபோன ராஜூ, பால்கர் என்ற இரு தொழிலாளர்களின் சடலங்கள். (கோப்புப் படம்)

கடந்த முப்பது மாதங்களில் தமிழகத்தில் மட்டும் பாதாளச் சாக்கடைக்குள் இறங்கும் பொழுது விஷவாயு தாக்கி இறந்துபோன தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை முப்பதைத் தொட்டுள்ளது. இத்தொழிலாளர்களுள் பெரும்பாலோர் எந்தவிதமான பயிற்சியும் அளிக்கப்படாத ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள். அதிகாரவர்க்கத்தின் அலட்சியத்திற்கு, ஒப்பந்த நிறுவனங்களின் இலாப வெறிக்குப் பலியான இத்தொழிலாளர்களுக்கு உரிய நிவாரணம் வழங்கப்படவில்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க, இதற்காக எந்தவொரு அதிகாரியும் ஒப்பந்த தாரரும் தண்டிக்கப்படவில்லை என்பதும் கண்கூடு. தனியார்மயம் துப்புரவுப் பணியில் எந்தவொரு நவீன மயத்தையும் கொண்டுவரவில்லை என்பதோடு, அப்பணியாளர்களைப் பலிகிடாக்களைவிடக் கேவலமான நிலைக்குத் தள்ளிவிட்டுள்ளது என்பதே உண்மை.

சாவுக்குத் தப்படிக்க மறுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோரை, செத்த மாடுகளை அகற்றும் இழிதொழிலைச் செய்ய மறுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோரைத் தாக்குவது, கிராமத்தை விட்டு ஒதுக்கி வைப்பது போன்ற அச்சுறுத்தல்கள் மூலம் அவர்களை அந்த இழிதொழில்களைச் செய்ய வைக்க ஆதிக்க சாதி வெறியர்கள் தொடர்ந்து முயற்சி செய்கின்றனர். மைய அரசோ கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலை ஒழிக்கக் கோரும் தாழ்த்தப்பட்டோரை விடுவிப்பதற்குப் பதிலாக, நளினமான, நுண்ணியமான வழிகளில் அந்தத் தொழிலைத் தொடரும்படி நிர்பந்திக்கிறது. தீண்டாமையைப் பச்சையாகக் கடைப்பிடிப்பதற்கும், நளினமாக, நுண்ணியமான வழிகளில் கடைப்பிடிப்பதற்கும் இடையில் ஏதாவது வேறுபாடு இருக்க முடியுமா? கையுறையும், நவீன கருவிகளும் அந்தத் தொழிலாளர்களின் மனவலியை மட்டுமல்ல, அவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள சமூக இழிவையும் நீக்கிவிடாது.

• திப்பு

தனியார்மயம் - தாராளமயம்:

தார்ப்பரேட் தொள்ளையர் தேசம்

அரசின் கொள்கைகள், திட்டங்கள் அனைத்தும் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் பகற்கொள்ளைக்காகவே வகுக்கப்படுவதால், இவற்றை ஊழல்/ ஊழலின்மை என்று எதிரெதிராகப் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது.

நிலக்கரிச் சுரங்க ஊழல் வழக்கில் சி.பி.ஐ., பிரலாகுமூத்தின்தலைவர்குமார மங்கலம் பிரலாமீது சதிக் குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தி முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்த பிறகு வெளிவந்த இந்தியா டுடே இதழ் (நவ.6, 2013) “பயத்தில் தத்தளிக்கும் தொழிலதிபர்கள்” எனத் தலைப்பிட்டு அட்டைப்படக் கட்டுரையை வெளியிட்டது. கே.எம்.பிரலா, தனது பத்திரிகையை வெளியிடும் நிறுவனத்தின் மதிப்புமிக்க பங்குதாரர்களுள் ஒருவர் என்பதற்காக மட்டும் அக்கட்டுரையை இந்தியா டுடே வெளியிடவில்லை. ஊழல் வழக்குகளில் சிக்கியிருக்கும் அல்லது சம்பந்தப்பட்டுள்ள தரகு முதலாளிகள் - அலைக்கற்றை வழக்கில் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டுள்ள சனில் மிட்டல், ரவி ரூயா, அசிம் கோஷ், சஞ்சய் சந்திரா மற்றும் இவ்வழக்கில் தொடர் புடைய ரத்தன் டாடா, அனில் அம்பானி; நிலக்கரி ஊழல் வழக்கில் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டுள்ள நவீன் ஜிண்டால்; கர்நாடகாவில் நடந்த இரும்பு வயல் ஒதுக்கீட்டில் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டுள்ள சஜ்ஜன் ஜிண்டால்; கே.ஜி. இயற்கை எரிவாயு வயல் முறைகேடு விசாரணையை எதிர்கொள்ளும் முகேஷ் அம்பானி - அனைவருக்கும் அக்கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்திருந்தது, இந்தியா டுடே.

“யார் மீது கை வைத்திருக்கிறாய் தெரியுமா?” எனச் சவால்விட்டுப் பேசும் தொனியில் எழுதப்பட்டுள்ள அக்கட்டுரை, மத்தியப் புலனாய்வுத் துறை (சி.பி.ஐ.), மத்திய தணிக்கைத் துறை (சி.ஏ.ஐ.), மத்திய ஊழல் கண்காணிப்பு கமிசன் (சி.வி.சி.) ஆகிய மூன்று அமைப்பு

களையும் மூன்று பூதங்களாகச் சித்தரித்தது. “தீவிரக் கண்காணிப்பு ராஜ்ஜியம் மீண்டும் தொடங்கிவிட்டது; இதனால் தொழிலதிபர்கள் புதிய முதலீடுகளைச் செய்யத் தயங்குகிறார்கள்; கடந்த 18 மாதங்களில் இந்தியா 1,00,000 கோடி ரூபாய் முதலீட்டை இழந்திருக்கிறது; அனைத்திற்கும் மேலாக, கொள்கை மாற்றம் வந்து விடுமோ எனத் தொழிலதிபர்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள்” என்றாவாறெல்லாம் அக் கட்டுரை உடுக்கை அடித்திருந்தது.

“வழக்கைச் சட்டப்படிச் சந்தித்து குற்றமற்றவன் என்பதை நிரூபிப்பேன்” என ஊழலில் சிக்கிக்கொள்ளும் அரசியல்வாதிகள் எடுத்து விடும் வசனத்தைச் சொல்லுவதற்குக்கூட கார்ப்பரேட் முதலாளி வர்க்கம் தயாராக இல்லை. அவர்களைப் பொருத்தவரை குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட பிரலா நேர்மையான பிசினஸ்மேன். அவருக்கு மட்டுமல்ல, இன்று கார்ப்பரேட் முதலாளி வர்க்கத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த அவப்பெயருக்கு, நெருக்கடிக்கு அரசின் கொள்கை தடுமாற்றம்தான் காரணம் என்பது அவர்களின் வாதம். மாட்டிக் கொண்டவுடன் கூட்டாளியின் மீது பழிபோட்டுத் தப்பித்துக் கொள்ளும் தந்திரத்தைத் தவிர, வேறு புதுமை எதுவும் இந்த வாதத்தில் இல்லை.

கார்ப்பரேட் முதலாளிகளைப் புனிதர்களாக, செய்யாத குற்றத்திற்குச் சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களாகச் சித்தரிக்கும் இந்த வாதத்தை முதலாளித்துவ அறிஞர்களுள் ஒரு சாரர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. “கார்ப்பரேட் முதலாளிகள், ஆளுங்கட்சியினர், அதிகார வர்க்கம் ஆகியோர் கூட்டுக் களவாணிகளாக இணைந்து கொண்டு பல முறைகேடுகள் நடத்துவதை” அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். தனியார்மயத்திற்கு முன்பாக லைசென்சு-பெர்மிட்டராஜ்ஜியம் நிலவிய காலத்தில் இவை போன்ற முறைகேடுகள் நடப்பது சகஜமானது. ஆனால், அதனை ஒழிக்கும் மாமருந்தாக முன்னிறுத்தப்பட்ட தனியார்மயத்தில் இந்த முறைகேடுகள் தொடர்வது தம்மைக் கலங்க வைப்பதாகக் கூறுகிறார்கள் அவர்கள்.

“தனியார்மயக் கொள்கையில் குறை காணமுடியாது. ஆனால், முதலாளிகளுக்குள் லேயே இரண்டு வகையான பேர்வழிகள் உள்ளனர். ஒரு

நிலக்கரி வயல் ஊழலில் சதிக் குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டுள்ள தரகு முதலாளி குமாரமங்கலம் பிரலா.

விரைவுச் சாலைகள் தனியாருக்குத் தாரை வார்க்கப்பட்டு, அங்கு நடைபெறும் வரிக்கொள்ளைக்கும் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பன்னாட்டு நிறுவனங்களும், இந்தியத் தரகு முதலாளிகளும் ஆளுங்கட்சியோடு கூட்டுச் சேர்ந்துகொண்டு முறைகேடான வழிகளில் இலாபம் அடைவது, இயற்கை வளங்களைச் சுருட்டிக் கொள்வதெல்லாம் ஒருபுறமிருக்கட்டும். அவர்கள் எந்த மாநிலத்தில் தொழிலைத் தொடங்க முன்வருகிறார்களோ, அம்மாநில அரசு அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் நிலம், மலிவாக மின்சாரம், தண்ணீர், வரி விலக்கு, வரி விடுப்பு, குறைந்த வட்டிக்கு வங்கிக் கடன் இவற்றையெல்லாம் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கிறது. இந்தச் சலுகைகளை யாரும் சட்டவிரோதமானது எனக் கூறிவிடக் கூடாதென்பதற்காகவே சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டுப் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்கள் போடப்படுகின்றன.

சாரர் அரசியல்வாதிகளோடு கூட்டணி வைத்துக் கொண்டு தமது செல்வத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கிறார்கள். இன்னொரு சாரர் நேர்மையானவர்கள்; அவர்கள் போட்டியை விரும்புகிறார்கள். நாம் இரண்டாவது வகை முதலாளிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும்; அதற்கேற்ப தொழிற்கொள்கையை வகுக்க வேண்டும். ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியில் இதில் குறைபாடி இருக்கிறது” என வாதிடுகிறார்கள் இவர்கள்.

இந்தப் புல்லரிக்க வைக்கும் வாதத்தை ரிசர்வ் வங்கி கவர்னர் ரகுராம் ராஜன் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “இந்தியாவில் சமீபத்தில் கோடசுவர்களான பலர் நிலம், கனிம வளங்கள் போன்றவற்றை முறைகேடான வழிகளில் சுருட்டிக் கொண்டதன் வழியாகத்தான் செல்வத்தைத் திரட்டியுள்ளனர். அரசியல்வாதிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையிலான கூட்டு தொடர்வதை நாம் அனுமதித்தால், வியாபாரப் போட்டி இல்லாமல் போகும். இது நமது ஜனநாயகத்திற்கும் கேடாக முடியும். எனவே, போட்டி, வெளிப்படைத்தன்மை, அரசு ஒப்பந்தங்களைப் பெறுவதிலும், நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதிலும் இன்னும் கூடுதலான திறந்த கொள்கை ஆகியவற்றில் நாம் கவனம் கொடுத்து வேலை செய்ய வேண்டும்.”

ஊழலே செய்யாத, தமது வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அரசோடு கள்ளக் கூட்டு வைத்திராத, போட்டி போட்டு முன்னேறக்கூடிய முதலாளித்துவம் இருக்கிறது; இருக்கவும் முடியும் என்ற இந்த வாதம் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் மக்களுக்கு காணது எனக் கூறப்படும் மோசடிக்கு நிகரானது. லைசென்சு-பெர்மிட் ராஜ்ஜியமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தனியார்மயப் பொருளாதாரமாக இருந்தாலும் சரி, அரசு-ஆளுங்கட்சியைச் சாராமல், அதனின் துணை, பாதுகாப்பு இல்லாமல் முதலாளித்துவம் ஜீவித்திருக்க முடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், தனியார்மயக் காலத்தில்தான் அரசோடு கூட்டு வைத்துக் கொண்டு முதலாளிகள் சட்டபூர்வமாகவும் சட்டவிரோதமாகவும் அடித்துவரும் கொள்ளைபல்லாயிரம் மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது.

சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களில் இந்தியச் சட்டங்கள் செல்லுபடியாகாது என மைய அரசு அறிவிக்கவில்லையா என்ன? 2ஜி அலைக்கற்றைகள் அடிமாட்டு விலைக்கு விற்கப்பட்டதை ஊழலெனக் குற்றஞ்சுமத்தும் நியாயவான்களுள் ஒருவர்கூட, அரசு-தனியார் கூட்டுத் திட்டங்களில் நிலம் போன்ற இயற்கை வளங்களும், சாலைகள், விமான நிலையங்கள் போன்ற அடிக்கட்டுமான வசதிகளும் சட்டபூர்வமான முறையில் தனியாரின் கொள்ளைக்குத் தாரைவார்க்கப்படுவதைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதில்லை.

சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்கள், அரசு-தனியார் கூட்டுத் திட்டங்கள், பொதுத்துறை நிறுவனங்களைத் தனியாருக்குத் தாரைவார்த்தல், தனியார் பெருந்தொழில் நிறுவனங்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகள் அளிப்பது இவையனைத்துமே அரசுக்கு வர வேண்டிய வருமானத்தைத் தனியார் முதலாளிகள் சுருட்டிக் கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகளாகும். “லிட்டிங் மற்றும் லோடிங் காண்டிராக்ட்” என்ற முறையின் மூலம் தமிழ்நாட்டில் மணல் வியாபாரம் தனியார்மயமாக்கப்பட்டிருப்பது இந்தக் கொள்ளைக்குச் சிறந்த உதாரணம். ஆனால், இந்தக் கொள்ளைகள் அனைத்தும் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டிருப்பது

தனியாரின் ஊழல் மற்றும் இலாபத்திற்கு இடமளிக்கும் வகையில்தான் பல்வேறு நலத்திட்டப் பணிகள் தீட்டப்படுகின்றன.

பதால் ஊழல் என்று நீதிமன்றங்கள்கூட முத்திரை குத்து வதில்லை. போட்டி முதலாளித்துவத்திற்கு வக்காலத்து வாங்கும் ரகுராம் ராஜன் போன்றவர்கள்கூட அரசிடமிருந்து இப்படிப்பட்ட 'சட்டபூர்வ' சலுகைகளைப் பெறத் தேவையில்லை என வாதாடுவதில்லை.

பெரு முதலாளிகள் அரசோடு கூட்டு வைத்துக் கொண்டு கொள்ளையடிப்பது நிலக்கரிச் சுரங்க ஒதுக்கீடு, அலைக்கற்றை விற்பனை, மணற்கொள்ளை போன்ற பெரியபெரிய திட்டங்களில் மட்டும்தானா நடந்துவருகிறது? தெருக்களில் சாக்கடை கட்டுவது தொடங்கி நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு ஆயுதம் வாங்குவது வரை அரசின் அனைத்து திட்டங்களும், உள்ளூர்க் கட்சிக்காரன், ஒப்பந்ததாரர் முதல் பெரும் முதலாளிகள் உள்ளிட்ட பலரின் இலாபத்தைக் கணக்கிட்டுத்தான் தீட்டப்படுகின்றன. இவையன்றி, முதலாளிகளின் கஜானாவை நிரப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகவே தயாரிக்கப்படும் திட்டங்களும் உள்ளன.

கடந்த தீபாவளி சமயத்தில் நுகர்பொருள் கடன் வழங்குவதற்காகப் பொதுத்துறை வங்கிகளுக்குப் பல்லாயிரம் கோடி ரூபாயை அரசின் கஜானாவிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்தார், ப.சி. இது அரசுப் பணத்தை நுகர்பொருட்களைத் தயாரிக்கும் கார்ப்பரேட் வர்க்கத்திடம் நடுத்தர வர்க்கம் வழியாக கொண்டுசேர்க்கும் தந்திரம் அன்றி வேறில்லை. கல்விக் கடன் திட்டத்தின் மூலம் கொழுத்தது யார்? கடனாளியாகி அவமானப்படுவது யார்? பூவிற்சூள் நாகம் ஒளிந்திருப்பதைப் போல, அரசுப் பணத்தைத் தனியார் கல்வி முதலாளிகளின் கஜானாவில் கொட்டுவதற்காகவே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திட்டத்திற்குப் பெயர் கல்வி உரிமைச் சட்டம்.

ஐவஹர்லால் நேரு நகர்ப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டம், தமிழக அரசு நடைமுறைப்படுத்தும் இலவச வீட்டுத் திட்டம் போன்றவை இரும்பு, சிமெண்ட் முதலாளிகளின் நலனை மறைத்துக் கொண்டுள்ளன. இத்திட்டங்களை ஒரு கறி விருந்தோடு ஒப்பிட்டால், சதைப்பகுதி முதலாளிகளுக்கு எலும்புத் துண்டு மக்களுக்கு என்பதுதான் விகிதாச்சார சூத்திரம். ஏழை நோயாளிகளின் உயிர் காக்கும் திட்டம் என்ற பெயரில் கொண்டுவரப்பட்ட கலைஞர் காப்பீட்டுத் திட்டத்தின் மூலம் ஸ்டார் இன்ஷூரன்ஸ் நிறுவனம் சம்பாதித்த தொகை ஏறத்தாழ 600 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகம். இலவச மிதிவண்டித் திட்டம், இலவச மடிக் கணினி, இலவச மிக்ஸி, கிரைண்டர்திட்டம் என மக்கள் நலனை முன்னிறுத்தி போடப்படுவதாகக் கூறப்படும் திட்டங்களும் கூட கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் நலனைத்தான் அடிநாதமாகக் கொண்டுள்ளன.

சாலை போடுவது, நடைபாதை கட்டுவது, அதில் கற்களைப் பதிப்பது, மாற்றுவது என எந்தவொரு 'பொது'த்திட்டத்தின் பின்னும் ஏதோவொரு கும்பலின் நலன்கள் இருப்பதைத் தோண்டிப் பார்த்தால் கண்டு பிடித்துவிடலாம். இப்படி அரசின் கஜானாவைச்

சுருட்டிக் கொள்ளும் திட்டங்களைத் தயாரித்து முன் வைக்கும் வேலையைத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதி நிதிகளும் அதிகாரவர்க்கமும் கூட்டாகச் செய்து வருகின்றன. அலைக்கற்றை ஊழல், நிலக்கரிச் சுரங்க ஊழல் போன்றவற்றில் அரசின் கஜானாவுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டிய பணத்தை கார்ப்பரேட் கும்பல் முறைகேடாக எடுத்துக் கொண்டதென்றால், இவை போன்ற பொதுத் திட்டங்களில், அரசின் பணம் சட்டபூர்வமான வழிகளில் கார்ப்பரேட் கும்பலின் கரங்களுக்கு, காண்டிராக்டர்களின் கரங்களுக்கு மடைமாற்றி விடப்படுகிறது.

ஊழலற்ற, போட்டியை விரும்பும் முதலாளித்துவம், அரசைச் சாராமல் சுயேச்சையாக இயங்கும் முதலாளித்துவம் என்பதெல்லாம் இருக்க முடியாது என்பதைத் தான் இந்த உதாரணங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அரசு கார்ப்பரேட் கும்பலும் கண்ணுக்குத் தெரிந்தும், தெரியாமலும் ஆயிரக்கணக்கான வழிகளில் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன. கார்ப்பரேட் முதலாளிகள், அவர்களின் நிர்வாகிகள், அவர்களின் வழக்

கல்விக் கடனைக் கட்டாத தவறிய மாணவர்களின் புகைப்படங்களை பிளக்ஸ் பேனரில் போட்டு அவமானப்படுத்த தயங்காத வங்கி நிர்வாகம், வாராக் கடன்களை வைத்திருக்கும் முதலாளிகளை இப்படி அசிங்கப்படுத்தத் துனியுமா?

குரைஞர்கள் நேரடியாக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக, அமைச்சர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதோடு, இந்தக் கும்பல்தான் வல்லுநர்கள் குழு என்ற போர்வையில் அரசின் கொள்கைகளை, திட்டங்களைத் தீர்மானிப்பவையாக மாறிவிட்டன.

இந்த உறவு அடிப்படையிலேயே மக்கள் விரோதமானது. ஆனால், அரசும் தனியாரும் இணைந்து பணியாற்றுவதன் மூலம்தான் நாட்டை முன்னேற்ற முடியும் என்ற வாதத்தின் மூலம் மக்கள் மூளைச்சலவை செய்யப்படுகிறார்கள். தனியார்மயமே ஊழலுக்கு அடிப்படையானது என்பது மறைக்கப்பட்டு, ஊழல் என்பது திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படும் இடறல் என்பதாக, ஒரு சிலரின் பேராசையாகக் காட்டப்படுகிறது. நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளின் மூலம் இப்பேராசை பிடித்த கும்பலைத் தண்டித்துவிட முடியும் என்ற நாடகம் நடத்தப்படுகிறது. ● செல்வம்

தாழ்த்தப்பட்டோரின் உயர் கள்ளுக்கீரைதான்!

பரமக்குடியில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது நடத்தப்பட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டை நியாயப் படுத்தியுள்ள சம்பத் கமிசனின் அறிக்கை, ஜெயா ஆட்சியின் தேவர் சாதிப் பாசத்தைத் தோலுரித்துக் காட்டிவிட்டது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் முத்துராமலிங்கத் தேவரின் பிறந்த நாளையொட்டி, தேவர் சாதியினரின் அபிமானத்தைப் பெற பல அறிவிப்புகள் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா வால் வெளியிடப்படும். அந்த வகையில் இந்த ஆண்டு தேவர் சாதியினருக்கு வக் காலத்துவாங்கும் சம்பத் கமிசன் அறிக்கை சட்டமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கடந்த 2011-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் பரமக்குடியில் நடந்த தாழ்த்தப்பட்டோரின் தலைவரான இம்மானுவேல் சேகரன் குருபூசையின் போது, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த ஆறு பேர் போலீசாரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். துப்பாக்கிச் சூடு குறித்து கள ஆய்வு செய்து விசாரணை மேற்கொண்ட பல உண்மையறியும் குழுக்கள், இந்தப் படுகொலையானது அரசின் ஆதரவுடன், போலீசாரால் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டது என்பதை அம்பலப்படுத்தியுள்ளன.

ஆனால், படுகொலை நடந்த இரண்டாவது நாளன்றே தமிழக அரசால் அமைக்கப்பட்ட நீதிபதி சம்பத் தலைமையிலான விசாரணை கமிசன், இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தற்போது வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில், “நிலைமையைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர கலவரத்தின்போது நடத்தப்பட்ட துப்பாக்கிச் சூடு அவசியமானது” என இப்படுகொலையை நியாயப்படுத்துவதுடன், பதற்றமான சூழலில் விவேகத்துடன் செயல்பட்டதாக போலீசாரைப் பாராட்டுவதோடு, தனது ஆதிக்கசாதிமனோபாவத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

“தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தலைவர்களுள் ஒருவரான ஜான் பாண்டியன், 11.9.2011 அன்று பரமக்குடியில் உள்ள இம்மானுவேல் சேகரனின் சமாதிக்குச் செல்வதாக இருந்தார். அதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பச்சேரி கிராமத்தைச் சேர்ந்த பழனி குமார் என்ற தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த சிறுவன், வேறு சாதியைச் சேர்ந்தவர்களால் கொலை செய்யப்பட்டான். அந்த இறப்பு குறித்தும்

விசாரிக்க ஜான் பாண்டியன் பரமக்குடிக்கோ, பச்சேரிக்கோ சென்றால், அவரது ஆதரவாளர்களுக்கும், தேவர் சாதியினருக்கு மிடையே மோதலை மேலும் அதிகரிக்கும் என்ற அச்சம் போலீசுக்கு ஏற்பட்டது.

எனவே, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் உயர் போலீசு அதிகாரிகள் உத்தரவுப்படி 11.9.2011 அன்று ஜான் பாண்டியன் கைது செய்யப்பட்டார். இதற்கெதிராக அவரது ஆதரவாளர்கள் 200 பேர் பரமக்குடி-ஐந்துமுனை சந்திப்பில் சாலை மறியல் செய்தனர். இந்நிலையில், அவ்வழியே தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் இன்னொரு தலைவரான கிருஷ்ணசாமி செல்லவே, இவருக்கு மட்டும் அனுமதியளித்துத் தங்களது தலைவரைத் தடுத்துவிட்டதாகக் கோபமடைந்த ஜான் பாண்டியன் ஆதரவாளர்கள் கிருஷ்ணசாமியையும் அவரது ஆதரவாளர்களையும் வாகனங்களையும் தாக்கினர். இதனைத் தடுக்க முயன்ற பரமக்குடி துணை போலீசு கண்காணிப்பாளர் கணேசனும் மற்ற போலீசாரும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர்.

நிலைமை கட்டுக்கடங்காமல் போனதால், போலீசார் தடியடி நடத்தி கண்ணீர் ப்புகை குண்டுகளை வீசினர். ஆனால் கலவரக்காரர்கள் பரமக்குடி அனைத்து மகளிர் காவல் நிலையத்தைத் தாக்கி, அங்கிருந்த போலீசாரை உள்ளே வைத்துப் பூட்டினர். இதனால் கமுதி வட்டாட்சியர் சிவக்குமார்துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு உத்தரவிட்டார். வன்முறையைக் கட்டுப்படுத்தவும், மற்ற சாதியினர் வசிக்கும் பகுதிக்கு வன்முறை பரவுவதைத் தடுக்கவும் இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடு அவசியம் என்று கமிசன் கருதுகிறது. துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்படாமலிருந்தால் உயிர்ச்சேதமும் பொருட்சேதமும் அதிகமாக ஏற்படுவதோடு, தென் மாவட்டங்களுக்கும் வன்முறை பரவியிருக்கும். எனவே, இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடு அவசியமானது” என்று சம்பத் கமிசன் அறிக்கை கூறுகிறது.

2011-ஆம் ஆண்டில் இம்மானுவேல் சேகரன் குருபூசை அரசு விழாவாக அறிவிக்கப்படும் என்று தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பெரிதும் நம்பியிருந்த சூழலில், அதனைத் தடுக்க வேண்டும் என்று ஆப்பநாடு மறவர் சங்கம் உள்ளிட்ட தேவர் சாதியினர் அமைப்புகள் பகிரங்கமாகப் பேசிவந்ததுடன், அதற்கான நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர். கலவரத்தைத் தூண்ட வேண்டுமென்றே இம்மானுவேல்

சேகரன் நினைவிடத்தில் பூசப்பட்டிருந்த காண் கிரீட் தளத்தில் 'தேவர் பேரவை' என்று எழுதி, அதில் மலம் கழித்து அசிக்கப்படுத்தித் தாழ்த்தப் பட்டோரை ஆத்திரமூட்டியுள்ளனர்.

ஆனால், ஜான்பாண்டியன் கைது செய்யப் பட்டது போல, தேவர் சாதியைச் சேர்ந்த தலை வர்கள் எவரும் ஏன் கைது செய்யப்படவில்லை என்ற கேள்வியே கமிசன் அறிக்கையில் இல்லை.

ஜான்பாண்டியனை பரமக்குடிக்குள் வரவிடாமல் தடுத்துக் கலவரத்தைத் தூண்டும் நோக்கத்திற்காகவே முத்துராமலிங்கத் தேவரை ஒன்பது என சுவற்றில் எழுதியதாக அவதூறு பரப்பி, பச்சேரியில் சிறுவன் பழனி குமாரசைத் தேவர் சாதிவெறியர்கள் கொலை செய்தனர். சிறுவன் பழனி குமாரசைக் கொன்றவர்களை ஏன் அதுவரை கைது செய்யவில்லை என்றும் சம்பத் கமிசன் கேட்கவில்லை.

ஜான்பாண்டியன் ஆதரவாளர்கள் ஏறத்தாழ 50 பேர் சாலை மறியலில் ஈடுபட்டிருந்தபோதே, போலீசார் அவர்களிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்கலாம். ஆனால் அவ்வாறு செய்யாமல், கூட்டம் அதிகரிக்கும் வரை காத்திருந்துவிட்டு, திடீரென தடியடித் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டுள்ளது. போலீசார்களைப் புகைகூண்டு போடவில்லை என்றும், முன்னறிவிப்பு ஏதுமின்றி திடீரெனக் கூட்டத்தை நோக்கித் துப்பாக்கியால் சுட்டனர் என்றும் நேரில் பார்த்தவர்கள் கூறுகின்றனர். பத்திரிகைகளில் வந்த புகைப்படங்களின்படி, போலீசார் பெரும் கற்குவியல்களைச் சாக்குப்பையில் வைத்துக்கொண்டு போராட்டக்காரர்கள் மீது வீசுகின்றனர். எனில், போலீசார் இவ்வளவு கற்களைக் முன் கூட்டியே கொண்டு வந்து குவித்தது ஏன்?

முதலில் துப்பாக்கியால் சுட்டவர்களை என்கிற உதவி போலீசு கண்காணிப்பாளர். இவர்தான், ஜான்பாண்டியன் ஆதரவாளர்களால் படுமோசமாகத் தாக்கப்பட்டவர் என கமிசன் அறிக்கை கூறுகிறது. தாக்குதலில் படுகாயமடைந்த ஒருவர் எவ்வாறு துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு வந்து முதல் ஆளாகச் சுட்டார் என நீதிபதி சம்பத் கேட்கவில்லை. சென்னை அடையாறில் துணை ஆணையராக இருந்த செந்தில்வேலன், பரமக்குடிக்கு ஏன் கொண்டுவரப்பட்டார் என்றும் விசாரிக்கவில்லை.

துப்பாக்கிச் சூடு நடந்துமுடிந்த பிறகு, போராட்டக்காரர்களை விரட்டிவிட்டுத் தங்களது "வஜ்ரா" வாகனத்திற்கும் பிற வாகனங்களுக்கும் போலீசார்தான் தீவைத்தனர் என்று இப்பகுதி வாழ் மக்கள் கூறுகின்றனர். இதைப் பற்றி சம்பத் கமிசன் வாய்திறக்கவேயில்லை.

மதியம் இரண்டு மணிக்குத் தொடங்கிய போலீசின் தாக்குதல் மாலை 5 மணிவரை தொடர்ந்தது. துப்பாக்கிச் சூட்டில் காயமடைந்தவர்கள், துடிதுடித்து இறந்து கொண்டிருக்கையில் அவர்களை அப்படியே கொளுத்தும் வெயிலில் போட்டுவைத்திருந்ததுடன், உயிரிழந்த ஒருவருடைய சடலத்தை மனிதாபிமானமே இல்லாமல் நாயைத் தாக்குவது போலத் தூக்கிச் சென்று

துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்துபோன தாழ்த்தப்பட்டவரின் உடலைச் செத்த விலங்கைப் போலத் தூக்கிச் செல்லும் போலீசு: ஆதிக்காதித் திமிரும் அரசு பயங்கரவாதமும் இணைந்த கோரம். (கோப்பு படம்)

போலீசார் வீசியெறிந்தனர். கண்ணில்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டோரை சாதிப் பெயரைச் சொல்லி இழிவுபடுத்தி இரத்தம் வரும்வரை அடித்துத் துவைத்துள்ளனர். போலீசின்துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பயந்து அருகிலிருந்த மருத்துவமனைக்குள் தஞ்சம் புகுந்தவர்களையும் விடாமல் விரட்டிச் சென்று, வெளியே இழுத்துவந்து அடித்துள்ளனர்.

இவை அனைத்தும் பல்வேறு மனித உரிமை அமைப்புகளின் உண்மையறியும் அறிக்கைகளில் பதிவாகியுள்ளன. இவ்வாறு இந்தப் படுகொலை திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டது என்பதற்குப் பல ஆதாரங்களும் சாட்சிகளும் இருக்கும் போது, அவற்றில் ஒன்றைக்கூட விசாரிக்காத நீதிபதி சம்பத், நடந்த எல்லாவற்றிற்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களே காரணம் என்கிறார். துப்பாக்கிச் சூட்டில் கொல்லப்பட்டவர்களைப் பற்றிக்கூறும்போது "கலவரங்களில் ஈடுபடும் வகையில் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டு அதனால் பலியானவர்கள்" என்று கூறுகிறார். கொல்லப்பட்டவர்களது குடும்பத்திற்கு இழப்பீடு வழங்கிய அரசின் பெருந்தன்மையை வேறு பாராட்டியுள்ளார்.

இறுதியாக, இது போன்ற சாதித் தலைவர்களின் குருபூசையைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று நீதிபதி சம்பத் அரசிற்குப் பரிந்துரைக்கிறார். இதற்காக "இம்மானுவேல் சேகரனின் குருபூசையை 'டம்பம் அடிப்பதற்கான நிகழ்ச்சி' எனப் பலரும் கூறியுள்ளனர்; அந்த விமர்சனங்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் உள்ளது" எனத் தனது அறிக்கையில் கூறியுள்ளார். 'தேசியத் தலைவர்' என்ற பெயரில் முத்துராமலிங்கத்தின் குருபூசையை அரசு விழா வாகக் கொண்டாடும்போது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்களது தலைவரான இம்மானுவேல் சேகரனின் குருபூசை நடத்தினால், அது டம்பம் அடிப்பதற்கான நிகழ்ச்சியாம்! அதனைத் தடை செய்ய வேண்டுமா!

"மாடு தின்னும் புலையா, உனக்கு மார்கழி தரிசனம் ஒரு கேடா?" எனக் காலம்காலமாகக் கேட்கப்படும் ஆதிக்காதிதின் அதே குரல்தான் சம்பத் கமிசனின் அறிக்கையிலும் எதிரொலிக்கிறது.

● கதிர்

பெண்கள் மீதான வன்முறை:

தமிழகத்தின் இழந்தலை!

‘சமூக நீதி’யின் முன்னோடியாகக் கருதப்படும் தமிழகத்தில், பெண்கள் மீது ஏவப்படும் பாலியல் மற்றும் குடும்ப வன்முறைத் தாக்குதல்கள் கேள்விமுறையின்றித் தொடர்கின்றன.

குடும்ப வன்முறை குறித்துக் கடந்த ஆண்டு இந்தியா முழுவதும் பதிவான மொத்த புகார்களின் எண்ணிக்கையில், நாட்டிலேயே தமிழகம் முதலிடம் வகிக்கிறது. நாடு முழுவதும் பதிவான 4,547 புகார்களில், பெரியார்பிறந்த மண்ணாகிய தமிழகத்தில் பதிவாகியுள்ள புகார்களின் எண்ணிக்கை 3,838. அதாவது, நாட்டில் பதிவாகியுள்ள மொத்தப் புகார்களில் 80 சதவீதத்துக்கும் மேலானவை தமிழகத்தில்தான் பதிவாகியுள்ளன. கடந்த ஆகஸ்டு 6-ஆம் தேதியன்று நாடாளுமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்ட கேள்வியின் போது உள்துறை அமைச்சகம் அளித்த தகவல் இது. மற்ற மாநிலங்களில் புகார்கள் பதிவு செய்யப்படவில்லையே தவிர, குற்றங்கள் நடக்கவில்லை என்று பொருளல்ல. ஜார்கந்து, கர்நாடகா, கேரளா, ராஜஸ்தான், தமிழ்நாடு ஆகிய ஐந்து மாநிலங்களின் தகவல்தான் உள்ளதாகவும், இதர மாநிலங்கள் பற்றித் தகவல் கிடைக்கவில்லை என்றும் உள்துறை அமைச்சகம் கூறுகிறது.

பெண்கள் மீதான வன்முறை குறித்து இவ்வளவு புகார்கள் பதிவாகியுள்ள போதிலும், இக்கொடுமைகளுக்கு எதிராகத் தமிழகம் கொடுத்தெழுந்து போராடாமல் இன்னமும் அமைதியாகவே இருக்கிறது. வட மாநிலங்களில் இத்தகைய குற்றங்களுக்கு எதிராகச் சாமானிய மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து போராடியுள்ள நிலையில், மிக அதிகமான குற்றங்கள் நடந்துள்ள தமிழகமோ சொரணையற்றுக் கிடக்கிறது.

பெண்ணைப் போகப் பொருளாகப் பார்க்கும் நிலப்பிரபுத்துவ ஆணாதிக்கச்

சமூகம், பெண்கள் மீதான வன்முறைகளை ஒரு குற்றமாகவே கருதுவதில்லை. மறுபுறம், மறுகாலனியாதிக்கக் கொள்கைகளின் கீழ் திணிக்கப்படும் முதலாளித்துவமோ, இத்தகைய நிலப்பிரபுத்துவத்துடன் இணைந்த வீரிய ஒட்டுரகச் சீரழிவுப் பண்பாட்டை உருவாக்கி வளர்த்து வருகிறது. நுகர்வியமும், நகரமயமாக்கமும் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு தனிநபர்வாத வெறித்தனத்தை வளர்த்து

விட்டிருக்கிறது.

பெண்கள் மீதான வன்முறைகளைக் கொடிய குற்றமாகச் சித்தரித்து அதற்கெதிராகப் போராட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்தாமல், பரபரப்பூட்டும் வகையிலும் பாலியல் வக்கிரத்தைத் தூண்டும் வகையிலும்தான் இத்தகைய செய்திகள் வெளியிடப்படுகின்றன. பண்பாட்டில் ஒழுக்கமில்லாத நிலை என்பது திட்டமிட்டே உருவாக்கப்பட்டு ஊடகங்களால் பரப்பப்படுகிறது.

இதனால் அநீதி இழைப்பதும், அதைக்கண்டும் காணாமல் இருப்பதும், சகித்துக் கொள்வதும் சகஜமானதாகி வருகிறது. சன் டி.வி அகிலாவுக்கு என்ன நேர்ந்ததோ, அதுவே இன்று எல்லா பெண்களுக்கும் தங்களது பணியிடங்களில் தவிர்க்க வியலாத தொல்லையாக நிலவுகிறது. தமிழகத்தின் கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் மீதான தாக்குதல்களுக்கும் சீண்டல்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக்கூட்டி அபராதம் விதிப்பதைப் போலத்தான், நகர்ப்புறங்களில் இழப்பீடும் மன்னிப்புக் கேட்பதும் கௌரவமான முறையில் நடத்தப்படுகின்றன.

திருக்கோவிழார் அருகே மண்டபம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த நான்கு இருளர் பழங்குடியினப் பெண்கள் மீது பாலியல் வன்முறையை ஏவிய கிரிமினல் போலீசாரைத் தண்டிக்கக் கோரி, சேலத்தில் 15.12.2011 அன்று பெண்கள் விடுதலை முன்னணி நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்புப் படம்)

பெண்கள் மீதான வன்முறை குறித்த பிரச்சினையில் அகீத அக்கறை கொண்டுள்ளதைப் போல ஜெயலலிதா அரசு காட்டிக் கொள்கிறது. ஆனால், குடும்ப வன்முறைக்கு எதிராகத் தமிழக பெண்கள் துணிவுடன் புகார் கொடுக்க முன்வந்துள்ள போதிலும், குடும்ப வன்முறை பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவாகியுள்ள 3,838 புகார்களில், போலீசார் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்துள்ள புகார்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 9 மட்டும்தான். இந்த 9 வழக்குகளில் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் வெறும் 11 பேர்தான். குடும்ப வன்முறைக்கு ஆளாகும் பெண்கள் போலீசிடம் புகார் கொடுத்தாலும், குற்றவாளிகளான கணவன் மற்றும் அவரது உறவினர்களுக்கு தண்டனையைப் பெற்றுத்தருவதில் அதிகாரவர்க்கும் போலீசும் ஆணாதிக்க மமதையுடன் அலட்சியப்படுத்துவதையே இது நிரூபித்துக் காட்டுகிறது.

கும்பல் பாலியல் வன்முறையை ஏவிய போலீசு, வனத்துறை, வருவாய்துறை அதிகாரிகளைத் தண்டிக்கக் கோரி வாசாத்தி பழங்குடியினப் பெண்கள் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்பு படம்)

மிகவும் பின்தங்கிய மாநிலமான ஜார்கண்டில் கடந்த ஆண்டில் பதிவான குடும்ப வன்முறை புகார்களின் எண்ணிக்கை 552. இதில் 108 பேர் தண்டனை பெற்றுள்ளனர். ஆனால், ஜார்கண்டு மாநிலத்தைவிட எண்ணிக்கையிலும் ஆற்றலிலும் அதிகமாக - 1296 போலீசுநிலையங்களுடன், ஏறத்தாழ 250 ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளும் ஒரு லட்சம் போலீசாரும் கொண்டுள்ள தமிழகத்தில், புகார்கள் மீதான நடவடிக்கை என்பது மிகமிக அற்பமானதாக இருக்கிறது. இதை மூடிமறைத்து, புகார்களை விசாரிக்க கூடுதலாக போலீசார் இல்லாததாலேயே குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்வதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று தமிழக போலீசு புரகுகிறது. இத்தகைய போலீசிடம்தான் பெண்கள் மீதான வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழகத்தில் கடந்த 2012-ஆம் ஆண்டில் 584 பாலியல் வல்லுறவுக் கொடூரங்கள், 721 பாலியல் சீண்டல்கள், 1379 கடத்தல்கள், 656 பாலியல் தொல்லைப்படுத்தல் வழக்குகளைப் போலீசு பதிவு செய்துள்ளது. தமிழகத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான குற்றங்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட 5,861 வழக்குகள் இன்னமும் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்படாமலேயே உள்ளன. தமிழகத்தில் பல்வேறு நீதிமன்றங்களில் 1751 பாலியல் வல்லுறவுக் குற்ற வழக்குகள் உள்ளிட்டுப் பெண்களுக்கு எதிரான 14,545 குற்ற வழக்குகள் இன்னமும் விசாரிக்கப்படாமல், பல ஆண்டுகளாக முடங்கிக் கிடக்கின்றன.

தமிழகத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான குற்றங்கள் மற்றும் பாலியல் வன்முறை வழக்குகளை விசாரிக்க ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மகளிர் விரைவுநீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்படும் என்றும், இத்தகைய வழக்குகளை மாவட்ட போலீசு கண்காணிப்பாளர்கள் ஆய்வு செய்து 15 நாட்களுக்கு ஒருமுறை சட்டம்-ஒழுங்கு கூடுதல் போலீசு இயக்குநருக்கு அறிக்கை அனுப்பவும், இத்

தகைய வழக்குகளை விரைந்து முடிக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பது உள்ளிட்ட 13 அம்சத்திட்டத்தை கடந்த ஜனவரியில் பரபரப்பாக அறிவித்தார் ஜெயலலிதா. ஆனால், இத்தகைய அறிவிப்பு வெற்றுச் சவடால் என்பதையே மேற்கூறிய புள்ளிவிவர ஆதாரங்கள் நிரூபித்துக் காட்டுகின்றன.

இது மட்டுமின்றி, கடந்த ஜனவரி 2009 முதல் ஆகஸ்டு 2013 வரையிலான காலத்தில், தமிழகத்தின் 25 மாவட்டங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவங்களில் 124-ஐ மட்டும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததையும், பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு உரிய நிவாரணம் கிடைக்காததையும், தமது கள ஆய்வின் மூலம் அண்மையில் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார், எவிடென்ஸ் என்ற தன்னார்வக் குழுவின் திட்ட இயக்குநரான திலகம்.

இவையனைத்தும் இன்றைய அரசியலமைப்பு முறையே பெண்களுக்கு எதிராக உள்ளதையும், பெயரள விலான ஜனநாயகத்தையும் மனித உரிமைகளையும் கூடச் செயல்படுத்த வக்கற்று, தோல்வியடைந்து செல்ல ரித்துப்போய்க் கிடப்பதையும் மெய்ப்பித்துக் காட்டுகின்றன. ஆண்-பெண் உறவில் ஜனநாயக விழுமியங்கள் மலரவேண்டுமானால், இன்றைய தந்தைவழி ஆணாதிக்க - இந்துத்துவ சாதியாதிக்க அரசியலமைப்பு முறையை வீழ்த்துவதற்கான புதிய ஜனநாயகப் புரட்சிப் போராட்டங்களில் மக்கள் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டியது மிக அவசியமாகும். எங்கே ஜனநாயகக் கண்ணோட்டம் இருக்கிறதோ, அங்குதான் இத்தகைய கொடுமைகளுக்கு எதிரான போராட்டங்களும் நடக்கும்; அங்குதான் பெண் விடுதலையும் மலரும். இதற்கு மாறாக, போலீசுக்கும் அதிகாரவர்க்கத்துக்கும் மேலும் அதிகாரங்களைத் தரும் வகையிலான புதிய கமிசன்களும் சட்டங்களும் கடுமையான தண்டனைகளும் பாம்புக்குப் பால் வார்த்த கதையாகவே முடியும்.

● மனோகரன்

கொலைகார மேட்டுக்குடி எஜமானிகள்!

பகுஜன் சமாஜ் கட்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான தனஞ்செயின் மனைவி ஜாக்ரிதி, அவரது வீட்டுப் பணியாளரான ராக்கியை கொடூரமாகச் சித்திரவதை செய்து கொலை செய்துள்ளார். மற்றொரு பணிப் பெண் மீனாவும், 17 வயது சிறுவன் ராம்லாலும் கடுமையான காயங்களுடன் டெல்லி மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். ஒன்பது மாதங்களுக்கு முன் டெல்லியிலுள்ள தனஞ்செய் வீட்டில் வேலைக்கு சேர்ந்த மே.வங்கத்தைச் சேர்ந்த 35 வயதான ராக்கி, ஒரு விதவை.

சொந்தபந்தம் ஏதுமற்ற இவ் விதவையையும் மற்றும் இரு வேலையாட்களையும் காட்டுத்தனமாக அடிப்பதோடு, உணவைத் தரையில் போட்டுத் தின்ன வைப்பது, சோற்றில் எச்சில் துப்பி வைத்துச் சாப்பிடச் செய்வது, கெட்டுப்போன உணவைக் குப்பையில் எறிந்தபின் அதை எடுத்துச் சாப்பிட நிர்பந்திப்பது - என்று மிக்கொடிய வன்முறையை வக்கிரமாக ஏவியுள்ளார் ஜாக்ரிதி. கழிப்பறை உட்பட வீட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கண்காணிப்பு காமராக்களைப் பொருத்தி, வேலையாட்களின் நடமாட்டத்தை கண்காணித்து வந்துள்ள ஜாக்ரிதி, தீபாவளியன்று சுத்தமாகத் தரையைத் துடைக்கவில்லையென்று ராக்கியின் கழுத்தை நெரித்து, தலைமுடியை இழுத்துச் சுவற்றில் மோதி, இரும்புக் கம்பியால் அடித்து நொறுக்கி, அவரது பிட்டத்தில் இஸ்திரியால் குடு போட்டுள்ளார். கோபம் அடங்காமல் மற்ற வேலையாட்களையும் இரும்புக் கம்பியால் அடித்து நொறுக்கியுள்ளார். இக்கொடிய தாக்குதலால் குற்றயிராகக் கிடந்த ராக்கி, நவம்பர் 4-ஆம் தேதியன்று பின்னரவில் மாண்டு போனார்.

கடந்த நவம்பர் மாதத்தில் மட்டும் வீட்டுப்பணியாளர்கள் மீது வன்முறையை ஏவியதற்காக ஜாக்ரிதி மட்டுமின்றி, அல்ஸ்டெம் கம்பெனியின் இயக்குனர் வந்தனா தீர் மற்றும் வெளிநாடுவாழ் இந்தியரான ஆரதி ஜெயின் ஆகியோரும் கைது செய்யப்பட்டு திகார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டவர்களெல்லாம்பெண்களும் 16 வயதிற்குக் கீழுள்ள சிறுவர்களுமாவர். விடுமுறை, முறையான சம்பளம், பாதுகாப்பு ஏதுமற்ற வீட்டுப் பணியாளர்கள்-குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் உட்பட்ட நவீன அடிமைத்தனத்தில் இந்தியா உலகில் முதலாவது இடத்தில் இருப்பதாக உலக அடிமைத்தன அட்டவணை (global slavery index) கூறுகிறது.

சித்திரவதை செய்து கொல்லப்பட்ட பணிப்பெண் ராக்கி.

ஆனால், குற்றவாளிகள் மீது கொலை முயற்சி, சித்திரவதை போன்ற பொதுப்படையான பிரிவுகளில் மட்டும் முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்து நவீன அடிமைமுறையின் அரணாயிருக்கிறது இந்த அரசு.

முருங்கைக்காய் பறித்த அப்பாவிக்குச் சிறை! தங்கம் திருடிய போலீசுக்கு மன்னிப்பு!

சென்னை திருவான்மியூரிலுள்ள குடியிசைப் பகுதியைச் சேர்ந்த செல்வம், சக்தி ஆகிய இருவரும் இ.பி.கோ. 385-வது பிரிவின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். எந்தவொரு நபரையேனும் பணம் பறிக்கும் நோக்கில் தாக்கில் காயப்படுத்துவதாக மிரட்டினால் தொடரப்படும் வழக்கின் பிரிவுதான் 385 என்பதாகும். இந்த வழக்கில் அதிகபட்சம் 2 ஆண்டு சிறைவாசம் விதிக்க முடியும்.

திருவான்மியூர் பகுதியில் குடியிருப்பவர் முன்னாள் கூடுதல் போலீசு தலைமை இயக்குனர் (ஏ.டி.ஐ.பி.) வெங்கடேசன். அவரது மனைவி ராணி வெங்கடேசன் முன்னாள் காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினராவார். மகள் பியூலா ஒரு போலீசு அதிகாரி. மருமகனோ சென்னை சட்டம்-ஒழுங்கு கூடுதல் கமிஷனர் ராஜேஷ்தாஸ். செல்வமும் சக்தியும், மழையால் சரிந்து கிடந்த வெங்கடேசன் வீட்டு முருங்கை மரத்திலிருந்து கொஞ்சம் முருங்கை இலையையும் சில காய்களையும் பறித்ததும், அக்குடும்பத்தினர் போலீசிடம் புகார் தந்தனர். இந்த மாபெரும் குற்றத்திற்காகத் தரப்பட்ட புகாரை உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க மேலிடத்திலிருந்து அழுத்தம் தரப்பட்டது. அதிகாரி வீட்டு கோழிமுட்டை குடியானவன் வீட்டு அம்மிக்கல்லை உடைக்குமே! உடனே இன்ஸ்பெக்டர், 2 எஸ்.ஐ.கள், 10 போலீசார் உள்ளிட்ட ஒரு படையே சென்று கைது நடவடிக்கையில் இறங்கியது. முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினரான ராணுவெங்கடேசன், "நூறு கோடி திருடினா என்ன, முருங்கையைத் திருடினா என்ன, எல்லாமே திருட்டுதானே" என்று 'நியாயம்' பேசுகிறார்.

அதே சென்னையில், அடகுக்கடை நடத்தி வந்த நிக்ஷாசந்த் என்பவர் திருட்டு நகைகளை வாங்கியதாகக் கூறி, அவரிடமிருந்து 203 கிராம் தங்கத்தை நான்காண்டுகளுக்கு முன்பு எடுத்துச் சென்றார், மயிலாப்பூர் போலீசு நிலைய தலைமைக் காவலர் சம்பத். இச்செயல் சட்டவிரோதமானதென்றும் சம்பத் மீது முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்யவேண்டுமென்றும் நிக்ஷாசந்த் புகார் கொடுத்தார். ஆனால், போலீசாரோ வழக்குப் பதிவு செய்யாததால், உயர்நீதி மன்றத்தில் முறையிட்டார், அடகுக் கடைக்காரர். 2012-இல் தலைமைக் காவலர் சம்பத் மீது முதல்

தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்யச் சொல்லி உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. ஓராண்டாகியும் இதனை போலீசு நடைமுறைப்படுத்தாததால் நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கொன்றை நிக்ஷாசந்த் தொடுத்தார். தங்கத்தை அபகரிக்க முயன்ற வழக்கிலும் நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கிலும் நியாயப்படி தலைமைக் காவலரை கம்பி எண்ண வைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் ஓய்வுபெறும் வயதை எட்டிவிட்டதை காரணம் காட்டி அவரை மன்னித்துள்ளது, நீதிமன்றம். போலீசிடம் கருணை காட்டும் 'சட்டம்-ஓழுங்கு', ஏழைகளிடம் முருங்கைக்காய் பறித்த அற்பக் குற்றத்தையும் மன்னிக்கத் தயாராக இல்லை.

மைய அரசு திணிக்கும் மாதிரிப்பள்ளிகள்: கேள்விக்குறியாகும் தமிழ்வழிக் கல்வி

1985 -இல் புதிய கல்விக் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாக நவோதயா வித்யாலயா என்ற பெயரில் ராஜீவ் அரசாங்கம் இந்தியா முழுவதும் 600 பள்ளிகளைத் தொடங்கியது. இப்பள்ளிகள் தாய்மொழி வழிக் கல்வியை ஒழித்துக்கட்டி, இந்தி-ஆங்கிலத்தைத் திணிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தற்போது அதே நவோதயா வித்யாலயாவின் நவீன வடிவமான ராஷ்ட்ரிய ஆதர்ஷ் வித்யாலயா என்ற பெயரிலான 2,500 மாதிரி பள்ளிகளை அரசு-தனியார் கூட்டில் நாடு முழுவதும் தொடங்கப் போவதாக மத்திய அரசு அறிவித்துள்ளது. இதில் 356 பள்ளிகள் தமிழகத்தில் தொடங்கப்படவுள்ளன.

இம்மாதிரிப் பள்ளிகளை அறக்கட்டளைகள், சங்கங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், ஏற்கனவே இயங்கும் தனியார் பள்ளிகள் போன்றவை ஆரம்பிக்கலாம். இந்த பள்ளிகளின் உள்கட்டமைப்புக்கு ஆகும் செலவில் 25 சதவீதத்தை ஆண்டுதோறும் 5 வருடங்களுக்கு மத்திய அரசும், அதன் பிறகு மாநில அரசும் அளிக்கும். இத்தொகை ஆண்டுக்கு 5 சதவீத அளவுக்கு உயர்த்தப்படும். இந்தப் பள்ளிகளில் 40 விழுக்காடு மாணவர்கள் அரசு நுழைவுத்தேர்வு மூலமும், 60 விழுக்காடு மாணவர்கள் பள்ளி நிர்வாகத்தின் வழியாகவும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவர். இந்த 40 விழுக்காடு மாணவர்களின் கட்டணத்தை ஆண்டு தோறும் தலைக்கு 22,000 ரூபாய் என்கிற முறையில் அரசு செலுத்திவிடும். மீதி 60% மாணவர்களுக்கான கட்டணத்தை பள்ளி நிர்வாகமே நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம் - என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டண நிர்ணயத்திலும், நிர்வாகத்திலும் அரசின் தலையீடு இருக்கக்கூடாது என்று முதலாளிகள் இழுத்தடித்ததால், இந்த திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டு ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், இப்போதுதான் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு தவிர மற்ற மாநிலங்களிலெல்லாம் நவோதயா வித்யாலயாக்களை எதிர்ப்பேயின்றி நடத்திவரும் மத்திய அரசு, இப்புதிய மாதிரிப் பள்ளிகளையும் மாநில அரசுகள் வரவேற்றுச் செயல்

படுத்த வேண்டுமென்கிறது. ஆனால், ஜெயா அரசோ இதனை எதிர்க்காமல் மவுனம் சாதிக்கிறது.

அரசு - தனியார் கூட்டு என்ற பெயரில், மாநில அரசுகள் ஆண்டுதோறும் கல்விக்கு ஒதுக்கும் நிதியை அலுங்காமல் அள்ளி, தனியாருக்குத் தாரைவார்க்கும் குறுக்கு வழியே இம்மாதிரிப்பள்ளிகள். மாநில மொழியையே தடை செய்து, இந்தியையும் ஆங்கிலத்தையும் திணித்து, அரசுப் பள்ளிகளை ஒழித்து மறுகாலனியாக்கத்துக்கு ஏற்ப ஒரு புதிய தலைமுறையை உருவாக்குவதே இப்புதியவகை பள்ளிகளின் நோக்கம்.

மோடியின் பயங்கரவாத ஆட்சியில் சமூக ஆர்வலர்களுக்கு இடமில்லை!

குஜராத்தின் கிரகாடுகளில் நடக்கும் சட்டவிரோத சுரங்கக் கொள்ளையை அம்பலப்படுத்திய தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்ட (RTI) ஆர்வலரான அமித் ஜெத்வா, கடந்த 2010-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 20-ஆம் தேதி குஜராத் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அருகே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இக்கொலையின் பின்னணியில், ஜூனாகத் தொகுதியின் பா.ஜ.க. நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான தினு சோலங்கிக்குத் தொடர்பு இருப்பதாகவும், அவரை மோடி அரசு பாதுகாப்பதாகவும் அமித் ஜெத்வாவின் தந்தை பிகாபாய் குற்றம் சாட்டியிருந்தார். ஆனால், போலீசின் போலி விசாரணையில், சோலங்கிக்கு இதில் எவ்விதத் தொடர்பு மில்லை என்ற நற்சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டதால், இதை சி.பி.ஐ. விசாரிக்க வேண்டுமென, குஜராத் உயர் நீதிமன்றத்தில் பிகாபாய் வழக்கு தொடர்ந்தார்.

சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட அமித் ஜெத்வா.

இறுதியில், இப்படு கொலையில் சோலங்கிக்கு இருந்த நெருங்கிய உறவு அம்பலமானதால், சி.பி.ஐ, அவரைக் கடந்த மாதம் கைது செய்துள்ளது. மேலும் சோலங்கியின் மருமகன் ஷிவ் சோலாங்கி மற்றும் குறி தவறாமல் சுடுவதில் நிபுணரான சைலேஷ் பாண்டே ஆகியோரும் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். இச்செய்தி வகை மாதிரிக்கு ஒரு உதாரணம் மட்டுமே. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்ட ஆர்வலர்கள் தாக்கப்படுவதிலும் கொல்லப்படுவதிலும் நாட்டிலேயே முன்னணியில் திகழும் மாநிலமாக பயங்கரவாத மோடி ஆளும் குஜராத் முன்னேறியிருக்கிறது. ●

எதிர்தொள்வோம்!

இணையத்தின் மூலமாகவும் நேரடியாகவும் எமது தோழர்களிடம் எழுப்பப்படும் கேள்விகள், வைக்கப்படும் விமர்சனங்களைத் தொகுத்து அவற்றுக்குத் தக்க பதிலளிக்கும் பகுதி.

“ஈழமும் தேசிய இனப் பிரச்சினையும்” என்ற பெயரில் சமரன் வெளியீட்டகம் ஒரு நூல் பதிப்பித்திருக்கிறது. அதில் ஈழம், விடுதலைப் புலிகள் தொடர்பான ம.க.இ.க.வினர் நிலைப்பாடுகள் மீது பல விமர்சனங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதாரபூர்வமான அந்நூலுக்கு ஏன் இன்னமும் பதிலளிக்கவில்லை என்ற கேள்வி சமரன் குழு சீடர்களால் எழுப்பப்பட்டது. ஆனால், அந்த விமர்சனங்களுக்கான பதில்களை வேறெங்கும் தேடத் தேவையில்லை. சமரன் குழு முந்தைய காலங்களில் எழுதி, அக்குழுவின் அரசியல் பாமரத்தனம், சுயமுரண்பாடு, சந்தர்ப்பவாதம் காரணமாக இந்நூலிலும் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துக்களிலேயே காணலாம். இந்த வகையிலான எமது பதிலை மூன்று பகுதிகளாக புதிய ஜனநாயகம் இதழ்களில் எழுதியிருந்தோம்.

அவற்றின் தொடர்ச்சியாக, விடுதலைப் புலிகளைப் பற்றி முந்தைய காலங்களில் சமரன் குழு எழுதி, தற்போது பரிசீலனையில் உள்ள அதன் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள வாக்குமூலங்களை, கருத்துக்கள் - மதிப்பீடுகளை ஆதாரத்துடன் 2013, அக்டோபர் புதிய ஜனநாயகம் இதழில் தொகுத்துக் கொடுத்திருந்தோம். அவற்றின் சாரம் பின் வருமாறு:

‘விடுதலைப் புலிகள் மாற்றுப் போராளிக்குழுக்களிடம் ஜனநாயகமறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகாரப் போக்குகளையும் பாசிச முறைகளையும் கடைப்பிடித்தார்கள், தடைசெய்தார்கள்; ஈழத் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஆதரிப்

போருக்கும் மற்றும் பிற ஜனநாயக சக்திகளுக்கும் கூட அவர்கள் ஜனநாயக உரிமைகளை மறுத்தார்கள்; தங்கள் செல்வாக்கிற்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் மக்களுக்கு ஜனநாயக ஆட்சிக்கு மாறாகப் பழைய ஆளும் வர்க்க சக்திகளைச் சார்ந்தும் தனது படைபலத்தைக் கொண்டும் இலங்கை பாசிச ஆட்சிக்கு மாறாக, ஒரு இராணுவ அதிகார வர்க்க ஆட்சி முறையைச் செயல்படுத்தினர்; ஒரு

படையின் ஆட்சி அல்லது அனைத்து அதிகாரத்தையும் தனது ஏக போகமாக்கிக் கொள்வது என்ற பாசிசக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்கள்; புலிகள் அமைப்பின் ஜனநாயக மறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகாரப் போக்குகளை எதிர்ப்பதற்கு ஆயுதம் ஏந்தும் உரிமை இருக்க வேண்டும்’ என்று முன்பு தானே எழுதிய இந்தக் கருத்துகளை சமரன் குழு இன்னும் விலக்கிக் கொள்ளவும் இல்லை, மறுத்துச் சொல்லவும் இல்லை. பரிசீலனையிலுள்ள தனது நூலிலும் அவற்றைப் பதிப்பித்து, அந்தக் கருத்துகளை அக்குழு மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

இப்படி விடுதலைப் புலிகளைப் பற்றித் தானே எழுதியவற்றை மூடி மறைத்துக் கொண்டு அல்லது அவற்றுக்கு மாறாக, பின்வருமாறும் சமரன் குழு எழுதியுள்ளது: “விடுதலைப் புலிகள் தேசிய விடுதலைக்காகப் போராடுவதை அங்கீகரித்து, ஜனநாயகத்திற்காக அதனுடன் போராடுவது என்ற - ஐக்கியம், போராட்டம் என்ற - அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்காதது போன்ற புரட்சிகர ஜனநாயக சக்திகளின் ஆழ்ந்த தவறும் (விடுதலைப் போரில் அதன் தோல்விக்கு) ஒரு காரணமாகும். அதற்காக ஈழ விடுதலைப் போர் கொடுத்துள்ள விலை மிகமிக அதிகமானது. வரலாற்றிலிருந்து விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பும், பிற புரட்சிகர ஜனநாயக சக்திகளும், ஒரு சரியான பாடத்தைக் கற்கவேண்டும்” என்கிறது, சமரன் குழு.

இது என்ன நியாயம்! இது இரட்டை நிலை இல்லையா? தன்னைத் தவிர வேறுயாரும் எந்த அமைப்பும் ஈழத்தில் இருக்கவும் கூடாது, இயங்கவும் கூடாது என்று தடைவிதித்து, கொன்று குவித்த புலிகளிடம் ஐக்கியம், போராட்டம் என்ற அணுகுமுறையை எப்படிக்கடைப்பிடிக்க முடியும்! (மனிதக்கறி உண்ணும் புலிகளுடன் எப்படி ஒரே கூண்டில் நட்புடன் வாழ்வது என்று சமரன் குழு அறிந்த ‘அஹிம்சை உபாய’த்தை காந்திகூட போதிக்கவில்லையே!) அப்படிக்கொல்லப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஈழத்தின்துரோகிகள் என்று இப்போதும் புலிகளும் புலி அபிமானிகளும் சாதிக்கின்றனர்.

இல்லை, இது பிரபாகரனின் இரத்தத்திலேயே ஊறியதுதான் என்பதற்கும் எம்மிடம் ஆதாரம் உண்டு! 1986 ஜூன் மாதம் பிரபல ஆங்கில மாதமிருமுறை ஏடான ‘இந்தியா டுடே’ பிரபாகரனை பேட்டி கண்டது. அதிலுள்ள ஒரு பகுதியை இங்கே தருகிறோம்.

கேள்வி: தமிழீழத்திற்கானதாக என்ன அரசியல் அமைப்பை நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

பிரபாகரன்: அது தமிழீழத்தின் ஒரு சோசலிச அரசாக இருக்கும். மேலும், மக்களால் ஆதிக்கப்படும் ஒரு தனி அரசியல் கட்சி மட்டும் அங்கிருக்கும். நான் பல கட்சி ஜனநாயகத்துக்கு எதிரானவன். அந்த ஒரு கட்சி ஆட்சி மூலமாகத்தான் ஈழத்தைத் துரிதமாக நாங்கள் முன்னேற்ற முடியும். ஒரு சோசலிச அமைப்பில் மக்களுடைய தேவைகள் மிக முக்கியமானவை.

கேள்வி: நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தை வைத்திருப்பீர்களா?

பிரபாகரன்: இல்லை. மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரே கட்சி மட்டும் உள்ள யுகோஸ்லாவியாவில் உள்ளதைப் போன்றதொரு பாணியிலான மக்கள் ஜனநாயகம் இருக்கும்.

கேள்வி: 'டெலோ' மீது ஒரு யுத்தத்தை நீங்கள் தொடுப்பதற்கான காரணங்கள் என்ன? தீவிரவாதிகளிடையேயான ஒற்றுமையின்மை உங்கள் இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்தும் என்று நீங்கள் கருதவில்லையா?

பிரபாகரன்: எங்கள் போராட்டத்தில் ஒரு ஒருமைப்பட்ட அணுகுமுறையை நாங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். எங்களுக்குள் நிலவும் எந்த ஒற்றுமையின்மையும் தமிழ் இயக்கம் முழுவதையும் பலவீனப்படுத்தும். எனது கருத்தின்படி போராட்டத்துக்குத் தலைமையேற்க ஒரே ஒரு தீவிரவாதக் குழு மட்டுமே இருக்க வேண்டும். மேலும், சிறீலங்கா இராணுவத் தாக்குதல்கள் பலவற்றை எங்கள் புலிகள் மட்டுமே முறியடிக்க முடிந்தது. ஒரு ஒருமைப்பட்ட தனி இயக்கத்தோடு போரிடுவது சிறீலங்கா இராணுவத்துக்கு ஆபத்தானதாக இருக்கும். இப்போது ஒரே ஒருமைப்பட்டதாக புலி இயக்கம் இருக்கிறது

கேள்வி: ஆனால், பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் உங்களால் அய்க்கியத்தைச் சாதிக்க முடியாதா?

பிரபாகரன்: அவர்களுக்குள்ளாகவே மிக மோசமாகப் பிளவுபட்டிருக்கும்போது பிற குழுக்களோடு நாங்கள் எப்படி எதையும் விவாதிக்க முடியும்.

கேள்வி: சிற குழுக்களை ஒழிப்பதுதான் ஒரு ஒருமைப்பட்ட அணுகுமுறைக்கான ஒரே வழியா?

பிரபாகரன்: எந்த இயக்கத்தையும், நாங்கள் ஒழித்துவிடவில்லை, 'டெலோ'வுக்கு ஒரு பாடம் மட்டுமே புகட்டினோம். 'டெலோ'வினர் எங்கள் புலிகள் தலைவர்களைக் கொன்று கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்குப் பதிலடி தராமலிருந்தால் புலி இயக்கமே சிறுகச்சிறுக இல்லாமல் போயிருக்கும். ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியோடு பிரச்சனைகள் இருந்தபோதும் நாங்கள் பொறுமையோடு இருந்தோம் என்பதை நீங்களே பாராட்டுவீர்கள்.

'டெலோ' விவகாரத்தில்கூட கிட்டத்தட்ட 100 தீவிரவாதிகள் கொல்லப்பட்டாலும் 400 'டெலோ' போராளிகளைக் கைது செய்து, ஆயுதங்களையும், கருவிகளையும் கைப்பற்றவே செய்தோம். உண்மையான எதிரிக்கு எதிராகப் போராட முடியாத இவர்கள் ஆயுதங்களை ஏந்த வேண்டியதில்லை என்பதுதான் ஒரே கொள்கை. எங்கள் அணிகள் இலங்கை இராணுவத்தைச் சிதறடித்துக் கொண்டிருக்கையில், இந்தப் பிற குழுக்கள் சமூக விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர். விடுதலை இயக்கத்தின் முழுக்கட்டுப் பாட்டையும் எடுத்துக் கொள்வது எங்களுக்கு நல்லது என்று யாழ்ப்பாண மக்கள் சொன்னார்கள்."

இந்தப் பகுதி இன்றைக்கு 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அதாவது 1987, பிப்ரவரி புதிய ஜனநாயக இதழிலேயே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆக, இதிலிருந்து தெரிவதென்ன? மாற்றுப் போராளி அமைப்புகள் துரோகிகளாகிவிட்டதால் புலிகள் அவர்களை அழித்தார்கள் என்பது உண்மையல்ல; ஈழத்தில் தமது/தனது ஒரே ஏகபோக அதிகார ஆதிக்கம் மட்டுமே இருக்கவேண்டும் என்பது பிரபாகரனுடைய ஆரம்ப காலத்திலேயே இலட்சியமாக, கொள்கையாக இருந்தது என்பதுதான் உண்மை!

•••

ஈழப் போரின் பின்னடைவுகளுக்கான காரணங்களை 2009 மே மாதமே நாம் எழுதியவற்றையே நான்காண்டு களுக்குப் பிறகு காப்பி அடித்துப் பின்வருமாறு சமரன் குழு எழுதுகிறது.

"விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம், அமெரிக்கா மீதிருந்த மாயையும், இந்திய அரசின் மீதான குருட்டு நம்பிக்கையும் கஸ்பர் சாமியார் போன்ற துரோகிகளை நம்பியதும் தான் தோல்விக்கும் தலைமையின் அழிவிற்கும் காரணமாகி விட்டது." (சமரன் குழுவின நூல், பக்.XVIII)

விடுதலைப் புலிகளுடனான போரில் தோற்றுப் போய், சென்னை - துறைமுகத்தில் வந்திறங்கும் இந்திய அமைதிப் படை. (உள்படம்) அப்படையின் தளபதி கல்கத்.

“விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் குட்டி முதலாளித் துவ அரசியல் நிலைப்பாடு ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய மாயைகளுக்கு அடித்தளமாக இருந்தது. அதுவே விடுதலைப் போரில் தோல்விக்கும் தலைமையின் அழிவிற்கும் காரணமாகிவிட்டது.” (சமரன் குழுவினரால், பக். XX)

ஈழ விடுதலைப் போரின் தோல்விக்கும் தலைமையின் அழிவிற்கும் சமரன் குழுவே அந்நூலில் கூறும் காரணங்களையும் தொகுத்துக் கொடுத்த நாம், “புலிகளைப் பற்றி இவ்வாறு சமரன் கூறுவதற்கும் ம.க.இ.க. கூறி வருவதற்கும் என்ன வேறுபாடு என்பதைச் சமரன் குழுவினர்தோழர்கள்தாம் விளக்கவேண்டும்!” என்றும் கேட்டிருந்தோம்.

ஆனால், தவிடு தின்னும் அரசனுக்கு முறம் பிடிக்கும் அமைச்சரைப் போல சமரன் குழுத் தலைமைக்குத்தாம் மிகவும் தகுதியான சீடர்கள் தாம் என்று அக்குழுவின் தோழர்கள் காட்டி வருகிறார்கள். ஈழப்போரின் தோல்விக் கான காரணங்களாக மேற்படி கருத்துக்களை கூறும் அதே

தமிழினவாதிகளும் புலி விசுவாசிகளும் கூறுவதைச் சமரன் குழுவினரும் நம்புகிறார்களா? அதனால்தான், ஈழ விடுதலைப் போரில் இறுதிவரை சமரசமின்றிப் புலிகள் போராடியதாகப் பழைய ஒப்பாரியையே திரும்பத் திரும்ப பாடுகின்றனரோ!

திறனாய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட சமரன் குழுவினரின் நூலிலேயே உள்ள அரசியல் பாமரத்தனமான, தர்க்க நியாயமற்ற, சுயமுரண்பாடான வாதங்களைக் காண மறுக்கும் சமரன் குழுவின் சீடர்களும் “கல்லானாலும் மண்ணாலும் மரமானாலும் தங்களையே நம்புவோம்” என்னும் பக்தர்களைப்போல “ஈழ விடுதலைப் போரில் இறுதிவரை சமரசமின்றிப் புலிகள் போராடி” யதாகப் பழைய ஒப்பாரியையே பாடுகின்றனர். அவர்களிடம் மீண்டும் கேட்கிறோம். இந்திய உளவுப் படை “ரா” விடமும், எம்.ஜி.ஆரிடமும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, ஆயுதங்களை ஒப்படைத்து, சரணடைந்தும், “புலிகளின் தாகம், தமிழீழத் தாயகம்” என்ற முழக்கத்தைக் கைவிட்டு, “தன்னுரிமைக்கே சுயாட்சி” என்ற பொழிப்புரை கொடுத்தும், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வாக்குறுதிகளை நம்பி சிங்களப் பாசிச இராணுவத்திடம் சரணடைந்தும் - இப்படித்தானே ஈழ விடுதலைக்காகப் புலிகள் இறுதிவரை சமரசமின்றிப் போராடினார்கள்! இதைத்தான் சமரன் குழுவினரும் அதன் சீடர்களும் போற்றுகிறார்கள். இவ்வாறே ம.க.இ.க. வினரும் அதன் தோழர்களும் செய்யவில்லை என்று துறுதுறு கின்றனர்!

கேள்வி: தீவிரவாதிகளிடையேயான ஒற்றுமையின்மை உங்கள் இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்தும் என்று நீங்கள் கருதவில்லையா?

பிரபாகரன்: எங்கள் போராட்டத்தில் ஒரு ஒருமைப்பட்ட அணுகுமுறையை நாங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். எங்களுக்குள் நிலவும் எந்த ஒற்றுமையின்மையும் தமிழ் இயக்கம் முழுவதையும் பலவீனப்படுத்தும். எனது கருத்தின்படி போராட்டத்துக்குத் தலைமையேற்க ஒரே ஒரு தீவிரவாதக் குழு மட்டுமே இருக்க வேண்டும்.

(1985-இல் இந்தியா டி.டி. இனழில் வெளிவந்த பேட்டி)

வேளையில், சமரன் குழுவினர் ஈழ விடுதலைப் போரில் இறுதிவரை சமரசமின்றிப் புலிகள் போராடியதாகப் பழைய ஒப்பாரியையே திரும்பத் திரும்பப் பாடுகின்றனர். அதையே அவர்களின் சீடர்களும் கோரசாகப் பாடுகின்றனர்.

“ஈழ விடுதலைப் போர் இறுதியில்” எப்படி முடிந்தது? ஈழ விடுதலைப் போரின் இறுதியில், சிங்களப் பாசிச இராணுவத்தால் பல்லாயிரம் ஈழத் தமிழர்கள் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். இந்த ஒரு பாதியைத்தான் தமிழினவாதிகளும் சமரன் குழு உட்பட புலி விசுவாசிகளும் பேசுகிறார்கள். பிரபாகரனும் அவர் தலைமையிலான புலிகளும் இறுதிவரை சமரசமின்றிப் போரிட்டுக்கொல்லப்பட்டார்களா; (அப்படி நடந்திருந்தால் அவர்களின் வீரத்தையும் தியாகத்தையும் பாராட்டலாம்.) இல்லை, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வாக்குறுதிகளை நம்பி சிங்களப் பாசிச இராணுவத்திடம் சரணடைந்து கொடுமாக்கக் கொல்லப்பட்டார்களா என்ற மீதியை இவர்கள் பேச மறுக்கிறார்கள்! பிரபாகரனும் அவர் தலைமையிலான புலிகளும் இறுதிவரை சமரசமின்றிப் போரிட்டு, போர்க்களத்தில் இருந்து தப்பித் தலைமறைவாயிருக்கின்றார்கள், ஒருநாள் திடீரென்று தோன்றி மீண்டும் ஈழப் போரைத் தொடருவார்கள் என்று

ஈழ விடுதலைக்காகப் புலிகளைப் பற்றிய ம.க.இ.க. வினர் கூறும் ஆதாரங்களையும் கருத்துக்கள்-மதிப்பீடுகளையும் எடுத்தாண்டுகொண்டே, ம.க.இ.க. வினர் எழுதியவற்றில் இருந்து ஓரிரு மேற்கொள்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றைத் திரித்து, அவற்றில் இல்லாததமது சொந்த வியாக்கியானங்கள் கொடுத்து, ம.க.இ.க. வினர் மீது சமரன் குழு அவதூறும் செய்கின்றனர்.

“இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் எதிராக விடுதலைப் புலிகள் இராணுவ வலிமை நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஜே.வி.பி.யை அடக்கி ஒடுக்குவதில் இலங்கை அரசும் இராணுவமும் பெற்றுள்ள வெற்றி, விடுதலைப் புலிகளுடனான பேரத்தில் அதற்குப் பலமளிப்பதாக உள்ளது. இந்நிலையில் புலிகளை நிராயுதபாணியாக்காமலேயே, அதன் ஆயுதத்தை அங்கீகரித்தே ஈழத்துக்கு மாகாண சுயாட்சியுடன் கூடிய அதிகாரத்தை அளிக்க இலங்கை அரசு முன்வரலாம். இதை ஏற்பது ஈழத்தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை விட்டுத் தருவதுதான். அநேகமாக புலிகள் அதற்குத் தயாராய் இருப்பதாகவே தெரிகிறது.” (புதிய ஜனநாயகம், ஜனவரி 16-31, 1990)

இந்த மேற்கோளை எடுத்துக் காட்டி, அதன் சொற்றொடர்களைப் பிரித்து எழுதியுள்ளது; பிறகு பின்வருமாறு சமரன் குழு தனது சொந்தப் பொழிப்புரையையும்

அவதூறையும் எழுதுகிறது: “இலங்கை அரசுடன் விடுதலைப் புலிகள் இந்த ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொண்டதால், இலங்கை அரசு தனது இராணுவ பலத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு ஜே.வி.பி. அமைப்பை அடக்குவதில் வெற்றிபெற முடிந்தது. அல்லது, இதை மிகவும் வெளிப்படையாகவும் கொச்சையாகவும் சொன்னால், ஜே.வி.பி.யைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டு விடுதலைப் புலிகள் இலங்கை அரசுடன் பேரம் பேசி, போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார்கள்.

இந்திய அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைத் தடைசெய்ததற்குக் கூறும் குற்றச்சாட்டுகளைவிட, பு.ஜ., விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் மீது சுமத்தும் இக்குற்றச் சாட்டுகள் கடுமையானதும் கேவலமானதும் ஆகும். எனவே, அழுத்தம் திருத்தமாக மறுத்துரைக்க வேண்டியவையாகும், கண்டனத்துக்குரியதாகும்.” (சமரன் குழுவின நூல், பக். 229)

சமரன் குழுவின நம்பிக்கைக்குரிய அபிமானிகளே, உங்கள் மனச்சாட்சிப்படி இப்போது சொல்லுங்கள்! கேடுகெட்ட இடலரின் கோயபல்ல-கோயரிங்க்கும் பல் கூட இப்படி ஒரு பொய்யைச் சொல்லத் துணியுமா? மேலே சமரன் குழு மேற்கோளிட்டுக் காட்டிய பு.ஜ. வின் வாசகத்துக்கு சமரன் குழு அளிக்கும் பொருள் நேர்மையானதுதானா? எந்தக் கேடுகெட்ட முட்டாளாவது இப்படியொரு பொருள் கூறுவானா, சமரன் தலைமையைத் தவிர?

பித்த லாட்டக் காரர்களா! “இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் எதிராக விடுதலைப் புலிகள் இராணுவ வலிமை நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஜே.வி.பி.யை அடக்கி ஒடுக்குவதில் இலங்கை அரசும் இராணுவமும் பெற்றுள்ள வெற்றி விடுதலைப் புலிகளுடனான பேரத்தில் அதற்குப் பலமளிப்பதாக உள்ளது” என்றுதானே பு.ஜ. எழுதியுள்ளது. இதற்கு, “இலங்கை அரசுடன் விடுதலைப் புலிகள் இந்த ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டதால், இலங்கை அரசு தனது இராணுவ பலத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு ஜே.வி.பி. அமைப்பை அடக்குவதில் வெற்றிபெற முடிந்தது” என்றா பொருள்? (இதை எழுதியவருக்குத் தாய்மொழி தமிழ்தானா?)

இதற்கு, “.....இதை மிகவும் வெளிப்படையாகவும் கொச்சையாகவும் சொன்னால் ஜே.வி.பி.யைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டு விடுதலைப் புலிகள் இலங்கை அரசுடன் பேரம் பேசி, போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார்கள்” என்று பொருள் கொள்ளமுடியுமா? (இதை எழுதியவருக்குத் தாய்மொழி தமிழ் அல்ல என்பது உறுதியாகிறது!)

சமரன் குழு தனது மேற்படி சொந்தப் பொழிப் புரையையும் அவதூறையும் நியாயப்படுத்துவற்காக அடுக்கடுக்காகப் பின்வரும் வரலாற்றுப் புளுகு மூட்டைகளை அவிழ்த்து விடுகிறது: “இந்திய ஆக்கிரமிப்புப் படை இலங்கையை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையின் மீது விடுதலைப் புலிகளுக்கும் பிரேமதாசா அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக இந்திய ஆக்கிரமிப்புப் படை இலங்கையை விட்டு வெளியேறியது. இலங்கை அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் போர் ஓய்வு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தைத்தான் பு.ஜ. மேலே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது போல விமர்சனம் செய்கிறது. பல நேரங்களில் விடுதலைப் புலிகள் பற்றிப் பு.ஜ. வெளியிடும் கருத்துகளும் சோ, ‘ரா’ வெளியிடும் கருத்துகளும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.” (சமரன் குழுவின நூல், பக். 230) (விடுதலைப் புலிகள் பற்றிய சமரன் குழுவின கருத்துகளும் தான் மேலே நாம் ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக்காட்டியபடி பு.ஜ. கருத்துகளைப் போல ஒரே மாதிரி இருக்கின்றன. அதிலிருந்து சமரன் குழு வெளியிடும் கருத்துகளும் சோ, ‘ரா’ வெளியிடும் கருத்துகளும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்று கூற முடியுமா!)

உண்மையில் அப்போது நடந்தது என்ன? இந்திய இராணுவத்தின் ஈழ ஆக்கிரமிப்பையும் பாசிச ஜெயவர்த்தனேயின் அரசையும் விடுதலைப் புலிகள் மட்டுமல்ல, ஜே.வி.,.பி.யும் கூடக் கடுமையாக எதிர்த்தது. ஆனால், இந்திய இராணுவத்தின் ஈழ ஆக்கிரமிப்புக்கு ஈழத் தமிழர்களின் இனப்போராட்டமும் எல்லா ஈழப் போராளிக் குழுக்களும் காரணம் என்று பழிபோட்டும்,

விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையே நடந்த பேச்சுவார்த்தையில் கலந்து கொண்ட ஆண்டன் பாலசிங்கம் (இடது) மற்றும் அதிபர் பிரேமதாசா. (கோப்புப்படம்)

ஜெயவர்த்தனே அரசின்துரோகத்தால் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தின் அதிகாரத்தை இந்திய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்திடம் ஜெயவர்த்தனே அரசு பறிகொடுத்து விட்டதாகவும் பிரச்சாரம் செய்து சிங்களப் பேரினவாதத்தின் ஆதரவைத் திரட்டிக்கொள்வதில் வெற்றியும் பெற்றது. இதோடு, இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதார நெருக்கடிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அடுத்தடுத்துப் பல போர்க்குணமிக்க போராட்டங்களைக் கட்டவிழ்த்து விட்டு, அதேசமயம் தனிநபர் பயங்கரவாதத்தாக்குதல்களை நடத்தியது. இவற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கில் நகர்ப்புற ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சியின் மூலம் இலங்கை அரசைத் தூக்கியெறியும் அளவுக்கும் தயாரானது.

ஜே.வி.பி. தென்னிலங்கையிலும், இந்திய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்துக்கு எதிரான போரில் பல வெற்றிகளை ஈட்டிய விடுதலைப் புலிகள் வடக்கிலும் இலங்கை அரசுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக வளர்ந்துவிட்ட

நிலையில், “ கலந்தாலோசனை, பொதுக்கருத்தை உருவாக்குவது, சமரசம் காண்பது ஆகிய மூன்றின் மூலம் நாட்டில் அமைதியை நிலை நாட்டுவது” என்ற முழக்கங்களை முன்வைத்துத்தான் 1988 டிசம்பரில் நடந்த இலங்கை அதிபர் தேர்தலில் பிரேமதாசா போட்டியிட்டார். இருந்தாலும் 50.43 சதவிகித வாக்குகள் மட்டுமே பெற்று சொற்ப வித்தியாசத்தில் பிரேமதாசா வெற்றி பெற்றார். அதிபர் தேர்தலில் ஜே.வி.பி.யோ மூன்றாவது இடத்தைப் பிடித்து.

1989 ஜனவரி இரண்டாம் நாள், கண்டியில் நடந்த பதவியேற்பு நிகழ்ச்சியிலேயே ஜே.வி.பி., புலிகள் ஆகிய இரு அமைப்புகளையும் அமைதிவழிக்கும் பேச்சுவார்த்தைக்கும் வரும்படி பிரேமதாசா அழைப்பு விட்டார். நாடு முழுவதும் இருந்த அவசரநிலையை 1989 ஜனவரி பன்னிரண்டாம் நாள் விலக்கிக் கொண்டார்; 1800 ஜே.வி.பி. யினரை விடுதலை செய்தார். சிறிது கால அமைதிக்குப் பிறகு ஜே.வி.பி. தனது

“அமைதிப் படை” என்ற பெயரிலான இந்தியாவின் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து ஜே.வி.பி. இயக்கத்தினர், புத்தபிட்டசுக்களை இணைத்துக் கொண்டு தென்னிலங்கையில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்புப் படம்)

அரசியல் பிரிவான டி.ஜே.வி. மூலம் பொதுக் கடையடைப்பு, பொதுத் தொழில் வேலைநிறுத்தம், பொது அரசியல் வேலை நிறுத்தங்களை நடத்தியது.

சிங்கள, தமிழ்ப் புத்தாண்டான ஏப்ரல் பன்னிரண்டாம் நாள், பிரேமதாசா நாடு முழுவதுமாக இலங்கை இராணுவத்தின் தற்காலிகப் போர் நிறுத்தம் ஒன்றைத் தன்னிச்சையாக அறிவித்தார். அதேசமயம், பிரேமதாசா நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் இந்திய இராணுவமும் போர்நிறுத்தத்தை அறிவித்தது. ஆனால், விடுதலைப் புலிகளோ, இந்தியா ஆக்கிரமிப்புப் படையை விலக்கிக் கொள்ளாதவரை போர்நிறுத்தத்தை ஏற்க முடியாது என்று பகைமை நிறைந்த ஒரு திறந்த கடிதம் வெளிட்டனர்.

இருந்தாலும், இலங்கையின் இராணுவ அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜயரத்தனே புலிகளைப் பேச்சுவார்த்தைக்கு வரும்படி அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒரு அறிக்கை விட்டார். 1989 ஏப்ரல் பதினைந்தாம் நாள், புலிகள்தமது இலண்டன் தலைமையகத்தில் இருந்து, பிரேம

தாசாவின் அழைப்பை ஏற்பதாகவும் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஏற்பாடு செய்யும் படியும் ஒப்புதல் செய்தியை அனுப்பினர்.

1989 ஏப்ரல் மாதம், கொழும்பு புறநகர் கோவில் விழா ஒன்றில் கலந்துகொண்ட பிரேமதாசா, இந்திய இராணுவத்தை மறுப்பின்றி மூன்று மாதங்களுக்குள் விலக்கிக் கொள்ளும்படி கோரினார்; தொடர்ந்து, அதை விரைவுபடுத்தும்படி இந்தியத் தூதர் மூலம் இராஜீவுக்கு ஒரு கடிதமும் அனுப்பினார். இதைச் சாதகமான நடவடிக்கையாகப் புலிகள் பார்த்தனர்.

சில நாட்களிலேயே இலங்கை விமானம் மூலம் ஆண்டன் பாலசிங்கமும் அவரது மனைவி அடலியும் கொழும்புவுக்கும், அடுத்து பிரபாகரனைச் சந்திக்க வன்னிக்காடுகளுக்கும் பயணித்தனர். அதேபோல பிரபாகரனின் மனைவி-மக்கள் புலிகளின் வன்னித் தலைமையகத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர்.

1989 மே முதல் வாரம், கொழும்பின்பிற விடுதிகளை மூடிவிட்டு, ஹில்டன் ஐந்து நட்சத்திர விடுதியில் புலிகளின் மெய்க்காப்பாளர்களுடன் பாலசிங்கம், யோகி, லாரன்ஸ், அடலி ஆகியோர் அடங்கிய தூதுக்குழு தங்கியது. மே நான்காம் நாள், பிரேமதாசாவின் சொந்த வீடான சசரிதாவில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தன. அரசுத் தரப்பில் ஹமீதும் பிரேமதாசாவும் ரஞ்சன் விஜயரத்தனேவும் கலந்து கொண்டனர்.

இந்திய இராணுவத்தை முற்றிலும் வெளியேற்றுவது; அது உருவாக்கிய வடக்கு-கிழக்கு மாகாணநிர்வாக சபையையும் அமைச்சரவையையும் கலைத்து, புதிய தேர்தல்களை நடத்தி, புலிகளின் ஆதரவு பெற்ற நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்குவது; இந்திய இராணுவமும் ஈழத்து ரோகிகளும் அமைத்துள்ள தமிழ்த் தேசிய இராணுவத்தை ஒழிப்பது; அதற்காகப் புலிகளுக்கு பிரேமதாசா அரசு நிதியும் நவீன ஆயுதங்களும் வழங்குவது; இலங்கை இராணுவம் தனது முகாம்களுக்குள்ளேயே முடங்கி இருப்பது ஆகிய கோரிக்கைகளைப் புலிகள் முன்வைக்க, பிரேமதாசா அரசும் ஏற்றுக்கொண்டது.

முறைப்படியான ஒப்புதல் பெறுவதற்காக அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டங்களும் நடந்தன. புலிகளும் அக்கூட்டத்தில் பங்கேற்கவேண்டும் என்று பிரேமதாசா வலியுறுத்தியதன் பேரில், முக்கியமாக “தமிழ் ஈழம்” என்ற பொருளைக் குறிக்கும் சொல் எதுவும் இடம் பெறாத வகையில் “விடுதலைப் புலிகளின் மக்கள் முன்னணி” என்ற பதிவு பெற்ற அரசியல் கட்சி உருவாக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து 14 மாதங்கள் வெவ்வேறு இடங்களில், வெவ்வேறு காலங்களில், வெவ்வேறு நபர்கள் பங்கேற்புடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தன. அவற்றினூடாக புலிகளின் தமிழீழத் தனியரசு அல்லது ஈழத் தமிழர்களின் தன்னுரிமை அல்லது திம்புப் பேச்சுவார்த்தைகளில் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளைப் புலிகள் முன்வைக்க

வில்லை. ஆனாலும், இரண்டு கோரிக்கைகளில் இணக்கங்காண முடியாமற்போயின. அவை:

1) இலங்கை அரசியல் சட்டத்திற்கு ஜெயவர்த்தனே அரசு செய்த ஆறாவது திருத்தம் நீக்கப்படவேண்டும். (அதாவது, இலங்கைநாட்டுக்குள் நேரடியாகவோமறை முகமாகவோ இன்னொரு தனி அரசமைப்பதை பிரச்சாரம் செய்யும், நிதியளிப்பது அல்லது ஊக்குவிக்கும், அதற்காகவாதாடும் நபர்களின் குடியரிமை, சொத்துரிமை, நாடாளுமன்றப் பங்கேற்பு உரிமை போன்றவை பறிக்கப்படும்.)

2) வடக்கு-கிழக்கு மாகாண நிர்வாக சபையையும் அமைச்சரவையையும் கலைத்து, புதிய தேர்தல்களில் விடுதலைப் புலிகள் அல்லது “விடுதலைப் புலிகளின் மக்கள் முன்னணி” போட்டியிடவும், நிர்வாக அமைப்பில் பங்கேற்கவும் அனுமதிப்பது.

புலிகளின் இவ்விரு கோரிக்கைகளையும் ஆரம்பத்தில் பிரேமதாசா ஒப்புக்கொண்டாலும், இவற்றை நிறைவேற்றுவது இருவருக்குமே பாதகமானதாகவும் சிக்கலானதாகவும் இருந்தன.

முதலாவதாக, இலங்கை அரசியல் சட்டத்திற்கான ஆறாவது திருத்தத்தை நீக்குவதற்குத் தேவையான மூன்றில் இரண்டு பங்கு பலம் பிரேமதாசாவின் கட்சிக்கு இல்லை; மேலும் அதற்கு அவரது கட்சிக் குள்ளாகவே எதிர்ப்பிருந்தது. இரண்டாவதாக, அடிப்படையில் அவரே ஒரு சிங்களப் பேரினவாதி. இந்திய இராணுவ வெளியேற்றத்தின் மூலம் ஜே.வி.பி.யிடமிருந்து கைப்பற்றியிருந்த தனது சிங்கள ஆதரவை இழந்துவிடும் பயம் அவருக்கு இருந்தது

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண நிர்வாக சபையை இலங்கை அரசு கலைப்பதில் புலிகள் அதிக அழுத்தம் கொடுத்தாலும், மைய அரசு அவ்வாறு செய்வது இராஜீவ்-ஜெயவர்த்தனே ஒப்பந்தத்தின் 13-வது அரசியல் சட்டப்பிரிவின்படியான அதிகாரப் பகிர்வுக்கு எதிரானது; அதாவது, தகுந்த காரணமின்றி மாகாண நிர்வாக சபையைக் கலைக்கவும் முடியாது அல்லது அதிகாரப் பகிர்வுக்கு எதிராக 13-வது அரசியல் சட்டப்பிரிவை நீக்கும் வகையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்து வடக்கு-கிழக்கு மாகாண நிர்வாக சபைக்குப் புதிய தேர்தல்கள் மூலம் புலிகளோ, அவர்களின் ஆதரவாளர்களோ ஆட்சிக்கு வந்தால் இதையே மைய அரசு பயன்படுத்தி ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பறித்துக்கொள்ள முடியும்.

ஆனாலும், இந்திய இராணுவம் கட்டிக்கொடுத்த ஈழத்துரோகப் போராளி அமைப்புகள்தலைமையிலான தமிழ்தேசிய இராணுவத்தை அழித்தொழித்து ஆயுதங்களைப் புலிகள் கைப்பற்றிக்கொண்டு, வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பல தளங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். இராணுவ பலத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டனர்.

இதற்கிடையே, தென்னிலங்கையிலும் அரசியல் நிலைமைகள் வேகமாக மாறின. பிரேமதாசாவின் போர் நிறுத்தப் பேச்சுவார்த்தைக்கான அழைப்பை ஜே.வி.பி. நிராகரித்தது. அது அரசை வீழ்த்தி, அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் ‘புரட்சியை’த் தொடுக்கப்போவதை அறிந்த பிரேமதாசா அரசு, ஜே.வி.பி.மீது எதிர்ப்புரட்சித் தாக்குதலை ஏவி, தலைமையைக் கொன்றொழித்தது. எல்லாம் சதித்தனமாகவே நடந்தன.

இந்த நிலையில், அதாவது பிரேமதாசா அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தைகள் மேற்சொன்ன ஒரு சிக்கலான நிலையை எட்டின. இந்திய இராணுவம் வெளியேறியவுடன் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் யார் அதிகாரத்தைக் கையிலெடுப்பது என்ற உடனடிப் பிரச்சினை முன்னுக்கு வந்த போது, முன்சொன்ன காரணங்களால் இரண்டு தரப்புமே பேச்சுவார்த்தைகளை முன்நகர்த்திச் செல்லாமல் பிசு பிசுத்துப்போகவிட்டனர். ஈழத்தமிழர்களின் நியாயமான

“ புலிகளின் புத்திசாலித்தனத்தால் ஒரு உடன்பாட்டு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக இந்திய இராணுவம் வெளியேறியதாகவும் அந்த ஒப்பந்தத்தை பு.ஜ. விமர்சித்து ஒரு செயல்தந்திரம் வைத்ததாகவும் அந்தச் சமயத்தில் சமரன் குழு அந்த ஒப்பந்தத்தை வரவேற்று வேறொரு செயல்தந்திரம் வைத்ததாகவும் – இப்படி அடுக்கடுக்காகப் புளுகிக்கொண்டே போகிறது சமரன் குழு. ”

சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்பதற்கு மாறாக, மீண்டும் ஈழத்தின் மீது தனது இராணுவ ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக பிரேமதாசா அரசு போர்தொடுத்தது. (இந்த வரலாற்றுத் தொகுப்புக்கான ஆதாரங்கள்: தமிழ் நேசன், தமிழ்லீக் முதலிய இணையத்தளங்கள்)

ஈழத்தை விட்டு இந்திய இராணுவம் வெளியேறிய நிலையில், ஜே.வி.பி.யை பிரேமதாசா அரசு அடக்கி ஒடுக்கி விட்ட நிலையில், அன்றைய அரசியல் போக்குகள் குறித்து பு. ஜ. எழுதியது; அதிலிருந்து ஒரு மேற்கோளை எடுத்துத் திரித்து, பு. ஜ. மீது அவதூறு செய்வதற்காகவே முன்பு சொன்னவாறு தனது சொந்த வியாக்கியானங்களை சமரன் குழு எழுதியிருக்கிறது.

இராஜீவ்-ஜெயவர்த்தனே ஒப்பந்தத்தையும், இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பையும் ஆரம்பம் முதலே எதிர்த்த பிரேமதாசா, இந்திய இராணுவ வெளியேற்றம், புலிகள் மற்றும் ஜே.வி.பி. யுடன் போர் நிறுத்தம் ஆகிய வாக்குறுதிகளை 1988 டிசம்பரில் நடந்த அதிபர் தேர்தலிலேயே முன்வைத்தார். தேர்தலில் வென்று பதவியேற்ற 2 வாரங்களிலேயே தன்னிச்சையாக அவற்றைச் செயல்படுத்துவதிலும் இறங்கினார். புலிகள் - பிரேமதாசா பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்பாகவே இந்திய இராணுவ வெளியேற்றத்துக்கான கெடுவைத்தார். புலிகள், ஜே.வி.பி. யுடன் போர் நிறுத்தம் அறிவித்து, இந்திய இராணுவமும் போர் நிறுத்தம் செய்ய வைத்தார், பிரேமதாசா.

ஆனால் புலிகளோ, பிரேமதாசாவின் பேச்சு வார்த்தைக்கான அழைப்பை முதலில் ஏற்காமலுத்து, பகைமையான ஒரு திறந்த மடலை வெளியிட்டனர். பிறகுதான் அந்த அழைப்பையே புலிகள் ஏற்றனர். அதன் பிறகு நடந்த புலிகள் - பிரேமதாசா பேச்சுவார்த்தையிலும் கூட ஒப்பந்தம் எதுவும் போடப்படவில்லை. இராஜீவுடன்தான் ஒரு படைவிலக்க ஒப்பந்தம் போடப்பட்டது. ஆனால், சமரன் குழு வோ புலிகளின் புத்தி சாலித்தனத்தால் ஒரு உடன்பாட்டு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக இந்திய இராணுவம் வெளியேறியதாகவும் அந்த ஒப்பந்தத்தை பு.ஜ. விமர்சித்து ஒரு செயல் தந்திரம் வைத்ததாகவும் அந்தச் சமயத்தில் சமரன் குழு அந்த ஒப்பந்தத்தை வரவேற்று வேறொரு செயல்தந்திரம் வைத்ததாகவும் - இப்படி அடுக்கடுக்காகப் புளுகிக் கொண்டே போகிறது.

‘பு.ஜ. அந்த ஒப்பந்தத்தை ஒருதுரோகச் செயல் என்று நேரடியாகக் குற்றஞ்சாட்ட முடியாததால், புலிகள் சுய

புலிகள், இந்திய-இலங்கை அரசுகளுடன் சமரசம் செய்து கொண்டு ஈழத்தின் ஆளும் வர்க்கமாகச் சீரழிந்து விடும் என்ற ஐயம் தோன்றுவதாகக் கூறிவிட்டு அதற்கான சில “சமூக வேர்களைக் கண்டுபிடித்து”க் கூறுகிறது. அவை, இந்திய, இலங்கை நிலைமைகள் சமரசத்திற்கான தூண்டுதல்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஈழப்போரில் புலிகள் தனித்துப் போரிடுவது சாதகமானது என்றாலும், புலிகளின் ஜனநாயகமறுப்பு, எதேச்சதிகாரம், பாசிசக்கொள்கை காரணமாக அப்போரில் பங்கேற்க வேண்டிய பிற புரட்சிகரசக்திகளும் ஜனநாயக சக்திகளும் பார்வையாளர்களாக ஒதுங்கி நிற்கிறார்கள். குறும் தேசியவாதம் காரணமாக அனைத்து ஜனநாயக சக்திகள், மலையக மக்கள், மற்றும் சிங்கள உழைக்கும் மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டிக்கொள்ளத் தவறியது. இவற்றோடு “ஏதாவது ஒரு வழியில் உதவியைப் பெறுதல் அல்லது இலங்கை அரசுக்கும் இந்திய அரசுக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாட்டை

இந்த யுத்தத்தில் பிரேமதாசா அரசை எதிர்த்துப் புலிகள் அமைப்பு போரிட்டாலும், மீண்டும் அது இந்திய அரசுடன் சமரசம் செய்துகொண்டு அதைத் தலையிடக் கோருமா அல்லது பிரேமதாசா அரசுடன் சமரசம் செய்துகொண்டு ஈழத் தமிழகத்தின் ஆளும் வர்க்கமாக மாறிச் சீரழிந்துவிடுமா என்ற ஐயம் தோன்றுகிறது என்கிறது சமரன் குழு. இதே கருத்தை பு. ஜ. சொன்னால் அது, “கடுமையானதும் கேவலமானதும் ஆகும். எனவே, அழுத்தம் திருத்தமாக மறுத்துரைக்க வேண்டியவையாகும், கண்டனத்துக்குரியதாகும்”, “ஆருடமாகும்” என்கிறது சமரன் குழு.”

எப்படியாவது பயன்படுத்திக் கொள்வது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அகில இந்திய, தமிழ் மாநில அரசாங்கங்களுடனும் அரசியல் கட்சிகளுடனும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு உறவு கொள்ளும் கொள்கையும் ஈழத்தமிழினம் விடுதலை யுத்தத்தில் ஊன்றி நிற்பதற்குத் தடையையும் எதிரிகளுடன் சமரசம் செய்துகொண்டு பணிந்துபோனதற்கான வாய்ப்பையும் உருவாக்குகிறது.” (பக்.177)

நிர்ணய உரிமையை விட்டுக்கொடுத்து மாகாண சுயாட்சித் தீர்வை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராய் இருப்பதாய் ஒரு கற்பனைக் காரணம் கற்பித்து ஆருடம் கூறுகிறது, பேரம், பேரம் என்று புலம்புகிறது; மேலும் பிரேமதாசா அரசு தொடுத்த யுத்தத்துக்கு எதிராகப் புலிகள் யுத்தம் தொடுத்ததன் மூலம் பு.ஜ.வின் பொய்யையும் புனைசுருட்டையும் புலிகள்தூள் தூளாக்கிவிட்டார்கள்’ என்கிறது சமரன் குழு. (சமரன் குழுவின் நூல், பக்.231)

ஆக, “இந்த யுத்தத்தில் பிரேமதாசா அரசை எதிர்த்துப் புலிகள் அமைப்பு போரிட்டாலும் மீண்டும் அது இந்திய அரசுடன் சமரசம் செய்துகொண்டு, அதைத் தலையிடக்கோருமா அல்லது பிரேமதாசா அரசுடன் சமரசம் செய்துகொண்டு ஈழத் தமிழகத்தின் ஆளும் வர்க்கமாக மாறிச் சீரழிந்து விடுமா என்ற ஐயம் தோன்றுகிறது” என்று சமரன் குழு எழுதினால் அது புரட்சிகரமான அரசியல் மதிப்பீடு!

சரி, அப்படியே இருக்கட்டும்! ஆனால், பிரேமதாசா அரசுக்கு எதிராகப் புலிகள் போர் தொடங்கிய பிறகு சமரன் குழு என்ன எழுதியது? அதையும் இதேநூலில் காணலாம்: “இந்த யுத்தத்தில் பிரேமதாசா அரசை எதிர்த்துப் புலிகள் அமைப்பு போரிட்டாலும் மீண்டும் அது இந்திய அரசுடன் சமரசம் செய்துகொண்டு, அதைத் தலையிடக் கோருமா அல்லது பிரேமதாசா அரசுடன் சமரசம் செய்து கொண்டு ஈழத் தமிழகத்தின் ஆளும் வர்க்கமாக மாறிச் சீரழிந்துவிடுமா என்ற ஐயம் தோன்றுகிறது.

ஆனால், “இந்நிலையில் புலிகளை நிராயுதபாணி யாக்காமலேயே, அதன் ஆயுதத்தை அங்கீகரித்தே, ஈழத்துக்கு மாகாணச் சுயாட்சியுடன் கூடிய அதிகாரத்தை அளிக்க இலங்கை அரசு முன்வரலாம். இதை ஏற்பது ஈழத்தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை விட்டுத் தருவதுதான். அநேகமாக புலிகள் அதற்குத் தயாராய் இருப்பதாகவே தெரிகிறது.” என்று பு. ஜ. சென்னால் அது “கடுமையானதும் கேவலமானதும் ஆகும். எனவே அழுத்தம் திருத்தமாக மறுத்துரைக்க வேண்டியவையாகும், கண்டனத்துக்குரியதாகும்,” “ஆருடமாகும்” என்கிறது, சமரன் குழு.

“எனினும், சமரசத்திற்கான சமூக வேர்கள் உள்ளன. இந்தவேர்கள் உள்ளவரை இப்பிரச்சினை எழவே செய்யும். எனவே இந்திய அரசு, இலங்கை அரசு, ஈழத்தமிழ் தேசிய இன விடுதலை இயக்கம் மற்றும் சர்வதேசிய நிலைமை ஆகியவற்றைப் பரிசீலனை செய்வோமானால் இதை அறியலாம்.” (பக்.172)

சமரன் குழுவின் சீடர்களே சிந்தியுங்கள்! “கல்லானாலும் மண்ணாலும் மரமானாலும் தங்களையே நம்புவோம்” என்னும் பக்தர்களைப்போல இருக்காதீர்கள்! (தொடரும்)

சிவகங்கையில், அரண்மனை வாசலில் நடைபெற்ற விழாவில் “நமக்கும் வேண்டும் நவம்பர் புரட்சி”, “முப்பெரும் தமிழகக் கொள்கையாளர்களும், முப்பெரும் இந்தியக் கூட்டாளிகளும்”, “மோடியா? மோசடியா?” ஆகிய தலைப்புகளில் முன்னணி யாளர்கள் உரையாற்றினர். குறிப்பாக, ரசியாவில் புரட்சிக்கு முந்தைய பெண்கள் நிலையையும், புரட்சியில் அவர்களின் பங்களிப்பையும், புரட்சிக்குப் பின்பு நிர்வாகத்துறையில் அவர்கள் ஆற்றிய மகத்தான பங்களிப்பையும் சுட்டிக்காட்டி, புரட்சிகர அமைப்புகளில் பெண்கள் அணிதிரள் வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்துப் பேசினார் தோழர் மணிமேகலை.

திருவெண்ணையல்லூரில், வி.வி.மு. சார்பில் கார்ப்பட்டு மற்றும் பொய்கையரூர் கிளை சார்பில் செங்கொடியேற்றியும், தெருமுனைக்கூட்டம் மற்றும் பொதுக்கூட்டத்தின் வாயிலாகவும் கிராம மக்களிடையே நவம்பர் புரட்சியின் மகத்துவத்தை விளக்கினர். சாதிய - பார்ப்பனியப் பண்பாட்டைத் தகர்த்தெறியும் விதமாக பொதுமக்களுக்கு மாட்டுக்கறி விருந்தளித்து இத்திரு விழாவைக் கொண்டாடினர்.

புதுச்சேரியில், பு.ஜ.தொ.மு.வினர் மாணவர் - இளைஞர் களுக்குச் சமூக அக்கறையூட்டும் கண்ணோட்டத்தில் கவிதை, பாடல், ஓவியம் போன்ற போட்டிகளை நடத்தி, போட்டியில் கலந்து கொண்ட அனைவருக்கும் பரிசுகள் வழங்கி குடும்ப விழாவாகக் கொண்டாடினர்.

இவை தவிர, கோவை, உடுமலை, கோத்தகிரி, பென்னாகரம், வேலூர், தஞ்சாவூர், பட்டுக்கோட்டை, மதுரை, உசிலை உள்ளிட்ட தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வர்க்க உணர்வூட்டும் மக்கள் திருவிழாவாக இப்புரட்சிகர அமைப்பினர் நவம்பர் புரட்சி நாளைக் கொண்டாடினர்.

உழைக்கும் மக்களின் மீது அடுத்தடுத்து தாக்குதலைத் தொடுத்து மரணக்குழியில் மக்களைத் தள்ளும் மறுகாலனியாக்கக் குழுவில், இங்கேயும் ஒரு நவம்பர் புரட்சியைச் சாதிக்க உழைக்கும் மக்களை அறைகூவியழைப்பதாக அமைந்தன, இப்புரட்சிகர அமைப்பினரின் இந்நிகழ்வுகள்.

- பு.ஜ.செய்தியாளர்.

“ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் வேலை பறிப்பு! நோக்கியாவின் முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதம்!!”

- புதிய ஜனநாயகத் தொழிலாளர் முன்னணியின் ஆர்ப்பாட்டம்

நோக்கியாவை மைக்ரோசாஃப்ட் நிறுவனம் வாங்கியதைத் தொடர், சிறப்பெரும்புதூர் சிறப்புப் பொருளாதாரமண்டல வளாகத்தில் அமைந்துள்ள நோக்கியா நிறுவனத்தில் பணியாற்றி வந்த ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் தவணை முறையில் சிறுகச் சிறுக வேலையிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்டுள்ளனர். வேலைக்கு வரும் தொழிலாளர்களை நேரக் காப்பாளர் அலுவலக வாசலிலேயே தடுத்து நிறுத்தி, “உனக்கு இனிமேல் வேலையில்லை” என முகத்தில் அடித்தார் போலக் கூறி, இரக்கமற்ற முறையில் துரத்தியடித்துள்ளது, நோக்கியா.

தமிழகத்தில் நோக்கியா முதலீடு செய்திருப்பதைக்காட்டி, பல்லாயிரம் பேருக்கு பல ஆண்டுகளுக்கு வேலைவாய்ப்பை வழங்கப் போவதாகக் கூறி, இது தனியார்மயத்தின் வெற்றியாகக்காட்டித் தூக்கிவைத்துக் கொண்டாடியது ஆளும் கும்பல். இதற்காகவே, இப்பன்னாட்டு நிறுவனத்துக்குப் பல்வேறு வரிச்சலுகைகளையும், தடையற்ற மின்சாரம் உள்ளிட்ட பல்வேறு வசதிகளையும், குறைந்த கூலிக்குத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு சுரண்டுவதற்குத் தாராள அனுமதியையும், சங்கம் அமைக்கும் உரிமை கூடகிடையாது என்று ஒப்பந்தங்களைப் போட்டும் தாங்கிப் பிடித்தது, ஆளும் கும்பல்.

கடந்த ஆறு ஆண்டுகளில் தொழிலாளர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டியதோடு மட்டுமின்றி, வரி ஏய்ப்பிலும் ஈடுபட்டு பல்லாயிரம் கோடி ரூபாய்களை இலாபமாகக் குவித்தது நோக்கியா. இன்று தனது கைபேசிக்கு சந்தையில் மவுசு குறைந்ததும், தனது நிறுவனத்தை மைக்ரோசாஃப்ட்டுக்கு நல்ல விலைக்கு விற்று விட்டு, ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி நட்பாற்றில் தள்ளிவிட்டுள்ளது.

“முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதம் என்பது இதுதான்” எனச் சுட்டிக்காட்டிய புதிய ஜனநாயகத் தொழிலாளர் முன்னணி, இருங்காட்டுக்கோட்டை சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலத்திலும் அதனையொட்டியுள்ள தொழிற்சாலைப் பகுதிகளிலும் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இப்பிரச்சினை குறித்து விரிவான பிரச்சார இயக்கத்தை மேற்கொண்டது. இதனைத் தொடர்ந்து, கடந்த நவம்பர்

- 20 அன்று திருப்பெரும்புதூரில் கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்தியது.

காஞ்சிபுரம் மாவட்டச் செயலர் தோழர் ஆ.கா.சிவாதலைமையில், பு.ஜ.தொ.மு.வினர் இணைப்புச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களின் பங்கேற்போடு நடைபெற்ற இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில், நோக்கியாவில் பணிபுரியும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் தோழர் திலகா, பு.ஜ.தொ.மு.வின் அமைப்புச் செயலர் தோழர் சி.வெற்றிவேல் செழியன் ஆகியோர் கண்டன உரையாற்றினர்.

“இது நோக்கியாவில் பணிபுரியும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல; தனியார்மயம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைக்கு மேல் வேலைபறிப்பு என்ற கத்தியை நிரந்தரமாகத் தொங்கவிட்டுள்ளது. எந்நேரமும் நம்மைக் காவு வாங்கக் காத்திருக்கும் இம் முதலாளித்துவப் பயங்கர வாதத்தையும் நாட்டையே சூறையாடும் மறுகாலனியாக்கக் கொள்கையையும் எதிர்த்து முறியடிக்க தொழிலாளிகள் வர்க்கமாக அணிசேர வேண்டும்” என்று அறைகூவல் விடுத்து கண்டன உரையாற்றினார், தோழர் சி. வெற்றிவேல் செழியன்.

- பு.ஜ.செய்தியாளர்.

PUTHIYA JANANAYAGAM (Tamil Monthly) PUBLISHED ON 1st OF EVERY MONTH
REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF NEWS PAPERS FOR INDIA UNDER No.42648/85
REGISTERED No.TN/CC(S)Dn/190/12-14. Licensed to Post without pre-payment under WPP No.TN/PMG/CCR/WPP-562/12-14

தாது மணல் கொள்ளையன் வைகுண்டராஜனை தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கைது செய்! தாது மணல் குவாரிகளை நீரந்தரமாக மூடு!

- 23.11.2013 அன்று தூத்துக்குடியில் மணல் கொள்ளை மாஃபியா கும்பலை நடுநடுங்க வைத்த
மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தின் பொதுக்கூட்டம்

